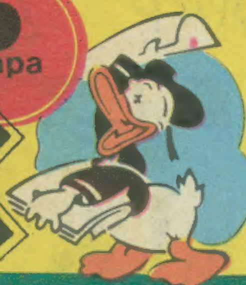
ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

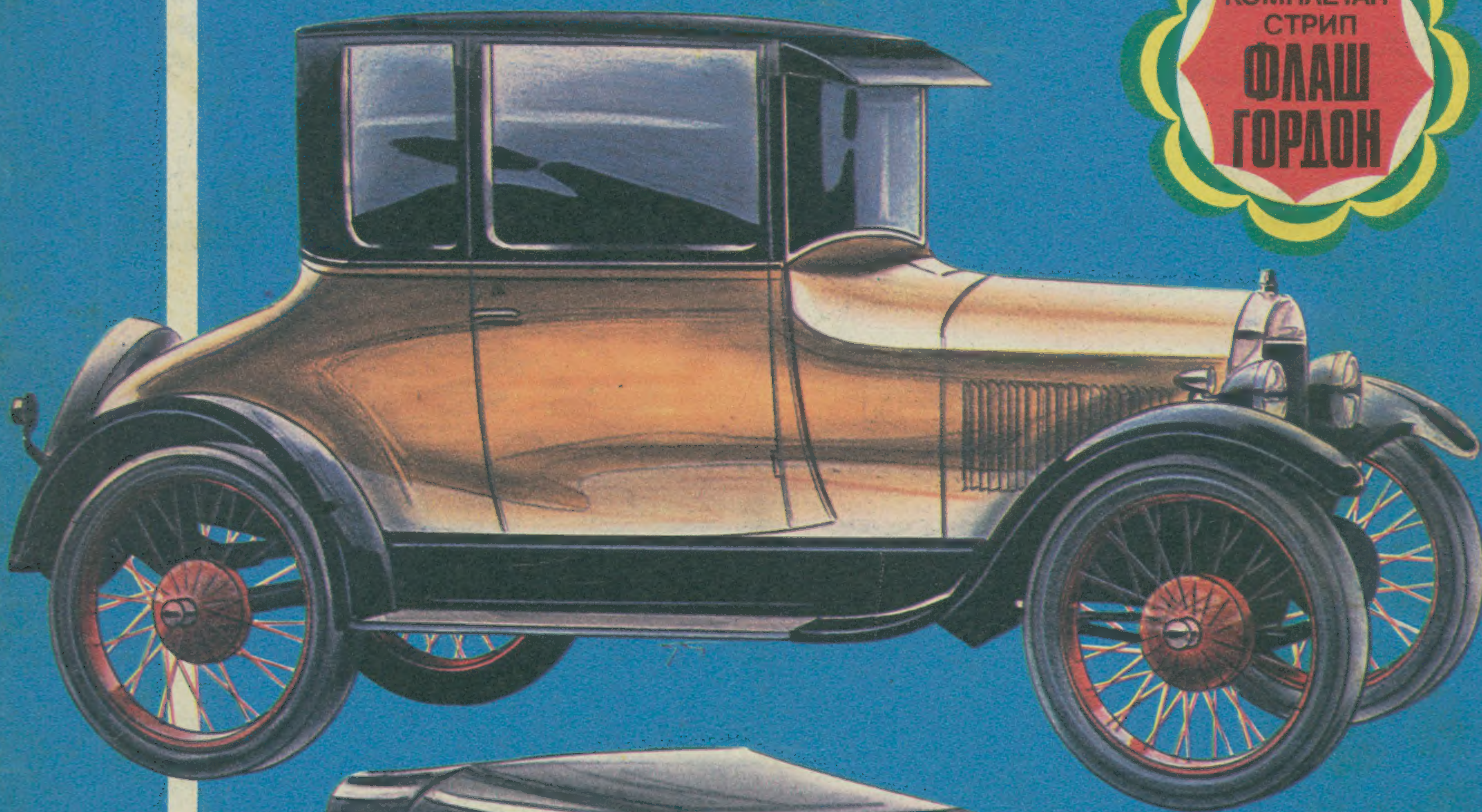
5 динара

БРОЈ 1281

16. 7. 1976 • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА XXXVII

КОМПЛЕТАН СТРИП
ФЛАШ ГОРДОН

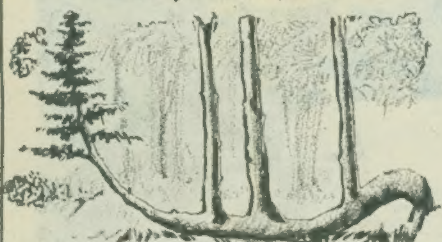
СТАРИ АУТОМОБИЛИ
САМОХОДНИ ФИЈАКЕРИ
СТРАНЕ 30-31.

Ripley Веровали или не!

ДАНГА

РАЏА КАЛИНЏАРА/ИНДИЈА/ ВЛАДАО ЈЕ ТАЧНО 47 ГОДИНА, 9 МЕСЕЦИ И 11 ДАНА. ПОШТО СЕ ПОВУКАО С ПРЕСТОЛА ДАНГА ЈЕ ЖИВЕО ЈОШ 47 ГОДИНА, 9 МЕСЕЦИ И 11 ДАНА!

„ВИКИНШКИ БРОД"

ЗОВУ ОВАЈ ИСКРИВЉЕНИ БОР У БЛИЗИНИ БИНСФЕЛДА, У НЕМАЧКОЈ.

3 ВЕРТИКАЛНА СТАБЛА КОЈА СЕ ОДВАЈАЈУ ОД ГЛАВНОГ ПОДСЕЋАЈУ НА КАТАРКЕ.

НАЈНЕОБИЧНИЈЕ САМОУБИСТВО У ИСТОРИЈИ

ДЕВА АМАЏИ ИЗ КУРГА/ИНДИЈА/ УДОВИЦА ЈЕДНОГ РАЏЕ ОДЛУЧИВШИ ДА ПОЂЕ У СМРТ ЗА СВОЈИМ МУЖЕМ СТУЦАЛА ЈЕ ДИЈАМАНТ ОД 20 КАРАТА И ПРОГУТАЛА ЊЕГОВ ПРАХ.

КОВЧЕЗИ

У КОЈИМА СУ САХРАЊИВАНЕ ПЛЕМЕНСКЕ ПОГЛАВИЦЕ НА ИНДОНЕЖАНСКОМ ОСТРВУ ТИМОРУ ИМАЛИ СУ ОБЛИК БРОДОВА С ПОСАДОМ И ОРУЖЈЕМ ИЗРЕЗБАРЕНИМ ОД ДРВЕТА — ДА БИ ОТЕРАЛИ ЗЛЕ ДУХОВЕ. КОВЧЕЗИ СУ ПОСТАВЉЕНИ НА ВИСОКЕ ПЛАТФОРМЕ УЗ ОБАЛУ МОРА.

АВЕТИЊСКИ ЈАХАЧ ИЗ ИРУНА

ВОДОПАД НА РЕЧИЦИ МЕА-СУРИ ПОДСЕЋА ИЗДАЛЕКА НА ЈАХАЧА НА БЕСНОМ КОЊУ.

СПОМЕНИК

ГЕНЕРАЛУ ТАДЕУШУ КОШЋУШКОМ У БЛИЗИНИ КРАКОВА/ПОЉСКА/ У СТВАРИ ЈЕ МОГИЛА ВИСОКА 35 МЕТАРА НАЧИЊЕНА ОД ЗЕМЉЕ ДОНЕСЕНЕ СА СВИХ БОЈНИХ ПОЉА НА КОЈИМА СЕ КОШЋУШКИ БОРИО.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● у 16. веку у Перуу је убијено више хиљада лама. Разлог помало необичан: Перуанци тог времена сматрали су за деликатес мозак ових симпатичних животиња.

● најнеобичнији портрет налази се у градској већници у Тренту, у Италији. Један камин у овој згради тако је саграђен да баца на зид сенку

која личи на профил човека с капом. Овај профил појављује се сваког дана око 16 часова.

● ширина европских железничких пруга била је одређена још много пре него што је железница пронађена. У ствари, та ширина потпуно се поклапа

са растојањем између точкова двоколица старих Римљана на којима су они кретали у освајачке походе на територије данашње Енглеске и Француске. Становници тих крајева правили су своје двоколице по римском обрасцу па је тај стандард био узет у обзир и приликом изградње железничких пруга.

● ждраловима у Европи прети изумирање. По мишљењу енглеског орнитолога професора Картора ове птице размножавају се много мање од свих других птица у Европи.

● поред свима добро познатих црно-белих ласта постоје и ласте с потпуно белим перјем. То су такозване ласте — албиноси. Беле ласте су веома ретки гости Европе. Тако су прошле године природњаци добили извештај да се само једна породица белих ласта током лета настанила у Европи и то у Западној Немачкој.

● међу необичне двобоје свакако спада и онај који је требало да се одржи између генерала Патмена, хероја рата за независност Америке и једног енглеског официра. Генерал Патмен је имао право избора оружја и он се одлучио да обојица пуше лулу изнад бурета за барут. Уплашени Енглез је ускоро одустао... Међутим, он није знао да се у бурету налазио црни лук.

● у близини Аралског мора у Средњој Азији откривено је подручје богато ћилибаром. Наиме, проучавајући површинске слојеве минерала на обали полуострва Коржинде, истраживачи су пронашли комад ћилибара. Касније су у тој истој области, али на другом месту, пронашли лоптицу од ћилибара пречника два сантиметра. Морски таласи су за време буре избацили на обалу громаду црне глине. Она се распрснула и у појединим комадима откривени

су делићи ћилибара. Извор ћилибара су наслаге настале пре неколико десетина милиона година у мирним, устајалим водама плитког залива. У то време на северном делу подручја око Аралског мора интензивно се развијао биљни свет, својствен суптропској влажној клими, од кога је настао ћилибар. Ћилибарска смола цурила је са дрвећа задржавала се у изумрлим стаблима и, доспевајући у мочварно тло, очувала се у току милиона година.

WALT DISNEY

ПАЈА ПАТАК

ПОСЕТИТЕЉКЕ ЈЕДНОГ КАИРСКОГ ФРИЗЕРСКОГ САЛОНА И НЕ САЊАЈУ ДА ДЕВОЈКА КОЈА ИМ УРЕЂУЈЕ КОСУ ВЕШТИЈЕ БАРАТА БОМБАМА НЕГО ПАПИЛОТНАМА!

Лејлин последњи зад

Кроз узану улицицу, каквих има безброј по либанским градовима, која вијуга између ниских, оронулих кућа, журила је у летње подне жена сва умотана у фереџу. Њена боса стопала као да нису осећала врелину ужарене прашине. На глави је носила повећи, бокасти ћуп и, мада јој се лице није видело, по држању се могло закључити да је веома млада.

Испред једне засвођене капије која је водила у тихо, калдрмисано двориште, она се заустави и ослушну. Из кућице су допирали оштри мириси арапских зачина, али се ништа није чуло. Жена приђе вратима и закуца три пута. Изнутра се зачу груб мушки глас који је позва да уђе.

ПО ЦЕНУ ЖИВОТА

У ниској, лоше осветљеној собици седело је двадесетак људи око неравног, четвртастог стола какви се виђају по маварским кафанама. Ипак, ово није била гостионица, а људи су се, судећи по изразима њихових лица бавили озбиљним стварима.

— Шта ћеш овде? — строго се обрати човек, очигледно вођа ове групе, жени на којој су се сви погледи зауставили када је ушла. Она одложи ћуп и скиде фереџу, а дивна, црна коса расу јој се по раменима: они који су је познавали одахнуше.

— Добро, уђи — настави вођа. — **Да ли те је неко пратио?**

— Држала сам се твојих савета и ништа нисам ресқирала. Закаснила сам зато што ми је требало времена да пронађем ову одећу и ћуп. Молим те извини — рече она кротко.

— Седи — процеди вођа и састанак се настави.

Био је то Зубир бен Мехди, а људи окупљени око стола Палестинци, чланови ослободилачке организације. Девојка, стара само 24 године, Лејла већ је била командос: отимала је авионе.

Акција која се управо припремала у овој неугледној, полумрачној собици биће изузетно значајна.

— **Отећемо четири авиона истовремено. Тако ће се сви уверити колико смо заиста јаки, а свет ће морати да упери поглед и на наш народ** — износио је своју смелу замисао Зубир бен Мехди.

Била је то једна од оних акција којима су палестински командоси тих година покушали да победе равнодушност света према трагедији овог народа који је већ готово три деценије био без домовине: од око три милиона Палестинаца само 250.000 остало је у својим кућама, сви остали раселили су се у четири арапске земље. Отимање авиона било је тада и начин борбе али је он доцније осуђен, па и од већине у самој Палестинској ослободилачкој организацији, јер се невине жртве ничим не могу правдати.

Зубиров миран, дубок глас засекао је тишину. Ово што је рекао било је ипак неочекивано и дванаест пари очију нетремице је гледало у његова уста. Очекивали су да чују шта ће Зубир даље рећи, какав је његов план јер нико није помишљао да је то немогуће. Задатак се мора извршити, макар и по цену живота: сви су они на то рачунали.

ДОГОДИЛО СЕ НАЈГОРЕ

„Боинг 707" који је 6. септембра 1970. године из Тел Авива летео за Њујорк спустио се у Амстердам. Неки путници су изишли, а други ушли. Међу новима се налазио и млад пар, Анита Диаз и Порфирио Шавез из Хондураса. Многи путници су их загледали јер су обоје били веома лепи.

Сели су једно наспрам другог али су изгледали, како је касније изјавила једна старија Американка, као да су у свађи: нису ништа разговарали и напето су гледали свако испред себе.

Прошло је двадесет минута мирног лета. По договору, задатак треба почети после пола сата и они су се придржавали тога. Само њих двоје у авиону знали су шта ће се догодити и Лејла, јер она је имала пасош Аните Диаз, а њен пријатељ био је Зубир, опет погледа на сат. Последњи тренуци пред извршење увек су најтежи!

Лејла није тачно знала зашто јој поглед стално сврађа на једног риђокосог, уредно подшишаног човека који је помно решавао укрштене речи. На седишту до њега дремао је дечачић од шест-седам година наслонивши главу на мајчино раме. Још на амстердамском аеродрому Лејла је чула како ова жена са стрепњом очекује лет јер се бојала за дете коме је обично мука и сада га је нежно посматрала како спава.

Тридесет минута — час је куцнуо!

Зубир нагло устаде са свог седишта уз урлик који се претвори у својеврсно звиждање: била је то нека врста бојног поклича. Кренуо је ходником према пилотској кабини са пиштољем у руци, а Лејла се упути за њим не пуштајући гласа од себе. Он ће запретити пилоту, а она ће се окренути путницима са две бомбе у рукама: тако је гласио договор.

Али, десило се нешто непредвиђено: стјуард Шолмо Видор шчепао је Зубира за руку у којој је држао пиштољ и настало је гушање. Одјекнула су два хица — у празно, јер Зубир није хтео, а није ни могао да пуца у стјуарда који му је био исувише близу.

Све је трајало само неколико секунди, али и то је било довољно да у авиону настане паника и да се људи из обезбеђења снађу: после неколико прецизних хитаца Зубир је пао у страшној агонији.

Лејла је сада била једини командос и није намеравала да се преда: требало је прво све покушати. Она рече леденим гласом:

— **Не мичите се или ћемо сви одлетети у ваздух!**

ХОЋЕ ЛИ ЕКСПЛОДИРАТИ?

Али, у том часу, да ли случајно или намерно, пилот поче да пикира, а затим нагло исправи авион.

Лејла изгуби равнотежу и паде, а неколико људи се сместа баци на њу. Ударала је, гризла, гребала као тигрица али ништа није вредело.

Деца су почела да плачу, она мајка је лудачки грлила сина и говорила му:

— Волим те, волим те, желела сам да дуже живиш...

Лејлу су ранили.

Пилот је успео да добије везу са најближим, лондонским аеродромом и затражио је дозволу да хитно слети.

Када су точкови „боинга" додирнули писту, са друге стране већ се чула сирена амбулантних и полицијских кола. Авион је стао. Један службеник стрчао је низ степенице које су хитно принесене вратима и појурио ка оној страни аеродрома на којој није било људи: у руци му се налазила једна од Лејлиних бомби и он је усплахирено говорио неке неразумљиве речи. Сви су погодили да је бомба одврнута и да може експлодирати свакога часа. Ипак, то се није догодило. У оној гужви, Лејла није стигла да је до краја активира...

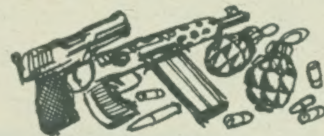
ДРУГИ СУ УСПЕЛИ

Амбулантна кола однела су Зубира у мртвачницу, а полицијска Лејлу у затвор. Њена рана није била тешка и помоћ јој је указана уз пут. Када се, после ко зна колико времена пробудила, јер дали су јој неко средство за смирење од којег је заспала, налазила се у малој, али чистој затворској просторији.

После краћег времена у њену ћелију ушао је инспектор, Енглез. Био је веома учтив и прво ју је упитао како се осећа. Лејла му одмах рече да не жели да одговара на питања, што је човек и очекивао и није ни покушао да је натера на то. Ипак, у њеним очима прочитао је жељу коју она није смела да искаже и уз осмех јој одговорио:

— Ваши командоси успели су да изврше задатке: три авиона била су јуче присиљена да промене курс.

Лејла је одахнула. Није скривала своју радост и понос што и она припада истој групи. Када је човек отишао, она се опет опружи, много мирнија него пре.

После дугих преговора који нису уродили плодом, Палестинска ослободилачка организација дигла је у ваздух три нова израелска авиона. После тога, Израелци су пристали да им изруче два Алжирца и десет Либанаца: међу њима налазила се и Лејла.

Тако је она, 1. октобра 1970. године, авионом стигла у Каиро.

И данас живи тамо: ради у једном фризерском салону, а њене муштерије и не сањају да је ова жена која вештим, нежним прстима дотерује њихову косу, бомбама присиљавала челичне птице да промене правац летења!

М. К.

атак МИНИ-КВИЗ

1. **Шта је филоксера?**
2. **Ко је написао историјски роман о балканским Словенима „Под слободним сунцем"?**
3. **Како се зове најдужа река Африке?**
4. **Хипопотам је:**
5. **Шта је тефиграм?**

ОДГОВОРИ:

1) Филоксера (Phylloxera vastatrix) је биљна ваш, величине једног милиметра; живи на корену и листу винове лозе и убраја се у најопасније штеточине винограда, јер напада сам корен винове лозе што изазива сушење чокота; 2) Роман „Под слободним сунцем" написао је словеначки књижевник Финжгар Франчишек Салешки (1871 — 1962); 3) Нил с Кагером је дугачак 6.670 километара и тако по дужини спада у другу реку на свету. Настаје од Белог и Плавог Нила. Извор Плавог Нила у језеру Тани открио је 1770. године енглески истраживач Џемс Брус, а извор Белог Нила у Викторијином језеру Џон Спик 1858. године; 4) Нилски коњ (Hippopotamus amphibius) је афрички дебелокожац, непреживар, дугачак до четири метра који се тешко креће по суву, али се добро осећа у води у којој проводи већи део дана; 5) Тефиграм је дијаграм или комплексни графикон на коме су графички приказани: температура ваздуха, влажност, ваздушни притисак и то на различитим висинама изнад Земљине површине. Употребљава се за прогнозу времена.

ПАНТЕРОВ ПОЉУБАЦ

ТОГ ДАНА ОСТВАРИЛО СЕ НЕШТО О ЧЕМУ САМ МОГЛА САМО ДА САЊАМ: МОЈА СЛИКА НАШЛА СЕ У СВИМ НОВИНАМА! ИПАК, БИЛА ЈЕ ТО СЛАБА УТЕХА.

Друсила Робинсон постала је фото-модел под веома чудним околностима

Свитало је сиво, магловито јутро, каква само могу да буду јутра у Манчестру. Осећала сам се тромо, невољно се спремајући за посао. Радила сам на пријавници агенције за фото-моделе и сањарила о томе да ме запази неки познати продуцент, али то се никако није догађало.

Уместо тога, Дики Чипфелд се љутио што девојка која је требало да рекламира његове циркуске пантере није дошла. Док се он вртео и гунђао, синуло ми је да је сада прилика за мене. Храбро сам понудила Чипфелду да је заменим. Он ме је погледао, одмерио од главе до пете и климнуо главом у знак одобравања.

Тако сам пошла на своје прво, толико жељено снимање.

У СМРТОНОСНОМ ЗАГРЉАЈУ

Све што је требало да урадим било је да помазим огромног, црног пантера: није било чудо што она девојка није дошла! Али, нисам више имала куд и само сам стегла за руку Манди, моју стару другарицу коју сам повела да ми „држи страх".

Када сам угледала кавез, ноге су ми се одсекле од страха: у њему су се налазила четири пантера и шест леопарда! Репортери и фотографи су већ стајали свуда около и понеко ми је упутио реч о охрабрења док сам, заједно са Чипфелдом, улазила унутра.

Брава на вратанцима кавеза шкљоцнула је за нама.

Чипфелд је одабрао највећег пантера и поставио га на постоље, а ја сам скупљала храброст да му приђем и пољубим га у њушку. Сећам се како сам пиљила у те жуте мачије очи. Пантер као да није марио што сам ја ту, шарао је около нимало питомим погледом.

Осмехнула сам се фотографима, а затим полако кренула кроз кавез према постољу на којем је животиња седела. И тада се догодило!

Тешка и топла телесина

одједном се сручила на мене и ја сам пала на под. Канџе су ми се зариле у тело и почеле да деру кожу са мог лица. Осетила сам ујед на грудима. Оштри зуби заривали-су ми се у месо и тај бол као да ми је пробио до мозга: тек тада сам постала свесна да се налазим у загрљају побеснелог пантера!

ВЕШТАЧКЕ ТРЕПАВИЦЕ

Од тог тренутка ничега се не сећам. Нисам знала да се Дики Чипфелд борио са животињом, да је коначно успео да ме ослободи загрљаја смрти и да ме изнесе из кавеза.

Када сам дошла себи, осетила сам бол какав нисам ни слутила да може постојати! Чинило ми се да ми леви део главе виси као располовљен. Около су се чули повици окупљеног света. Манди, сва у крви, при државала ми је главу.

Рекла сам јој оно што ми је прво пало на памет:

— Молим те, скини ми вештачке трепавице, потпуно су ми нове!

Она је то пажљиво учинила и уто су стигла болничка кола. Уз завијање сирене пребацили су ме у болницу. У току вожње сам опет изгубила свест.

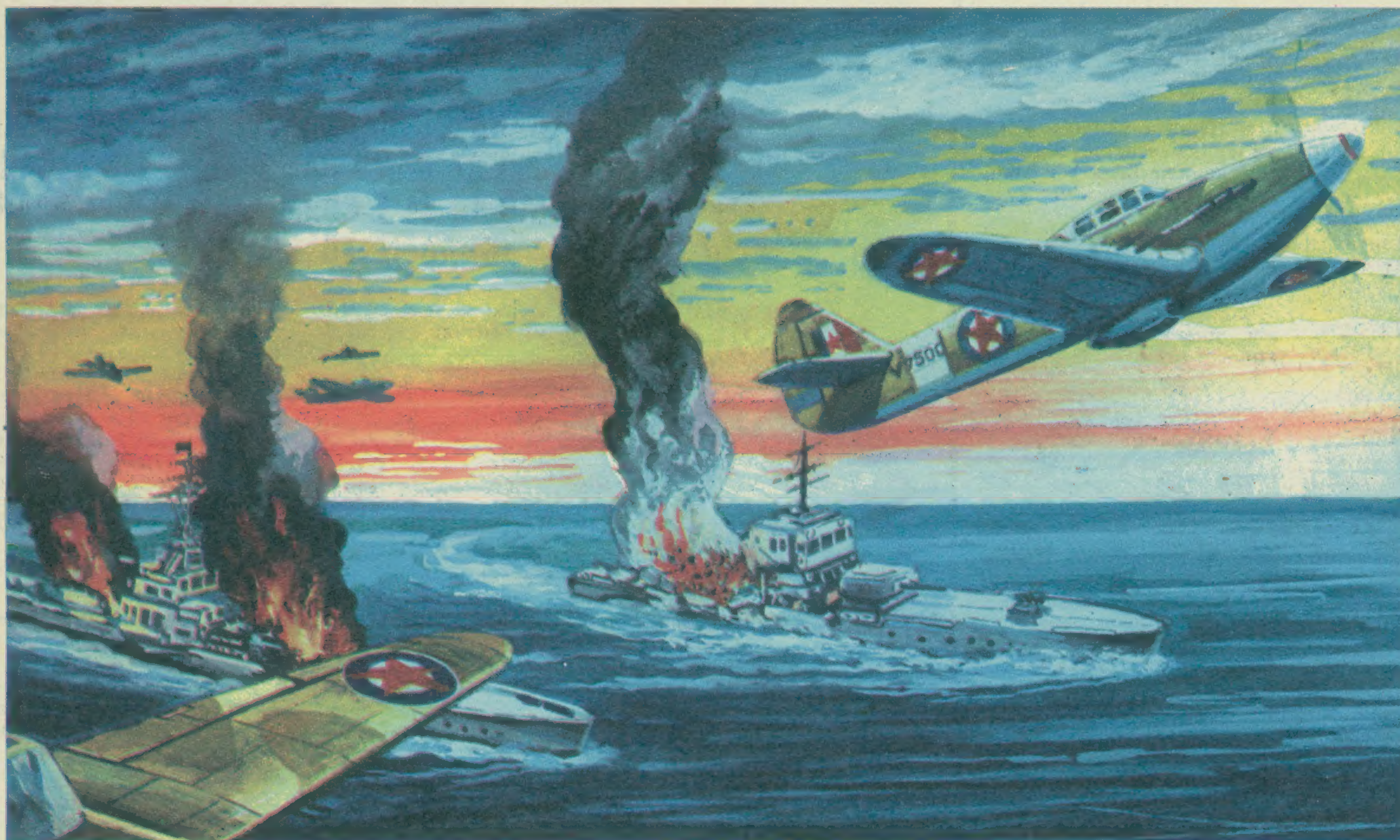
Када сам се пробудила, у белој тишини, окружена људима у белом, помислила сам да се налазим у рају! Нисам осећала никакав бол, вероватно због наркозе. Сазнала сам касније да ми је живот само чудом спасен: пантер ми није прегризао вратну аорту зато што се моја дуга коса обавила око врата.

Тако ми се испунило нешто о чему сам раније толико сањарила у дугим сатима, за пултом пријавнице: тог јесењег дана 1968. године моја слика нашла се у свим новинама! Ипак, била је то мршава утеха за цену коју сам платила.

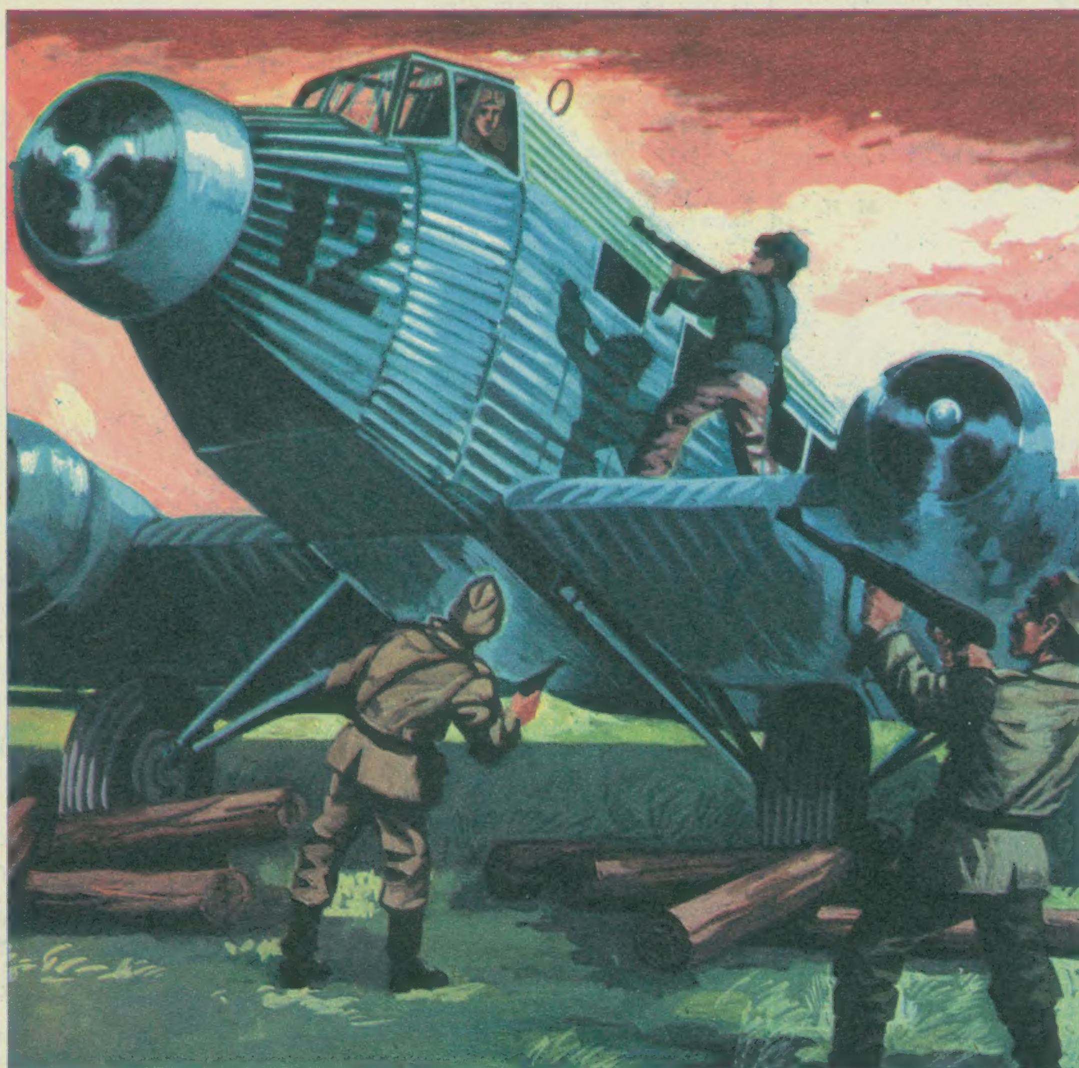
М. К.

ХЕРОЈИ НАШЕГ НЕБА 3

ЕСКАДРИЛ

СВАКОДНЕВНИ НАПАДИ — У априлу 1944. године формирана је наша Прва ескадрила а у јулу Друга. У почетку су се налазиле на острву Вису одакле су дејствовале искључиво над југословенском територијом. До краја рата Прва ескадрила извршила је 386 борбених задатака и бацила на непријатеља више од 140.000 килограма бомби, испалила готово 46.000 топовских граната и 200.000 митраљеских зрна и уништила 19 локомотива, 130 железничких вагона, 200 моторних возила, 10 мањих бродова и много непријатељских војника.

НИКШИЋАНКА — Крајем рата Народноослободилачка војска Југославије већ је имала ловачко-бомбардерску и јуришну авијацију, као и авијацију за везу. Заплењени транспортни авиони служили су за превоз робе, поште и људства. Најдуже је служио транспортни авион „Никшићанка". У ствари, био је то један „јункерс YU-52« који је октобра 1944. слетео грешком на аеродром у Никшићу. Када је немачки пилот видео да је погрешио, покушао је да додавањем гаса одлепи авион од земље и побегне. Међутим, наши борци били су бржи: хитро су прискочили и подметнули греде. Неколико дана доцније авион је добио партизанске ознаке, име „Никшићанка" и полетео за Београд. Превозио је ратни материјал, рањенике, пошту до краја рата.

СМРТ РУЂИЈА ЛУИЋИЈА — У саставу Прве ескадриле борио се и храбри Задранин, пореклом Италијан, Руђи Луиђи. Марта 1945. приликом бомбардовања непријатељске колоне, избацио је неколико

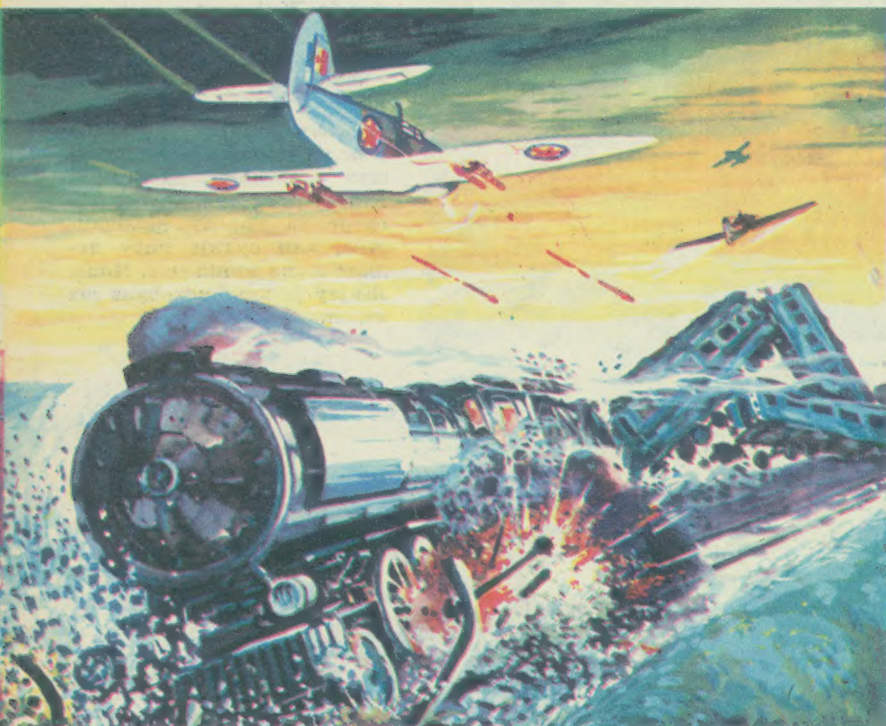

Е СА ВИСА

Црта: В. ДОРОШЕВ
Текст: Ш. ОШТРИЋ

ИЗДРЖЉИВИ ХАРИКЕНИ — По жестини борбених задатака Друга ескадрила нимало није заостајала за Првом. Од октобра 1944. године па до краја рата „харикени“ ове ескадриле неуморно су летели. У готово 220 акција Друга ескадрила је испалила око 4.000 граната, 100.000 митраљеских зрна и уништила 42 пловна објекта, 70 моторних возила, 10 локомотива, 83 железничка вагона, једну електричну централу, два моста и велики број непријатељских војника.

СПЕЦИЈАЛНЕ БОМБЕ — Јединице НОВЈ заузеле су септембра 1944. године Бањалуку и на оближњем аеродрому Залужани запленили тридесет и три авиона и велику количину ваздухопловног материјала. Једанаест авиона је оспособљено тако да су могли убрзо да крену на ратне задатке, али авионских бомби није било. Партизани су решили проблем једним својим „изумом“: уместо бомби, на непријатеља су бацали из авиона канте и бурад са бензином за које су биле закачене запаљиве бомбе. Тако је нападнута и бањалучка тврђава Каштел.

бомби, али му се једна закачила за лежиште носача бомби. Авион је почео да пропада и преврће се. Луиђи је покушао да га спасе. Знајући да партизани немају довољно авиона и да им је сваки драгоцен, одлучио је да с бомбом слети на аеродром на Вису. И управо кад је додирнуо земљу, бомба се откачила ударила о тле и експлодирала разневши авион у парампарчад.

НА СРЕМСКОМ ФРОНТУ — Успостављање Сремског фронта био је последњи, очајнички отпор немачке армије на тлу Југославије. Сламању тог отпора умногоме је, уз сарадњу са осталим јединицама НОВЈ, допринела наша авијација која је при крају рата већ била формирана и у дивизије. У њеном саставу углавном су били совјетски авиони: „Јак 1“, „Јак 3“, „Јак 9“, „Иљушин II-2“, „Штромвик“. Наше посаде извршиле су близу 1.500 борбених летова, бациле око 15.000 бомби, испалиле више од 120.000 топовских граната и 250.000 митраљеских зрна, уништиле много објеката и нанеле тешке губитке немачкој пешадији. Био је то тежак ударац за Вермахт чија ће се армија ускоро распасти.

КРАЈ

ПЉАЧКА НА НАЈВИШЕМ НИВОУ

Док се француски краљ Луј XII опорављао у Греноблу после тешке болести, на његовом двору догађале су се чудне ствари.

После погреба француског краља Шарла VIII, 1498. године, краљица Ана се повукла на своје земље, у Бретању: желела је да се удаљи од сплетки и смицалица које ће почети да колају двором пошто се престо испразнио.

Постојао је још један разлог њеног наглог повлачења: причало се да је краљ отрован у замку Амбуаз тако што је помирисао једну поморанџу. Ово, додуше, није било тачно. Касније је утврђено да је краљ умро изненада, од ударца у главу, али Ана је, опрезно, сматрала да је за њу боље ако се повуче у свој замак у Нанту.

Следеће године она се, ван сваког очекивања, поново удала и то за новог краља Луја XII. Тако је по други пут постала француска краљица.

Ана је тада имала само двадесет пет година и по мишљењу неких савременика била „веома лукава, амбициозна, тврдоглава и крајње мрачна".

Зауставите бродове!

Једном приликом краљевска породица се налазила у замку Блоа и краљ је изненада добио срчани напад. Лекари су сматрали да му више нема спаса и док је он лежао на самртној постељи, а то је потрајало неколико седмица, краљица није седела скрштених руку: припремала је ново повлачење. Послала је у Париз своје емисаре којима је наредила да брижљиво спакују и што пре укрцају на бродове за Нант намештај, писма, слике и уметничке предмете које је сматрала својим власништвом. А када је краљ био на крају снага, краљица је из трезора замка Блоа изнела све што је могла. Затим је својим бретонским племићима наредила да у пуној тајности одведу конвој натоварених бродова у Нант.

Како се на двору и поред све тајности ствари увек прочују, „процурела" је и вест о краљичином бесрамном подухвату. Један чувени ратник, педесет трогодишњи маршал Жије сматрао је питањем части да не допусти профућкавање краљеве имовине.

Уздајући се у свој велики ауторитет и преузимајући на себе огромну одговорност, он је наредио да се препречи ток Лоаре којом су пловили краљичини бродови.

Осветољубива краљица

Краљичини бродови су заустављени у Сомиру и враћени у Блоа, где су стављени под стражу. Жије је чак наредио да се и краљица стави под присмотру и спречи уколико би покушала да побегне у Нант.

Неким чудом краљ је остао жив.

Док се опорављао у Греноблу, Ана је све ствари вратила на место, као да нису биле ни takнуте. А када се Луј вратио у Париз, испричала му је о страшној увреди њене личности и затражила да маршал Жије буде погубљен и то без суђења. Краљ је то одбио, вероватно обавештен о свему што се догађало док је сам био једном ногом у гробу. Али, на Анино наваљивање, протерао је Жијеа на његов посед и тако га удаљио са двора.

Али, то није био крај мука поштеног маршала!

Осветољубива краљица успела је, што упорношћу што сплеткама, да изведе Жијеа пред суд. Оптужила га је за увреду величанства, али судије нису делиле њено мишљење. Ипак, Жијеу је конфискована сва имовина!

М. К.

НАША СРЕДЊОВЕКОВНА ПОВЕСТ

Четири брата бране Београд

Заштита и одбрана наших средњовековних градова била је нарочито организована.

У мирно доба градови су имали само минималну сталну посаду, обично од најамника. Жупски градови — средишта жупа — имали су мања, а крајишка или граничарска утврђења бројније људство за одбрану. У граничарским градовима владао је строжи ред, као нека стална приправност. Старешина тврђаве називан је капетан или кастелан. Мађарски заповедник Београдског града у 15.

веку био је капетан под којим су била два кастелана, један за Горњу, а други за Доњу тврђаву. Међу капетанима Београдског града истицала су се четири брата Далматинца од којих је један одбранио Београд 1440. године од напада султана Мурата II.

У време кад се није ратовало град је увек чувала нарочита стража, дању и ноћу. Осим професионалне посаде и само становништво града и жупе било је дужно да чува градове. Та обавеза звала се градобљуденије.

МОЗАИК

ОЗЛОЈЕЂЕН ЧОВЕК

НЕДАВНО ЈЕ на једном великом раскршћу у Лондону дугу колону аутомобила зауставило црвено светло на семафору. И док су возачи мирно седели у својим колима чекајући да се упали зелено светло, из једног аутомобила италијанске регистрације истрчао је човек и вичући из свег гласа напао — семафор. У тај необичан обрачун нико од возача и пролазника није желео да се умеша. А темпераментни јужњак престао је да удара по семафору тек кад је дошла полиција.

DIK BROWNE ХОГАР СТРАШНИ

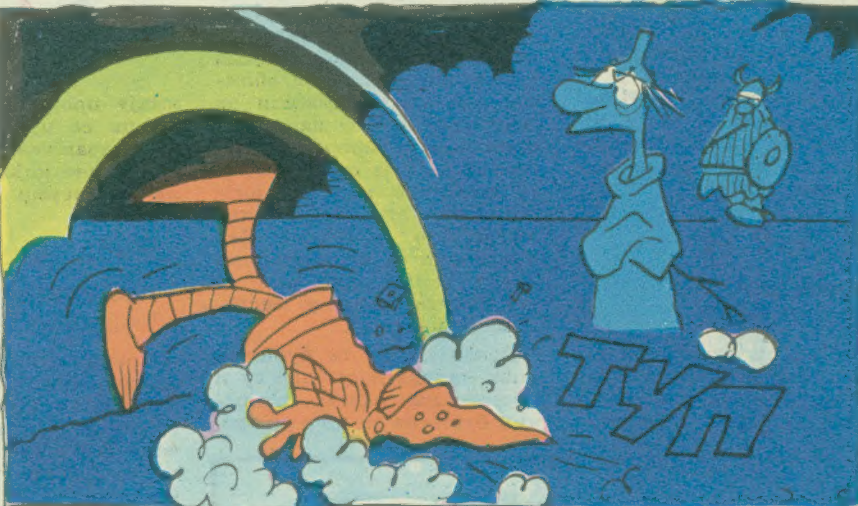

СВЕМИРСКИ БУБ

— ИМАМ ДОКАЗЕ ДА СУ НЕПОЗНАТА БИЋА ПОСЕТИЛА НАШУ ПЛАНЕТУ ПРЕ НЕКОЛИКО ХИЉАДА ГОДИНА И ДА СУ СТИГЛА ДО САЗВЕЖЂА ЛАВА! — ТВРДИ СОВЈЕТСКИ НАУЧНИК ДР ЛИСЈЕВИЧ.

Ванземаљска бића слич на људима посећивала су Земљу пре неколико хиљада година. Долазила су у необичним возилима која су личила на спојене бубњеве или летеће рибе. Из сазвежђа Лава до наше планете путовали су брзином светлости и за то време били у стању анабиозе, односно све функције организма биле су сведене на најмању меру. Чим су се спустили у област источне Азије, успоставили су контакт с људима а онда се настанили у пустињи Гоби.

Кинези су их сматрали за богове и звали их „синови неба" јер су их учили до тада непознатим вештинама. Према њима су се осећали ништавно зато што су их дошљаци из свемира плашили ватром, грмљавином и снажним блесковима светлости.

Не зна се тачно колико су дуго остали у посети нашој планети јер пре него што су отишли у свемир нису оставили никакве трагове. Ипак, оно што су радили описано је у многобројним кинеским митовима и легендама које се већ неколико хиљада година преносе с поколења на поколење.

Астроном Карл Саган недавно је изјавио да постоје разлози за веровање да се све то заиста десило.

— На Земљи располажемо средствима којима можемо да проникнемо у ту тајну. — каже он. — И зато, стидео бих се своје цивилизације ако не бисмо покушали да утврдимо право стање ствари.

Стигли су са грмљавином!

Тако је и совјетски научник професор др Лисјевич који је више година провео у Пекингу, одлучио да „утврди право стање ствари". Тамо је почео да проучава делове многобројних споменика, мотиве и легенде које потичу од пре неколико хиљада година пре нове ере или из раног периода средњег века. Са закључцима до којих је дошао сложила се и Совјетска академија наука па је његов рад под називом **„Древни мотиви и легенде о летовима ка звездама"** прочитан на Трећем светском конгресу о „Древним астронаутима" који је одржан у нашој земљи.

Полазну тачку за своју теорију нашао је у књизи „Записи о поколењима владара и царева" из 3. века у којој је записано да су једног дана, око 3000. године пре н.е. на Земљу изненада стигла, уз прасак грома, необична бића ужасне снаге и огромне моћи. Један од њих — Хуанг Ти родио се уз блесак огромне муње која је дошла из сазвежђа Великог Медведа. Када је на Земљу стигао други „син неба" Шао Хао, звезда попут дуге појурила је наниже, док се Хуап Хау створио у тренутку када је блештава сјајна звезда пресекла Месечев диск...

Слике са призорима свог необичног рађања Лисјевич није успео да пронађе али је претпоставио да су оне ипак некада постојале јер је у свом истраживачком раду пронашао **један необичан запис филозофа Ванг Чунга који је живео у првом веку.** Он је описао необичне цртеже који су постојали у његово време: **на једном од њих видео је четири међусобно спојена бубња цилиндричног облика који нису служили за „свирање" јер су на крајевима имали прорезе. „Бог грома" који је стајао поред те необичне направе није могао да лети, на цртежима је био приказан без крила али се ипак налазио изнад земље, као кад се астронаути нађу у бестежинском стању.**

Доказ да су ти бубњеви ипак некада постојали су и цртежи најстаријих кинеских бубњева за које се зна, названи су „ја" а израђени у периоду између 2000. и 1000. године пре нове ере. **Њихов издужени облик веома подсећа на оне које је описао филозоф Ванг Чунг, имају прорезе на крајевима па се претпоставља да су направљени према узору на оне који су „одлетели" у свемир.**

Риба за полетање

Према тим легендама „синови неба" живели су у пустињама источне Азије где су се у то време дешавале необичне појаве, оне су застрашивале људе јер нису могли да их објасне. У једној књизи која улази у састав светог Таоистичког корана постоји и следећи опис:

„Фенг-цу (Син неба) спалио је себе у огромном пламену и винуо се заједно с димом...

По легенди, за овај свој лет Фенг-цу је користио направу **„фејјуј"** (према хијероглифима: **феј** — летећа, **јуј** — риба), до детаља описану у најстаријем запису **„Књига планина и мора"** који улази у састав средњовековне енциклопедије **„Таипин јулан"**. Та **„риба за полетање" није имала крила, личила је на свињу, била обележена црвеним шарама, штитила је од оружја и уклањала страх од грома.**

Тумачећи запис Лисјевич верује да је поређење са свињом значило да је та направа имала четири ноге које су се извлачиле у тренутку приземљења, надувен труп у који је могла да стане посада, а црвене шаре су ознаке брода направљеног од несагоривог материјала.

А како су та свемирска бића путовала кроз васиону?

И на то је нађен одговор: **пошто је ушао у „рибу за полетање" Фенг-цу је привремено умро и поново се родио тек после 200 година". Совјетски научник зато сматра да је тај древни астронаут употребио неко средство за дуг сан и тако одлетео у свемир. Данас се зна да је успоравање рада срца, дисање и снижавање телесне температуре један од начина за решавање проблема времена при космичким летовима на велике удаљености.**

Тајна сазвежђа Регул

Баш ову Лисјевичеву претпоставку поткрепљује мит о Хуанг Тију који је савладао Тао — покретну снагу свемира и тако успео да „путује и лута у бескрајност", брзином која је била сразмерна удаљеностима. Он је путовао на ченхуану — крилатом змају а брзина којом се кретао утицала је на ток времена и успоравала старење људског организма. Ченхуан је могао у једном дану да прелети милијарду миља а човек који је био на њему тада је достизао старост од 2000 година.

Ипак, најзанимљивији је онај запис у којем се говори о одређивању дела неба из којег су на Земљу стигла свемирска бића. **Према тим митовима „синови неба" стигли су на нашу планету из Сијанјуана и после посете поново су се вратили у исто сазвежђе које се састоји из 17 звезда различитих по величини а по распореду у простору подсећају на крилатог змаја.**

Данас се зна да Сијанјуан припада сазвежђу Лава. Древни аутори помињући Сијанјуан, нису мислили на сазвежђе у целини **већ на његову најсветлију тачку названу Регул или Алфа Лео.** Према последњим подацима она се састоји од четири звезде које се окрећу око заједничког центра теже.

ЧОВЕК У ЈАЈЕТУ

Старе кинеске текстове допуњује и део из мита који потиче из пребудистичке религије Тибета, назване „бон", у којем се говори како се на Земљи појавио моћни „друг доброте и крепкости".

Он је стигао са неба у јајету чија је љуска представљала заклон за све који у њему живе. А када се то „небеско јаје" спустило на земљу из њега је изишао човек који је имао огромну снагу и велику моћ...

Овакви и слични записи пронађени су у разним епохама можда у себи крију решења о постојању ванземаљских цивилизација.

ЊЕВИ

ДРЕВНИ КОСМОНАУТИ

Савремени астрономи тврде да је једна од звезда Регул слична нашем Сунцу и да око ње круже планете. **Зар би онда било нестварно да у том систему постоји и планета попут Земље на којој је могућ интелигентни живот.**

Да ли се посета „свемираца“ из сазвежђа Лава заиста догодила, спорно је питање. Јер, древни текстови могу да се тумаче на најразличитије начине. Али, стари записи често су доводили до **археолошких открића; анализа епова „Илијада“ и „Одисеја“ омогућила је да се пре 100 година пронађе Троја а исландска сага о Лејфу Срећном довела је до открића насеља Викинга у Америци.**

Можда ће подробнија изучавање кинеских легенди о којим свет тако мало зна дозволити могућност да су посетиоци из свемира дошли из сазвежђа Лава и тамо се поново вратили.

— **Располажемо са тачно одређеним делом неба из којег су дошли ти „људи“** — каже Лисјевич. — **Али, то је само полазна тачка за даља истраживања.**

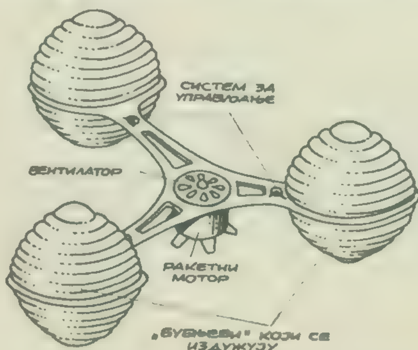
Бранка Јеремић

ШЕМА КАО УЗОР

На неким кинеским керамичким споменицима направљеним пре 3000 година, уцртани су бубњеви о којим говори филозоф Ванг Чунг. Приказани су као четири спојена круга који су линијама подељени на четири преграде. До данас, у конструкцијама кинеских бубњева сличне преграде нису пронађене јер би спречавале простирање звука. Њих чак нема ни у најстаријим бубњевима названим „ја“ који обликом веома подсећају на летелице (слика 1). Зато се претпоставља да је то шематски представљено „возило“ које је стигло из свемира на Земљу.

Према овој древној шеми направљен је апарат који ће се употребљавати за истраживање Венере. погонски мотори и систем за управљање. (Слика 2) Уместо четири бубња он има само три: лоптастог су облика и спојени међусобно, а у центру се налазе погонски мотори и систем за управљање (слика 2).

ДВЕ СРЕЋЕ У НЕСРЕЋИ

— МИСЛИТЕ ЛИ ВИ ДА МИ СПАСЕТЕ ЖИВОТ ИЛИ ДА МЕ ДОКРАЈЧИТЕ? — ЗАУРЛАО ЈЕ ТЕШКО РАЊЕНИ ЏОН МЕК ЛАРЕН НА БОЛНИЧАРЕ КАД СУ БОЛНИЧКА КОЛА УДАРИЛА У ДРВО.

Прошло је тек месец дана откако се педесетогодишњи Џон Мек Ларен са супругом и сином доселио у јужноафрички град Меривејл Мајн и ту отворио трговину мешовитом робом.

Као и већина трговаца у градићу, Мек Ларен је у фиоци испод тезге држао мали аутоматски пиштољ калибра 6,35, како би се заштитио од евентуалних пљачкаша. Једне суботе, у новембру 1969. године, ставио је пиштољ у џеп од мантила, затворио радњу и кренуо кући. Код куће је скинуо мантил и, када је хтео да га окачи у орман, пиштољ је пао на под и опалио. Уплашен снажном детонацијом, Мек Ларен није осетио никакав бол, али када се после неколико секунди погледао у огледало на вратима ормана, није могао да поверује својим очима: на левој страни кошуље полако се ширила крвава мрља, од метка који га је погодио — право у срце! Окренуо се полако и погледао леђа — на кошуљи није било излазне рупе. Метак се, значи задржао у срцу!

Прва срећа

Метак је Мек Ларена погодио тачно у џеп кошуље, пробио кутију за цигарете, одбио се од упаљача и зауставио се у срчаној преткомори, не повредивши ниједан значајнији крвни суд. Мек Ларен је имао лудачку срећу!

— **Била је то заиста чудна ситуација — сећа се Мек Ларен — Моја супруга је уплашена пуцњем утрчала у собу и када ме је угледала онако крвавог, застала је запањена не могавши ништа да каже. Тако смо се немо гледали неколико тренутака, не знајући шта да урадимо.**

Најчудније од свега било је то, што се Мек Ларен још држао на ногама. Са супругом је излетео у двориште покушавајући да нађе неког познатог коме би се обратио за помоћ, јер телефон у кући нису имали. Прво су наишли на четрнаестогодишњег Дика Чепмена, најбољег друга Мек Ларeновог сина.

— Умеш ли да возиш? — упитао га је Мек Ларен.

— Како да не — спремно је одговорио дечко, узео кључеве од кола из Мек Ларенових руку и кроз неколико тренутака почела је лудачка вожња ка болници. Дик је возио као професионални тркач и за неколико минута били су пред вратима болнице.

— **Све ће бити у реду** — саопштили су лекари Мек Ларену. — **Даћемо вам инјекцију за умирење болова, па ћемо вас пребацити у централну болницу, јер лекари овде нису спремни за овако осетљиву операцију.**

Када се пробудио из кратког сна, Мек Ларен је лежао на носилима у амбулантним колима, а један од двојице болничара држао му је на лицу маску за кисеоник.

— **Шта, још се возимо?** — проговорио је, уклонивши покретом руке маску с лица. — **Срамота је како споро возите. Боље да сте волан препустили малом Чепмену!**

Друга срећа

У том тренутку, непажњом возача који се скренуо да погледа Мек Ларена, кола су скренула с друма и ударила у дрво. Нико није био повређен али су морали да сачекају друга кола.

— **Мислите ли ви да ми спасете живот или да ме докрајчите?** — заурлао је љутити Мек Ларен. — **Умрећу пре него што до! ђем до болнице!**

Није, међутим, био свестан да је овај удар аутомобила у дрво покренуо метак у његовом срцу.

Када је стигао у болницу, све је било спремно за тешку операцију, а Мек Ларен је подвргнут рендгенском снимању. **Када је хирург погледао снимак Мек Ларeновог грудног коша — метка нигде није било!**

Хирург је отрчао до шок-собе где је Мек Ларен смештен до операције и тамо затекао лекаре како снажно масирају пацијентову леву ногу.

Брзо су направљени снимци и доњег дела Мек Ларeновог тела, јер је било очигледно да је метак кренуо крвотоком, запушио неку од артерија, због чега је Мек Ларену нога утрнула.

Снимци су показали да је зрно застало у препонској вени, тако да је само хитна операција могла да спасе Мек Ларена од гангрене. Хируршка интервенција трајала је преко два часа. Зрно је извађено и Мек Ларен је спасен. И други пут тога дана имао је срећу, јер да је метак остао у срцу, мало је вероватно да би остао у животу.

Данас је Мек Ларен сасвим други човек. Откако је осетио близину смрти потпуно је променио схватања и начин живота.

— **Тек сада схватам какву радост човеку доноси сама чињеница да је жив. Да ли сам после овога чудо које хода? Не знам, и не мислим на то** — каже он. — **Живот је за мене сада добио нову вредност.**

М. Ј.

ЧОВЕК·Ш

текст: А. Радаковић

АТИНА 1896.

ДВА ПОДВИГА РОБЕРТА ГАРЕТА

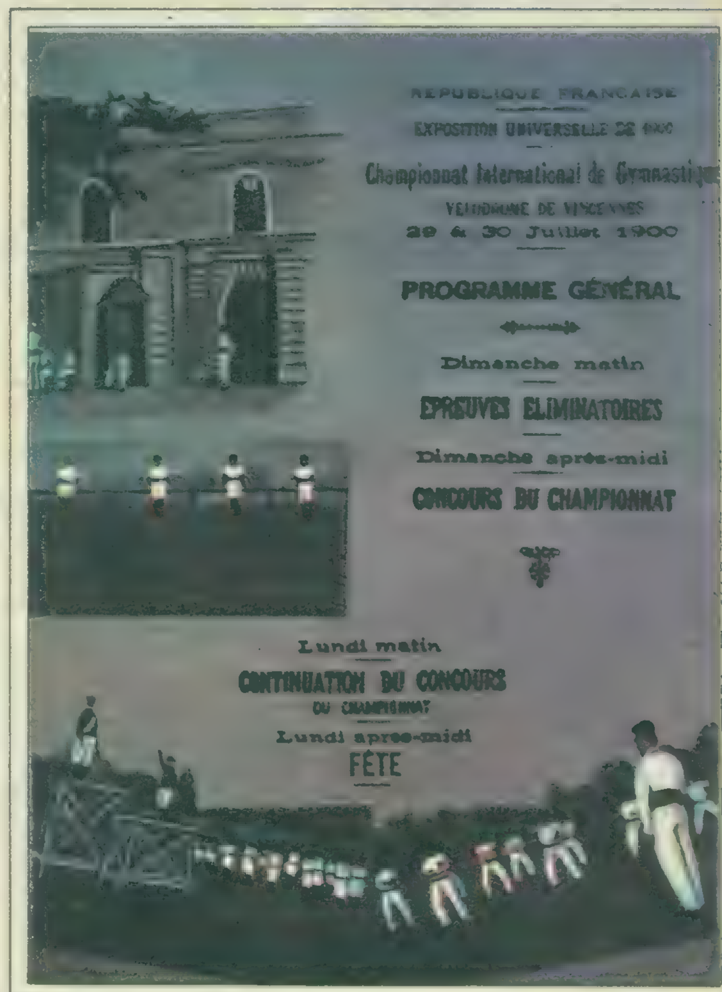
На Првој олимпијади, одржаној 1896. у Атини, учествовало је 295 такмичара из 13 земаља, који су се борили за 43 златне медаље у 9 спортова: **лакој атлетици, дизању терета, рвању, мачевању, стрељаштву, бициклизму, гимнастици, пливању и тенису.** У 12 лакоатлетских дисциплина Американци су освојили 9 златних, 5 сребрних и 2 бронзане медаље.

Грци су такмичаре у Пиреју одушевљено дочекали бачвама „рецине“. Олимпијци тада још нису имали појма о спортској дијететици: многи су се на дочеку напили, па нису ни обукли спортске дресове. Лакоатлетска стаза на стадиону била је неравна, песковита и блатњава, отворена у облику слова „U“, с окукама надесно уместо налево и дуга свега 333,33 метра.

Домаћини су били сигурни да у бацању диска, дисциплини готово непознатој у осталом свету, неће имати озбиљне конкуренте. Под надзором читавог штаба „стручњака“ месецима су проучавали технику хеленских бацача.

Амерички студент из Принстауна Роберт Гарет, који је на Олимпијаду дошао као тркач, чуо је преко микрофона како судија јавља да се такмичење у диску неће одржати ако се не пријави бар један страни лакоатлетичар. Из радозналости је отишао до бацалишта и пријавио се иако никад раније у рукама није држао тањирасту справу са којом је требало да се такмичи. У трећем покушају „заврљачио“ је диск на даљину од 29,15 м и освојио прво место, испред Грка Параскеваполуса. Гарету се бацање толико допало да се пријавио и за куглу. **Освојио је и другу златну медаљу, данас смешним резултатом од 11,22 м, испред Грка Милтијадеса Гускоса.**

У СЕНЦИ АЈФЕЛОВЕ КУЛЕ

ПАРИЗ 1900.

Друга олимпијада била је, у ствари, споредан догађај Светске изложбе на којој је Ајфелова кула била највећа атракција. Трајала је готово пет и по месеци, од 14. маја од 28. октобра.

Учествовало је 1077 такмичара из 21 земље који су се борили у 97 дисциплина из 12 спортских грана. Шест енглеских тенисерки биле су прве жене — учеснице олимпијских игара у историји. **У лакој атлетици опет су тријумфовали Американци са 17 златних, 14 сребрних и 11 бронзаних медаља. После Американаца највише успеха су имали Британци: 4 златне, 2 сребрне и 1 бронзана медаља.**

На Олимпијади 1900. појавио се један од најинтересантнијих спортиста свих времена — Реј Иври. Као петогодишњи дечак разболео се од дечје парализе. После дугог и упорног лечења тек је у двадесетој години проходао. Волео је спорт, али је могао да се бави само једном дисциплином: скоковима из места који су тада били и на олимпијском програму. Реј Иври је на Другој олимпијади победио у скоковима из места увис, удаљ и у троскоку. На следећој Олимпијади поновио је тај подвиг, а 1908. у Лондону освојио је још две златне медаље. **Тако је Иври са 8 златних медаља, после Нурмија који је освојио 9, „најзлатнији“ олимпијски лакоатлетичар.**

Американац Алвин Кренцлајн који је победио у тркама на 60 м, 110 и 200 м с препрекама и у скоку удаљ, поставио је први светски рекорд на једној олимпијади: на 110 м препоне — 15,4 секунде.

ТОПЕРИЦА

СЕНТ ЛУИС 1904.

ПРЕВАРОМ ДО ЗЛАТА

Улогу домаћина за Трећу олимпијаду до био је Сент Луис, јер се те године славила 100-годишњица припојења Лу изијане САД. Учествовало је 554 такмичара од којих је 431 био Американац.

У 25 званичних лакоатлетских дисциплина готово све медаље освојили су такмичари из САД. Од осталих медаље су освојили једино: Ирац Кили, златну у десетобоју, Ирац Дели, златну у трци с препрекама на 2500 м, Канађанин Демарто, златну у бацању терета (дисциплина слична бацању камена с ра мена тешког око 25 кг, која је касније укинута), Грк Георгантос, бронзану у бацању диска и Немац Вајњштајн, бронзану у скоку увис.

У боксу, рвању, бициклизму и стрељању из лука учествовали су само Американци. У 9 пливачких дисциплина Немци су освојили 4 златне, 2 сребрне и 2 бронзане медаље, а Мађари 2 златне, 1 сребрну и 1 бронзану. Због врло лоше организације о резултатима у другим спортовима нема сигурних података.

Олимпијада је била споредан догађај у оквиру „Међународног комерцијалног сајма“. Трајала је од 1. јула до 29. октобра. Да би некако попунили време, организатори су једноставно измишљали такмичења која с правим спортом нису имали никакве везе: пењање уз конопац и јарбол, рвање у блату, обарање ста бла, па чак и женски бокс. По непотпуним подацима одржано је преко 390 такмичења.

Амерички атлетичари су у Сент Луису први пут демонстрирали „ниски старт“. Постигли су изванредне резултате. Арчи Хан који је освојио златне медаље у трчању на 60 и 100 м победио је и у трци на 200 м поставивши светски рекорд — 21,6 сек. који је тек 28 година касније у Лос Анђелесу оборио његов земљак Еди Толан.

Американац Фред Лорц, уместо да трчи, готово половином маратонске стазе прешао је аутомобилом па се ипак попео на почасно постоље, да би тек касније био дисквалификован.

ЛОНДОН 1908.

ЗВИЖДУЦИ ЗА ПОБЕДНИКА

Четврта олимпијада би ла је најмасовнија: учествовало је 2034 такмичара од којих 11 же на из 22 земље. У 18 спортских грана учесници су се борили за 108 победа. Од 839 британских такмичара 57 Британаца и 5 такмичара из доминиона освојило је златне медаље.

У лакој атлетици опет су доминирали Американци: у 27 дисциплина освојили су 16 златних, 10 сребрних и 8 бронзаних медаља. Велика Британија са 8 златних, 7 сребрних и 4 бронзане медаље заузела је у укупном лакоатлетском пласману друго место.

Британци су се истакли па су Олимпијске игре 1904. у Лондону послужиле као узор свим каснијим организаторима. Огромни „Вајт Сити стадион“ могао је да прими 100.000 гледалаца, а борилишта су била врло добро израђена. Приликом свечаног отварања први пут су у „паради наци ја“ са националним заставама поздравили публику такмичари свих земаља учесница. **Први пут је у олимпијски програм ушло бацање копља и такмичења уметничком клизању и у полу, а први пут су и жене добиле право да се такмиче у гимнастици.**

У трци на 400 метара енглески пуковник Виндем Халсвел постигао је у квалификацијама најбоље време. У финалу је уз друге конкуренте имао против себе и три изванредна америчка такмичара: Карпентера, Тејлора и Робинса. У оно време још се није трчало одвојеним стазама. Тејлор и Робинс секли су за време трке Енглезу стазу и гурали га према спољњем рубу. Карпентер који је од самог старта умакао, стигао је први, али су судије поништиле трку и „због неспортског ометања противника“ казниле дисквалификацијом ни кривог ни дужног Карпентера. Судијски жири је одлучио да се одржи поновна трка без Карпентера. Американци Робинс и Тејлор су демонстративно одустали од нове трке, а њима су се придружили и такмичари других земаља. Тако је пуковник Халсвел сам претрчао стазу и „освојио“ златну медаљу. Енглези, поборници фер-плеја, поздравили су неславну победу свог земљака огорченим звиждуцима.

НАСТАВАК НА СТРАНИ

Декстроза
извор нових животних снага

Кад крви недостаје грожђани шећер, руши се природна равнотежа нашег организма. Тада осећамо замор и малаксалост. Све то спречава ДЕКСТРОЗА. Одлична је за реконвалесценте, интелектуалне и физичке раднике, за возаче моторних возила, спортисте и за малокрвне. Грожђани шећер је потребан организму читавог живота, од детињства до дубоке старости, јер је неопходан саставни део наше крви. Помаже функционисање јетре, бубрега, срца и не шкоди зубима. ДЕКСТРОЗА је зато погодна за непосредно узимање и као додатак за спремање различитих јела и пецива. Због тога ДЕКСТРОЗУ препоручујемо као додатак свакодневне исхране — посебно деци. Може да се набави у свакој радњи, самоуслузи, са укусом наранџе, лимуна, јабуке и ментола.

Упамтимо, ДЕКСТРОЗА је извор нових животних снага.

Серво Михаљ,
индустријско-пољопривредни комбинат
Зрењанин.

ЧОВЕК-ШТОПЕРИЦА

СТОКХОЛМ 1912.

НАЈБОЉИ ЛАКОАТЛЕТИЧАР СВИХ ВРЕМЕНА

Први пут са свих пет континената, на Петој олимпијади учествовало је 2504 спортиста из 28 земаља, од којих су 57 биле жене. Такмичило се у 102 дисциплине 16 спортских грана.

Американци су и овог пута доказали да у лакој атлетици немају достојне конкуренте: освојили су 21 злату, 7 сребрних и 8 бронзаних медаља. **Изненађење Олимпијаде је била финска лакоатлетска екипа која је са 6 златних, 4 сребрне и 3 бронзане медаље заузела друго место.**

Сви спортски терени били су тако савршено уређени да су рекорди падали као киша. **Судије су, први пут у историји, уз помоћ електричних апарата и фото-снимака тако прецизно одређивале резултате да није дошло ни до најмањег неспоразума.** Осамнаестогодишњи Американац Мередит поставио је на 800 м светски рекорд 1:51,9 који је био оборен тек 12 година касније. Трка на 5000 м у којој је Финац Колемајнен после равноправне и огорчене борбе победио Француза Вуена и данас је за многе стручњаке „најдраматичнија трка свих времена".

Јунак Олимпијаде био је полуиндијанац Џим Торп, најбољи и најсвестранији лакоатлетичар свих времена, који је надмоћно победио у петобоју и десетобоју. С резултатима из 1912. Торп би победника у десетобоју на Олимпијади 1948. славнюг Боба Матијаса надмашио у шест до десет дисциплина. Две године после Стокхолма, Торп је био дисквалификован, јер је рани је на неком безбол такмичењу играо у професионалној екипи. Одузете су му медаље, али је један град у Пенсилванији добио његово име — Џим Торп Таун.

Посебно је занимљив био рвачки меч у средњој категорији у грчкоримском стилу између Руса Макса Клајна и Финца Асикајинена. У оно време није било временског ограничења, него се борило до победе. Меч је трајао више од 11 часова и то је најдужи рвачки двобој у историји. Победио је Клајн.

На Олимпијади у Стокхолму први пут су учествовали наши такмичари: халф БСК-а Милошевић без успеха у трци на 100 м, а Томашевић је у маратону од 68 такмичара заузео запажено 15. место.

АНТВЕРПЕН 1920.

РАДНИК ПРОТИВ ПЛЕМИЋА

Шеста олимпијада није се одржала због I светског рата. На Седмој је учествовао 2591 спортиста из 29 земаља. На овој Олимпијади отпале су многе дисциплине са ранијих игара: крос-контри на 8000 м, скокови из места, бацање диска и копља обема рукама.

У ИД[illegible] БРОЈ[illegible]
ПРВА ОЛИМПИЈСКА ВАТРА

У лакој атлетици тријумфовали су Финци који су освојили 9 златних медаља, колико и Американци. Трећи су са 5 златне медаље били Британци.

У Антверпену је на олимпијску сцену ступило двоје славних спортиста: **„најбоља тенисерка свих времена Францускиња Сизан Ланглен и „најбољи дугопругаш свих времена" Финац Паво Нурми.**

Божанствена Сизан, како је назвао песник Клод Ане, победила је у синглу и са Максом Декижијем у мешовитом дублу. Годинама је била непобедива: **шест пута је победила на турниру у Вимблдону док су још учествовали само аматери, а после прешла у полуфинале.**

Паво Нурми, легендарни „човек-штоперица", на три узастопне олимпијаде освојио је 9 златних и 3 сребрне медаље, а онда је, после Амстердама 1928, био дисквалификован због прекршаја правила аматеризма.

Месец дана пре Олимпијаде најбољи амерички скифиста, иначе зидар, Џон Кели требало је у елегантном Хенлију у Британији да подели мегдан у „Дајмонд Скулсу" са најбољим британским веслачем, племићем Џеком Берсдрофом јуниором. Судије у Хенлију нису допустиле да се један неаматер (а неаматери су за викторијанске снобове били радници, новинари и уметници) такмичи с племићем аматером.

На Олимпијади у Антверпену лорд Берсдорф није могао да избегне дуел с Келијем. На 200 м пред циљем снажни Американац је енергичним завеслајима у које је уложио сав свој пркос, претекао лорда и први прошао кроз циљ. Сутрадан је Џон Кели свој зелени веслачки качкет натопљен знојем послао на поклон британском краљу.

Његов син Џон Кели јуниор је после II светског рата два пута освојио „Дајмон Скулс", а његова кћерка Грејс постала је прво славна глумица а касније принцеза Грација од Монака.

ОДЈЕКНУЛА ЈЕ СТРАХОВИТА ЕКСПЛОЗИЈА И РОНИЛАЦ ВИЦКО ЛАПОВ, У ОПРЕМИ ТЕШКОЈ 40 КИЛОГРАМА, АЛИ БЕЗ МАСКЕ ЗА ДИСАЊЕ, ПОТОНУО ЈЕ 12 МЕТАРА ИСПОД ПОВРШИНЕ ВОДЕ.

САМ НА ДНУ САВЕ

Кад је Љубомир Бутковић, непосредно после рата наш нај бољи ронилац, активирао ми ну на дну реке, над Савом се проломила страховита експлозија. Огроман стуб распршене воде сукнуо је увис, на све стране полетели су комади челичне конструкције моста који се налазио на дну. Чамац и Бутковић који се налазио у њему разнесени су у комадиће.

Други ронилац, Вицко Лапов, онесвешћен и контузован од експлозије вероватно авионске бомбе, за коју нико није знао да се налази у потопљеној конструкцији моста на Сави, одједном се нашао на дну реке, 12 метара испод површине воде. На себи је имао 40 килограма тешко ронилачко одело, али без спасоносног шлема на глави. Опрема која му је до тада омогућавала да на дну остане неколико часова, сада је била напуњена водом и као олово прикивала га за дно. Ошамућен, с боловима у целом телу и на ивици свести, јер га је хладна вода мало повратила, Вицко је мућевито мислио да мора да победи и вртлоге Саве, и дубину од 12 метара, и необичну тежину ронилачке опреме. И све то голе главе, без ваздуха и вероватно рањен. Почела је бесомучна и надљудска борба на живот и смрт.

ПЛАМЕН У ДУБИНИ

Вицко Лапов је од ране младости желео да постане ронилац. Сиромашном младићу с острва Муртера та могућност најзад се указала кад је био на одслужењу војног рока у Тивту, у ратној морнарици старе Југославије. Заљубљен у море и рођен на њему, знао је да је његов живот нераскидиво везан само за Јадран, а најбоље ће га упознати и саживети се с њим ако сиђе у тиху дубину, у плави мир.

Морнарску униформу скинуо је као стручни ронилац, млад и жељан роњења и рада. Али, наишао је рат и покварио све планове младог рониоца.

Као активиста, Вицко 1943. одлази на позив КПЈ у партизане. Већ следеће године, као водник Друге далматинске бригаде, рањен је на реци Зрмањи. Почетком 1945. излази из болнице и одмах одлази у ронилачку екипу Југословенске ратне морнарице.

Исте године, у августу. Вицко одлази у Београд на вађење конструкције великог челичног моста са дна Саве. Нов, тежак посао на дну мутне и подмукле реке много се разликовао од послова које је овај храбри ронилац дотад радио у мору. **Али, и на новом задатку Вицко се снашао брзо и вешто. Дизалице су свакодневно извлачиле тешке комаде челичне конструкције које је Вицко резао пламеном аутогеног апарата за подводни рад и кидао минама.**

Предано и упорно радио је све до 3. новембра, до оног преподнева када се над Савом разлегла страшна експлозија.

ИМА ЛИ СПАСА?

Међутим, Вицко Лапов, годинама навикнут на изузетан напор и сталну борбу, ни сада се није предавао.

Кад су чамац и Љубомир Бутковић одлетели у ваздух, Вицко је пао на дно, али се при том његово сигнално уже обавило око једног балвана који је случајно пловио водом! Ронилац је повукао уже и учинило му се да је чврсто и затегнуто. Цимнуо га је још једном и онда, осећајући сву тежину опреме напуњене водом на изнемоглом телу, почео да се, сантиметар по сантиметар, пење уз уже. **Снага у рукама била је на измаку, осећао је у њима утрнулост, зујање у ушима и подмукли бол у грудима. Још само мало, храбрио је сам себе, гледајући како подводна тама полако постаје све бледа. Знао је да је близу површина, кад ће удахнути толико жељени ваздух, који је почео да му недостаје и тера несвест у главу и бол у плућа.**

Још само пола метра, највише метар, само пажљиво...

Али, тада се догодило нешто сасвим непредвиђено: за неколико тренутака Вицко се поново нашао на дну Саве.

Сигнално уже којим је био везан било је само обавијено око балвана и, под тежином његовог тела и ронилачке опреме, клизнуло је низ влажно дрво и сад је изгледало да снажном, храбром рониоцу нема спаса.

РУКАМА ДО ВАЗДУХА

Готово без ваздуха у грудима, са жестоким болом у ушима и слепоочницама, са снажним воденим притиском од преко две атмосфере на нејаком телу, Вицко Лапов је последњим напором свести која се неумољиво губила и замагљивала знао да ипак мора да се бори, али сада из почетка.

Тргнуо је уже и поново осетио да је напето.

И опет је повео споро, мучно рвање са смрћу против које је имао само несигурно уже и две слабе руке. Уже је било клизаво. али је Вицко упорно пузао.

На ивици свести, празних плућа, са сивилом пред очима, последњим напором ухватио се левом руком за балван и промолио лице из воде.

Ваздух! Осетио је како спасоносно струји кроз цело тело и враћа му живот. Смрт је, дакле, иза њега, побеђена.

Међутим, борба још није била окончана. Знао је да балван може веома лако да се преврне, а тада би све било узалудно. Отворио је уста да тражи помоћ, и тада је осетио јак бол у врату. Био је рањен од експлозије бомбе.

Држећи се и даље левом руком за балван, десном је полако веслао, и плутајући на површини воде, пловио низ Саву.

Најзад су га приметили његови другови, доплове чамцем, и извукли га на суво и сигурно.

Кад су почели да му свлаче тешку опрему пуну воде, осетио је у ногама страховит бол и — онесвестио се. Другови су погледали ноге и запрепастили се: Вицкове пете биле су сасвим одвојене од стопала! Из врата и ногу текла је крв.

Три месеца је храбри Вицко Лапов провео у Војној болници у Београду. Крајем јануара 1946. отишао је на родни Муртер као демобилисани борац ЈА, са Медаљом заслуга за народ на грудима.

Али, љубав према роњењу ни тада га није напустила.

Поштапајући се, одлази у Сплит и прво ради као тешки ронилац код Управе поморства, а затим у „Бродоспасу“.

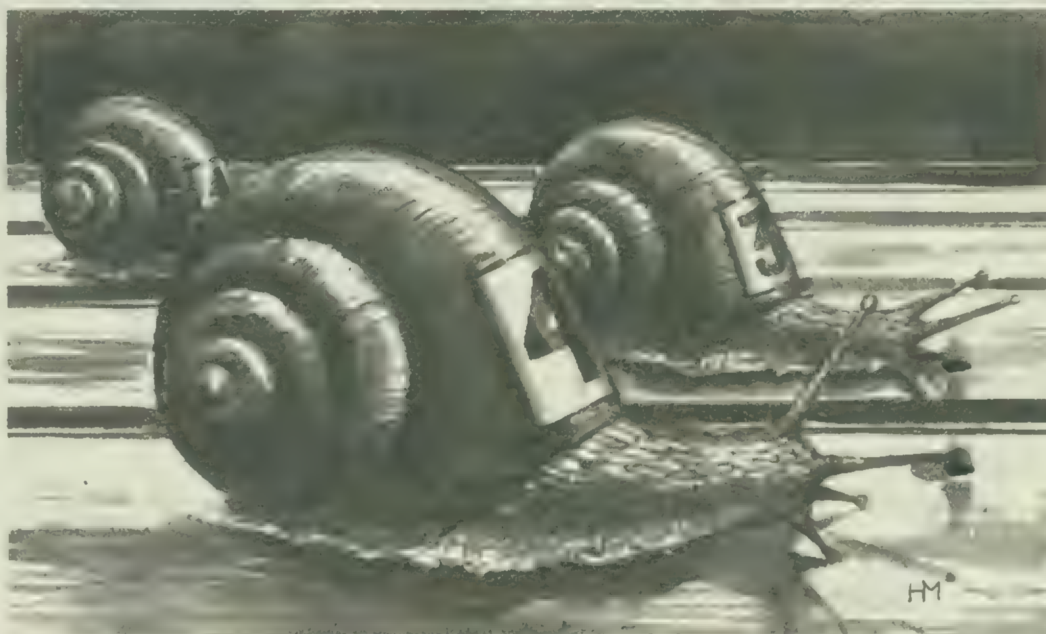
У октобру 1947. Вицко Лапов је постао први наш ударник поморства и поморске привреде. Затим је двоструки ударник, а почетком 1950. године добија Орден рада трећег реда.

И. Лончар

— Три... четири... Сад! Рампа је подигнута! Такмичари су почели трку! „Брзи“ се полако издваја из групе и сигурно граби ка циљу! „Рогоња“ га сустиже! Велико изненађење! Фаворит „Брзи“ заостаје, скреће са стазе и... Завлачи се у љуштуру!

РОГАТИ ШАМПИОНИ

ПОБЕДНИКУ СЕ ПОСЛЕ ТРКЕ СВЕЧАНО УРУЧУЈЕ — КРИШКА ПАРАДАЈЗА.

Ово је био део једне од многобројних трка пужева које се свако вече одржавају у једном ноћном клубу у Брајтону, у Великој Британији. Власник клуба и ове чудне ергеле је тридесетогодишњи Крис Хадсон, који је истовремено и коментатор трка. Откако је у програм клуба увео трку пужева, локал је сваке вечери препун људи који долазе да се забаве на овај, заиста, несвакидашњи начин.

Сви заинтересовани посетиоци за одређену суму новца, добијају једног пужа у „власништво“ за то вече. Власник пужа који победи, добија бесплатну вечеру и право да бесплатно учествује у следећој трци.

Сав новац који заради на тркама пужева Хадсон даје у добротворне сврхе, а сума није мала, јер сваког дана долази све више значајних посетилаца.

Допинговани такмичари

Пре него што трка почне, Хадсон намешта тркачку стазу, састављену од пластичних трака — по једна за сваког такмичара — а на крају траке увек ставља једну сочну кришку парадајза да би навео пужеве да се крећу праволинијски. Наравно, као и у сваком спорту и такмичари су посебно припремљени.

— Неколико дана пред трку смањујем им оброке, јер се тако олакшани крећу лакше и брже — објашњава тренер Хадсон. — **Најтеже их је пред трку натерати да изађу из својих љуштура, а када то успе забава може да почне. Пред сам старт замочим сваког такмичара у топлу воду јер им то помаже да не заспу у току трке.**

Тркачка стаза дуга је око седамдесет сантиметара и Хадсонов најбржи пуж пређе је за три и по минута, уз узбудљив Хадсонов коментар за све време трке.

Пужеви, међутим, нису једине животиње које Крис Хадсон користити за своје трке; постоје и други рекордери: **црв Вили, рекордер на стази од 50 сантиметара, коју је прешао за два минута и петнаест секунди; гусеница „Хитри“, рекордер на 45 сантиметара, некадашња велика нада Хадсонове атлетске стазе, која је престала да се бави спортом јер се претворила у лептира; краба „Шетач“, светски шампион у дисциплини трчања на стази од 1600 милиметара коју је прешла за двадесет секунди. На последњој трци оборила је сопствени рекорд и побегла у море.**

— Све сам покушавао не бих ли омогућио својим љубимцима да брже трче. Давао сам им најбољу храну и чак сам их „допинговао“ пивом, нарочито великог афричког пужа, кога је публика прозвала „Алко“, због склоности ка пићу. На жалост, умро је пред самим циљем од тровања алкохолом — јада се Хадсон.

Тренинг пре свега

На својој фарми недалеко од Брајтона, Хадсон држи право одгајалиште пужева — спортских талената, које свако пре подне пажљиво тренира да би им створио изванредну физичку кондицију. У почетку их опробава на кратким стазама (око десетак сантиметара), а касније почиње са интензивним тренинзима. Храни их калоричним намирницама: поврћем, млеком, па чак и чоколадом.

Хадсона нимало не забрињава што га људи сматрају чудаком, јер њему је најважније да се посетиоци у његовом локалу добро забављају.

— Посетиоцима омогућујем нешто чега нема у другим локалима овог типа: да учествују у програму. Када су они задовољни, ја сам пресрећан.

Када су га једном новинари упитали да ли је икада пробао да једе пужеве, Крис Хадсон се зграну:

— Не, забога! Па то би било канибализам!

М. Ј.

СА СТАРИХ СТРАНИЦА

ДУГОВИ КРОЗ ВЕКОВЕ

Древни Египћани беху у могућности да позајме огромне суме под условима да леш некојиног оца свог предају у руке зајмодавца. Не откупити свог преминулог родитеља великом срамотом сматрало се. У средњем веку људи остављаху у залог бркове своје и заузврат добијаху као зајам гомиле злата. Каква срамота за онога који бркове своје откупити није могао или није хтео!

(1896)

РЕСТОРАН ОД ХАРТИЈЕ

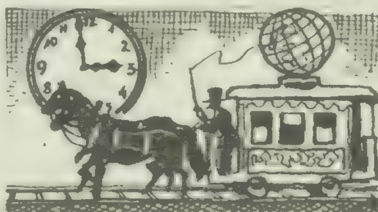
У Хамбургу је ових дана отворен један оригиналан ресторан који веома привлачи пажњу посетилаца. Он је читав направљен од хартије: дувари, таваница и тако даље све је од несагоривог картона израђено, а само су стубови од гвожђа. Спољашњи декоративни украси израђени су од папије-машеа, исто као и сав намештај. Трпезарија ресторана овог може да прими стотину и педесет гостију, а загрева се врелом водом. Главна одлика ове зграде састоји се у томе што је прекомерно јевтина — цела грађевина с намештајем свих и њеном опремом није коштала власника више од 15000 марака.

(1894)

ШТА ЗНАЧИ ЈЕДАН МИНУТ

Француски лист »Nuvel redi international« израчунао је шта се све за један минут догоди. За један минут Земља око своје осе окрећући се 13 миља превали, а 1080 миља обилазећи око Сунца. Сунчани зрак, на путу свом до Земље, пређе 11.160.000 миља. За минут један на свету се роди 80 деце, а готово исто толико људи умре. Коњски трамвај пређе 200 метара, коњ претрчи касом 836 корака, а човек их начини 112. За исто то време из утробе Земље добија се 200 тона угља каменога и 61 тона антрацита. И онда још људи кажу да минут не вреди 60 секунди!

(1894)

НЕОБИЧНО ТАЧНО ВРЕМЕ

Ендербери је мало острво у архипелагу Феникс, у Океанији. На њему нема никаквих знаменитости, ако се не рачуна једна кула са сатом и један топ. Кула се налази на северном рту острва, а топ на јужном. Сваког дана у подне часовник откуца дванаест пута, а топ груне једанпут.

Када дошљаци запитају острвљане како се часовник подешава да би откуцао тачно у подне, они одговарају: „Према топу“. А када се заинтересују по чему се управља топ, кажу му: „Према избијању часовника“.

Ко је на кога почео да се угледа данас је тешко рећи, али за сто година „служба тачног времена“ на Ендерберију никад није ни за минут погрешила.

БИМ И БУМ

JOE MUSIAL

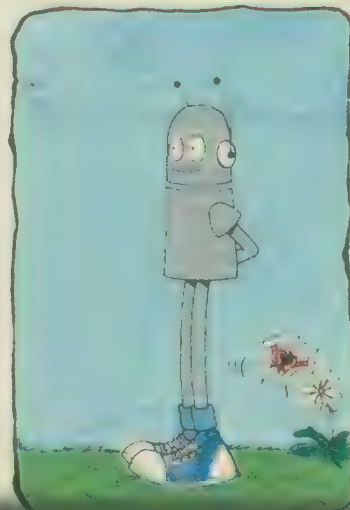

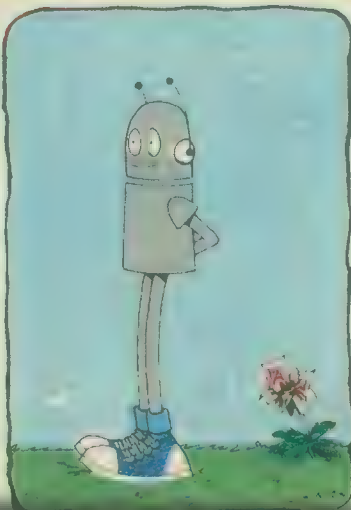

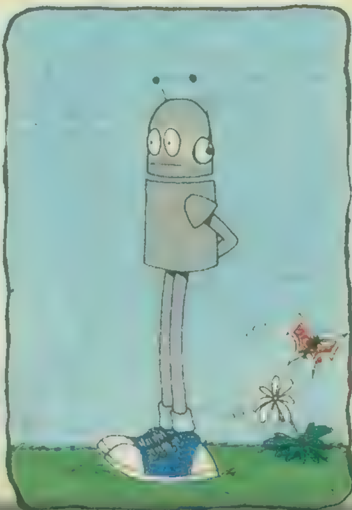

ШРАФКО

ФЛАШ ГОРДОН : ЛУДИ МУЗИЧАР

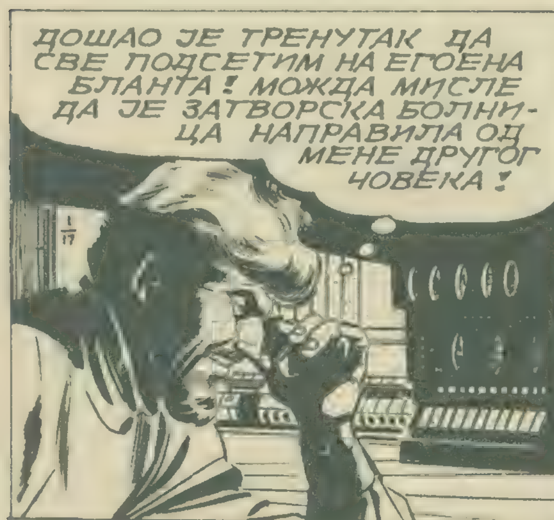

ПАЖЊА
ДОЗВОЉЕНА ПОСЕТА УЗ ПРОПУСНИЦУ
ИСПРЕД БЛАНТОВЕ СОБЕ ...
ЗАТВОРСКА БОЛНИЦА
ЕЛЕКТРОНСКА КАПСУЛА ЗАУСТАВИЛА СЕ НА СТРАЖАРЕВОМ МЕСТУ ...

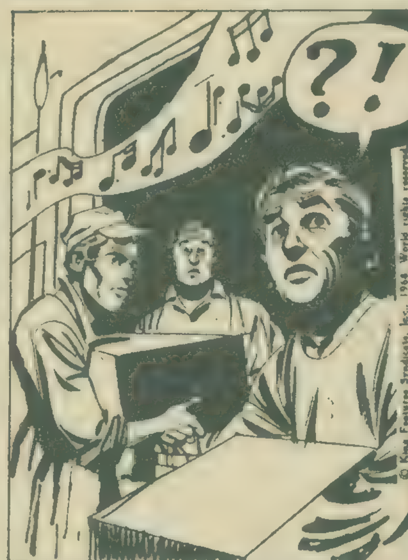

УБРЗО ГА ЈЕ НЕКИ НЕЧУЈНИ ЗВУК ПОТПУНО ЗАГЛУШИО ...
ПУЋИ ЋЕ МИ ГЛАВА!

ПУТ ЈЕ СЛОБОДАН! СПРЕМАН САМ ДА ЗАПОЧНЕМ РАТ СА ЦЕЛИМ СВЕТОМ КОЈИ ЈЕ ГЛУВ НА НАЈФИНИЈЕ ТОНОВЕ!

ЕГОН СЕ УСКОРО НАШАО ИЗВАН ЗИДИНА ЗАТВОРСКЕ БОЛНИЦЕ...
САВРШЕНО! МОЈИ РОБОТИ СУ ПРЕНЕЛИ СВЕ ЕЛЕКТРОНСКЕ ИНСТРУМЕНТЕ ИЗ ЛАБОРАТОРИЈЕ У КАМИОН!
ЗАТВОРСКА БОЛНИЦА

САД САМО ДА ПРОНАЂЕМ НЕКО ПРЕВОЗНО СРЕДСТВО КОЈЕ ЋЕ МЕ ПРЕБАЦИТИ ДО ТИМПАНИЈА! УСКОРО ЋЕ МОЈА МУЗИКА ОДЗВАЊАТИ СВЕМИРОМ!
CARGO

МАЛО КАСНИЈЕ НА КОСМОДРОМУ...
ДРАГИ МОЈИ, САДА ЋЕ ОВА СЛАТКА МУЗИКА ДОНЕТИ СВИМА ВАМА ОЛАКШАЊЕ!

?!

ПОМОЗИТЕ МИ ДА СЕ УКРЦАМ НА СВЕМИРСКИ БРОД!

ЕГОН БЛАНТ ВАМ ЗАХВАЉУЈЕ!

ЗБОГОМ!

КО ЈЕ ДОЗВОЛИО ДА ТАЈ АВИОН ПОЛЕТИ!
НЕ ЗНАМ... СВЕ СЕ ТАКО БРЗО ОДИГРАЛО...

АХ, СЕЋАМ СЕ СВОГ ПРВОГ ПУТА НА ТИМПАНИ...

НИСАМ ИМАО НИШТА СЕМ СВОГ ГЕНИЈА! АЛИ, ТО ЈЕ БИЛО ДОВОЉНО...

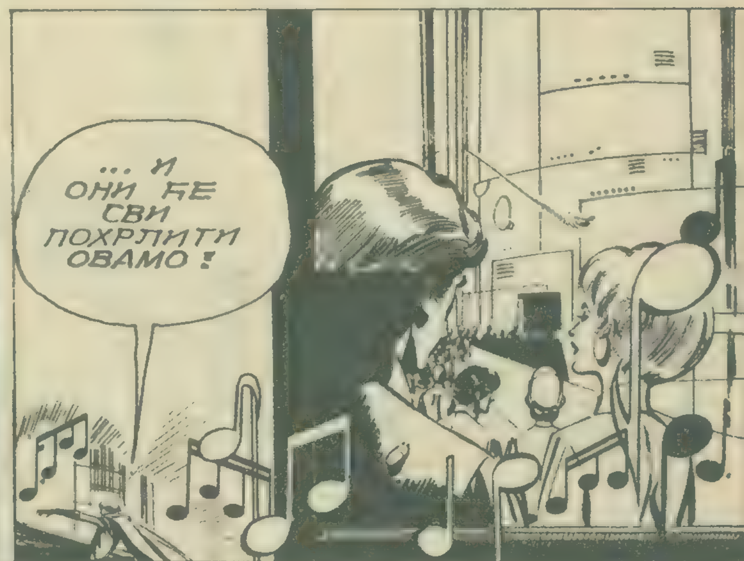

... ДА САГРАДИМ ОВАЈ СВОЈ ХАРМОНИЧНИ СВЕТ!

УСКОРО НА ТИМПАНИЈУ...
ОВДЕ САДА ВЛАДА ТИШИНА ...

... АЛИ, ОПЕТ ЋЕ СЕ ЧУТИ МОЈА МУЗИКА!

А КАДА СВЕ БУДЕ КАО ПРЕ, ОСВЕТИЋУ СЕ ФЛАШУ ГОРДОНУ КОЈИ ЈЕ СРУШИО МОЈЕ ЦАРСТВО!

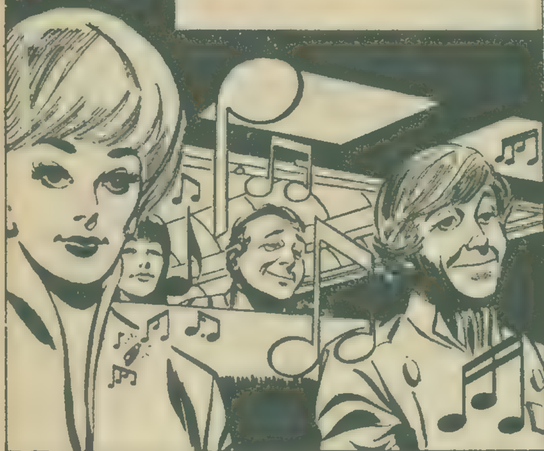

МУЗИКА ... МУЗИКА! УСКОРО ЋЕ ОВИ ЗВУЦИ ДОПРЕТИ ДО ЉУДИ НА ЗЕМЉИ...

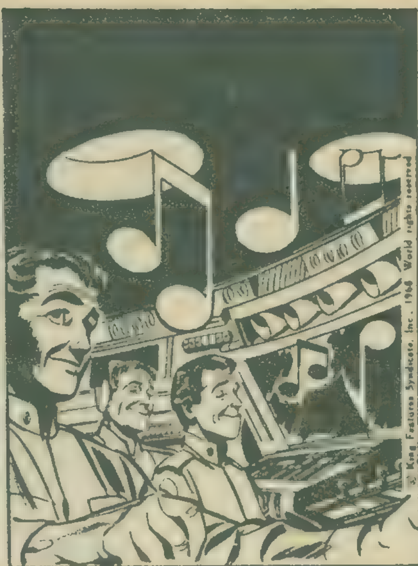

... И ОНИ ЋЕ СВИ ПОХРЛИТИ ОВАМО!

И ЗАИСТА, ЉУДИ СУ ПОЈУРИЛИ КА КОСМОДРОМУ...

...ХИПНОТИСАНИ БЛАНТОВОМ МУЗИКОМ И ВОЂЕНИ РАДИО-ТАЛАСИМА СА ТИМПАНИЈА...

А САДА, ДРАГИ МОЈИ УПРАВИТЕ СВОЈЕ БРОДОВЕ КА ОВОМ РАЈУ!

СВА ЛИЦА СУ ОЗАРЕНА...

ПРВИ БРОД СЕ СПУШТА! ПОЧИЊЕ ПОНОВО НАСЕЉАВАЊЕ ТИМПАНИЈА!

ЗВАО СИ НАС, ЕГОНЕ?
ДА! ДОБИЋЕТЕ УНИФОРМУ И ПОКАЗАЋУ ВАМ КОЈЕ СУ ВАШЕ ДУЖНОСТИ!

ЗА ТО ВРЕМЕ НА ЗЕМЉИ...
ЈЕДАН СВЕМИРСКИ БРОД ЈЕ НЕСТАО ФЛАШЕ!

ПРЕТРАЖИЛИ СМО ЧИТАВУ ОБЛАСТ ОКО ЈУПИТЕРА, АЛИ ОД БРОДА НИ ТРАГА!
ПОКУШАЈТЕ ЈОШ ЈЕДНОМ ПОМОЋУ РАДАРА!

ВРАТИТЕ СЕ У БАЗУ!

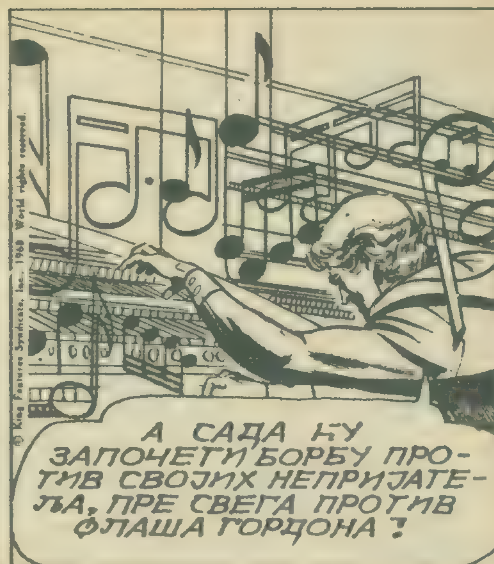

ИМА ЛИ КАКВИХ ВЕСТИ?
ЗАМИСЛИ, ФЛАШЕ, ЈОШ ЈЕДАН БРОД ЈЕ НЕСТАО!

НА ТИМПАНИЈУ, СВИ СУ ОПЧИЊЕНИ...

... НЕЧУЈНИМ ЗВУЦИМА ЧИЈИ ЈЕ ТВОРАЦ ЕГОН БЛАНТ...
СВЕТ СЕ ОКРЕЋЕ ПО ТАКТУ МОЈЕ МУЗИКЕ!

ЕГОН! ЕГОН БЛАНТ!
КО ЈЕ ТВОРАЦ ИСТИНСКЕ ХАРМОНИЈЕ?

КО ЋЕ СТВОРИТИ САВРШЕН МИР И СКЛАД НА ЗЕМЉИ?
ТИ ЕГОНЕ!

А САДА ЋУ ЗАПОЧЕТИ БОРБУ ПРОТИВ СВОЈИХ НЕПРИЈАТЕЉА, ПРЕ СВЕГА ПРОТИВ ФЛАША ГОРДОНА!

ЗАШТО НЕ ЈЕДЕШ, ФЛАШЕ?
НЕ МОГУ, ДЕЈЛ! ЗАБРИНУТ САМ! ПЕТ БРОДОВА ЈЕ, НЕСТАЛО!

ПЕТ?!
ДА И ТО БЕЗ ТРАГА!

ШТА ЈЕ ТО С МУЗИЧАРИМА ВЕЧЕРАС?

ЈЕСУ ЛИ ПОЛУДЕЛИ?

ШТА ТИ ЈЕ, ЏОНЕ?
НЕ ЗНАМ... ЈА ЛЕПО СВИРАМ, АЛИ...

БЕЖИМО ОДАВДЕ! ПОЛУДЕЋУ!
ПРЕСТАНИ ДА СЕ ГЛУПИРАШ, ЏОНЕ!
ФЛАШЕ, ОВО ЈЕ УБИСТВЕНО!

ОПРОСТИТЕ, ДРАГИ ГОСТИ, АЛИ НЕШТО НИЈЕ У РЕДУ С НАШИМ ИНСТРУМЕНТИМА!
ХЕЈ, ШТА ТО РАДИТЕ? ОТЕРАЛИ СТЕ МИ ГОСТЕ! ...ОТПУШТЕНИ СТЕ! НАПОЉЕ!

ЈЕСИ ЛИ ДОБРО, ДЕЈЛ?
ПУЋИ ЋЕ МИ ГЛАВА! ОВАКО НЕШТО СЕ ДОГОДИЛО И ПРЕ НЕКОЛИКО ГОДИНА!

ДА! ЗВУЧНИ ТАЛАСИ ИЗ СВЕМИРА! БИО ЈЕ ТО ЕГОН БЛАНТ!

ТРУУУУ!!
КАКАВ УЖАСАН ЗВУК ТРУБЕ!

ПОГЛЕДАЈ, ОНАЈ ВОЗАЧ ЈЕ ИЗГУБИО КОНТРОЛУ НАД ВОЛАНОМ!

ТАКО ЈЕ ТО И ОНДА ПОЧЕЛО! АЛИ, ЗАР ЕГОН БЛАНТ НИЈЕ У ЗАТВОРУ?

ПОКУШАЈ ДА СЕ ОДМОРИШ, ДЕЈЛ! ЈА МОРАМ НЕШТО ДА ПРОВЕРИМ!
НАЗОВИ МЕ УЈУТРО!

НЕКОЛИКО САТИ КАСНИЈЕ...
ТА МУЗИКА... КАО ДА САМ ЈЕ ВЕЋ ЧУЛА!

МОРА ДА САЊАМ!

ФЛАШ ВЕРУЈЕ ДА СЕ ЕГОН БЛАНТ ОПЕТ ПОЈАВИО!

ЧУДНО! ЗАШТО СЕ ОБЛАЧИМ? ЗАШТО МОРАМ ДА ИДЕМ НА КОСМОДРОМ?

КУДА СТЕ КРЕНУЛИ, ДЕЈЛ?
НА КОСМОДРОМ, МОЛИМ ВАС!
РАДИО-ТАКСИ

КОСМОДРОМ? БРОДОВИ НОЋУ НЕ ЛЕТЕ! С ЊОМ НЕШТО НИЈЕ У РЕДУ!

СТИГЛИ СМО!
ХВАЛА ВАМ!

НЕКО ЈЕ У РАКЕТИ! НИЈЕДАН ЛЕТ НИЈЕ ОДОБРЕН ЗА НОЋАС!

УКРАЛИ СУ ПРИВАТНИ БРОД!
КОНТРОЛА ЛЕТА

НА ТИМПАНИЈУ...
СЈАЈНО! ДОЛАЗИ ДЕЈЛ!

КАКВА СЛАТКА ОСВЕТА! ОНА У МОЈОЈ ВЛАСТИ! ФЛАШ ЋЕ ОДМАХ КРЕНУТИ ЗА ЊОМ!

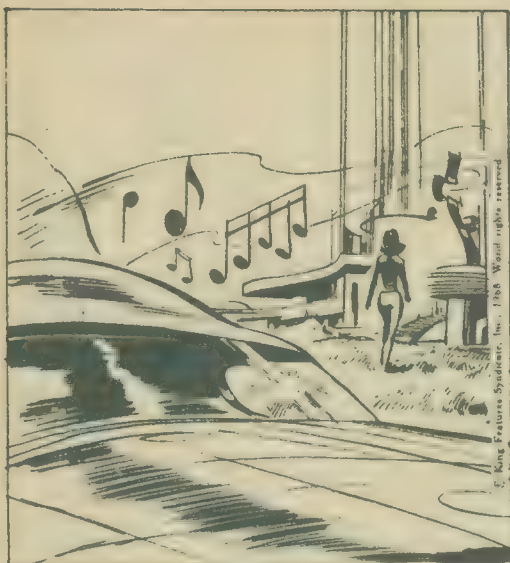

У ШТАБУ СВЕМИРСКЕ КОНТРОЛЕ...
ЕГОН БЛАНТ ЈЕ ПОБЕГАО ИЗ ЗАТВОРСКЕ БОЛНИЦЕ ПРЕ ДВЕ НЕДЕЉЕ!
© King Features Syndicate, Inc. 1968. World rights reserved.

У ТО ВРЕМЕ САМ БИО НА ПУТУ ОД ВЕНЕРЕ КА ЗЕМЉИ!
ЗВРРРРР!
САЧЕКАЈ! ДРУГИ ТЕЛЕФОН ЗВОНИ!

ГОРДОНЕ, ДЕЈЛ ЈЕ НАПУСТИЛА СВОЈ АПАРТМАН УСРЕД НОЋИ И УПУТИЛА СЕ КА КОСМОДРОМУ!

НЕСТАЛА ЈЕ ЈЕДА РАКЕТА!
ДА МОЖДА НИСИ ВИДЕО ДЕЈЛ, ФРЕДЕ?
© King Features Syndicate, Inc. 1968. World rights reserved.

ШТА БИ ОНА ТРАЖИЛА ОВДЕ У ОВО ДОБА НОЋИ?
ХОЋЕШ ЛИ ДА ПОГЛЕДАШ ДА ЛИ ЈЕ СВЕ У РЕДУ С МОЈИМ БРОДОМ?

© King Features Syndicate, Inc., 1968 World rights reserved

НЕ ИДИ ПЕШИЦЕ, ДЕЈЛ! ЛЕТИ НА КРИЛИМА МОЈЕ МУЗИКЕ!

НАС ДВОЈЕ ЋЕМО ВЛАДАТИ ТИМПАНИЈЕМ!

ДИВНО ИЗГЛЕДАШ У ТОЈ НОВОЈ ОДЕЋИ!

ЈЕДНОМ СИ МИ ПОБЕГЛА, АЛИ САДА ЗАУВЕК ОСТАЈЕШ СА МНОМ!

ЗАИСТА СИ ИМАЛА СРЕЋУ ШТО САМ БАШ ТЕБЕ ОДАБРАО ДА ДЕЛИШ СА МНОМ ПРЕСТО!

ОВДЕ ЈЕ ЗАИСТА ДИВНО, ЕГОНЕ! АЛИ, ШТА ЈА ТО ВИДИМ НА ЕКРАНУ?
ПОМОЋУ ЗВУКА УНИШТАВАМ СВОЈЕ НЕПРИЈАТЕЉЕ НА ЗЕМЉИ!

НАУЧИЋУ ЈА ЊИХ ПАМЕТИ!
2-23

РЕКАО БИХ ДА ЋЕМО УСКОРО ИМАТИ ПОСЕТИОЦА, ДРАГА! ТО МОРА ДА ЈЕ ФЛАШ!
ТО САМ СЕ ЗАРЕКАО!

И ЗАИСТА ...
ТИМПАНИ ЈЕ ОБАВИЈЕН ЗАШТИТНИМ ОМОТАЧЕМ КОЈИ ЈЕ САДА УКЛОЊЕН! ЗНАЧИ ЛИ ТО ДА МЕ ЕГОНОВИ РАДАРИ НИСУ ОТКРИЛИ?

ДОБРО ДОШАО, ФЛАШЕ! ДЕЈЛ И ЈА СМО ТЕ ОЧЕКИВАЛИ!
8

ДЕЈЛ?
НЕ БРИНИ ЗА ЊУ!

ПРЕТПОСТАВЉАМ ДА СИ ДОШАО ПО ЊУ!

АЛИ, НЕКА ОНА САМА ОДЛУЧИ С КОЈИМ ОД НАС ДВОЈИЦЕ ЖЕЛИ ДА ОСТАНЕ!
ОНА ТРЕНУТНО НИЈЕ СПОСОБНА ДА САМА РАСУЂУЈЕ...

...ЈЕР СИ ЈЕ ХИПНОТИСАО! ЗАТО ЋЕ ПОЋИ СА МНОМ!
НЕ! ДЕЈЛ ОСТАЈЕ ОВДЕ!

ИЗГЛЕДА ДА ЋУ МОРАТИ ДА УПОТРЕБИМ СИЛУ...
ХАЈДЕ, ХАЈДЕ...

БАЦИ ТУ ИГРАЧКУ И НАЗДРАВИ НОВОЈ ВЛАДАРКИ ТИМПАНИЈА!

ДАЈЕМ ТИ ТРИ СЕКУНДЕ ДА ОСЛОБОДИШ ДЕЈЛ ХИПНОТИЧКОГ СНА!
ХА, ХА!

ПРОТИВ МЕНЕ СЕ НЕ МОЖЕШ БОРИТИ ТИМ ПРИМИТИВНИМ СРЕДСТВИМА! ХАЈДЕ, ПУЦАЈ!
...ДВА...

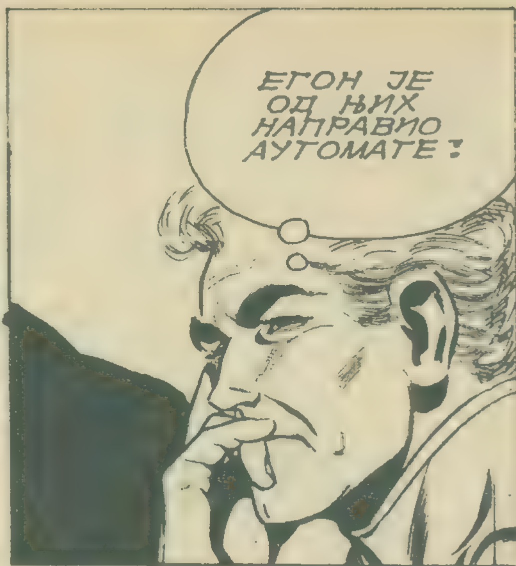
ШТО НЕ ПОВУЧЕШ ОБАРАЧ?

ХА, ХА, ХА! МОЖЕШ ДА ГА БАЦИШ! ВАТРЕНО ОРУЖЈЕ ОВДЕ НЕМА НИКАКВОГ ДЕЈСТВА!

ИДЕМО, ДЕЈЛ! МОЈИ ЉУДИ ЋЕ СЕ ПОБРИНУТИ ЗА ФЛАША!

ДОШАО САМ ДА СПАСЕМ ДЕЈЛ И ПОСТАО ЗАТВОРЕНИК ТОГ МАНИ-ЈАКА!

А ОВО СУ ПУТНИЦИ СА НЕСТАЛИХ БРОДОВА!
© King Features Syndicate, Inc., 1968 World rights reserved

ЕГОН ЈЕ ОДЊИХ НАПРАВИО АУТОМАТЕ!

ФЛАШЕ, ДЕЈЛ БИ ВОЛЕЛА ДА СЕ ЗАБА-ВЉА!
© King Features Syndicate, Inc., 1968 World rights reserved

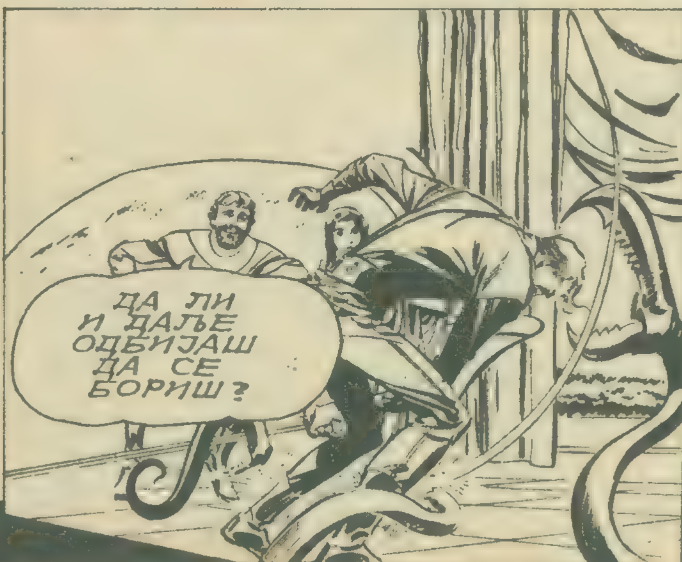

ТИ СИ СНАЖАН И БОРБЕН!

АКО ПОБЕДИШ МОГ ЧУВАРА, ОСЛО-БОДИЋУ ТЕ!
НЕ, ХВАЛА! ЈА НИСАМ УБИ-ЦА!

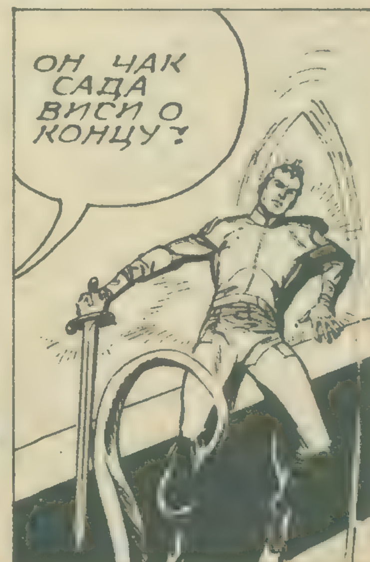

ШТА? ОДБИЈАШ ДА НАС ЗАБАВИШ?
НИКОГ ЈА НЕЋУ УБИТИ БЕЗ РАЗЛОГА!

У РЕДУ! ИМАМ ЈА НЕШТО БОЉЕ ЗА ТЕБЕ!

ПАЗИ, ФЛАШЕ! ТО СУ КРВОЖЕДНЕ ЖИВОТИЊЕ!

ДА ЛИ И ДАЉЕ ОДБИЈАШ ДА СЕ БОРИШ?

НЕ, ЈЕР ЈЕ ТВОЈ ЖИВОТ У ПИТАЊУ!

ОН ЧАК САДА ВИСИ О КОНЦУ!

СЈАЈНО СЕ БОРИШ...

...САМО, ДОШАО ТИ ЈЕ КРАЈ!

КАКВИ ЕЛЕ-ГАНТНИ ПОКРЕ-ТИ!

ПРАВО ЈЕ УЖИ-ВАЊЕ ГЛЕДАТИ ТЕ КАКО РУКУЈЕШ МАЧЕМ!

ТВОЈЕ ЧУДОВИШТЕ, ЕГОНЕ, ИЗГЛЕДА ВИШЕ НЕ ЖЕЛИ ДА СЕ БОРИ!
МОЈ ЧУВАР ЈЕ НЕС-ТРПЉИВ ДА ОДМЕ-РИ СНАГУ С ТО-БОМ!

САВЕТУЈЕМ ТИ ДА УПОТРЕБИШ МАЧ, ФЛАШЕ!

© King Features Syndicate, Inc., 1966. World rights reserved.

НИЈЕ МИ ПОТРЕБАН, ЕГОНЕ!

УЗМИТЕ МУ РОГ!

ЗВУК РОГА ГА ДОВОДИ ДО ЛУДИЛА!

ФЛАШ ЈЕ ИЗНЕНАДИО ЕГОНА ...

ЗАУСТАВИТЕ ГА! ЗАУСТАВИТЕ ГА!

ШТО ДАЉЕ ОД ТЕ КОНТРОЛНЕ ТАБЛЕ, ЕГОНЕ!

И РЕЦИ СВОМ СВИРАЧУ ДА ПРЕСТАНЕ ДА СВИРА! ЈА САМ НЕОСЕТЉИВ НА ТВОЈУ МУЗИКУ!

ЕГОНЕ, ПОЛАЗИ СА МНОМ И ДЕЈЛ!

НЕ МОЖЕШ ДА НАПУСТИШ ТИМПАНИ ДОК НЕ УКЛОНИМ ЗАШТИТНИ ОМОТАЧ!

АКО МЕ САДА УБИЈЕШ...

...НИКАДА НЕЋЕШ ИЗИЋИ ОДАВДЕ!

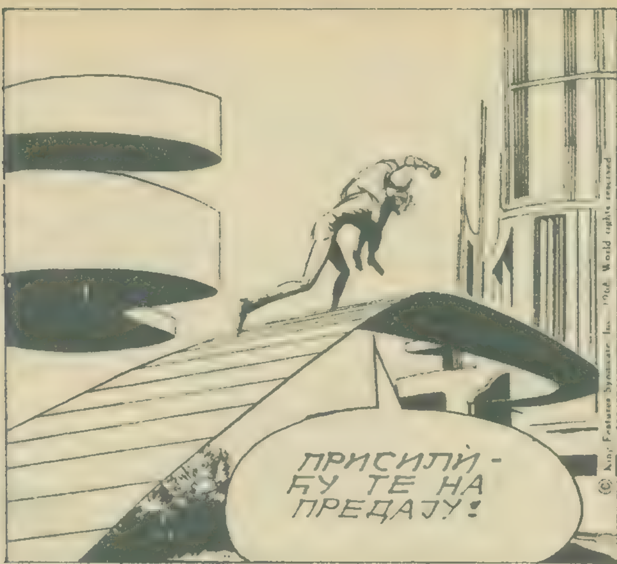

ПРИСИЛИЋУ ТЕ НА ПРЕДАЈУ!

ЈЕДНОМ СИ МЕ ОВДЕ ЗАТВОРИО, ЕГОНЕ!

СЕЋАШ ЛИ СЕ? БАШ МЕ ЗАНИМА КАКО ЋЕ НА ТВОЈЕ ОСЕТЉИВО УВО ДА ДЕЛУЈЕ ЗВОЊАВА!
НЕ СМЕШ ТО ДА УРАДИШ!

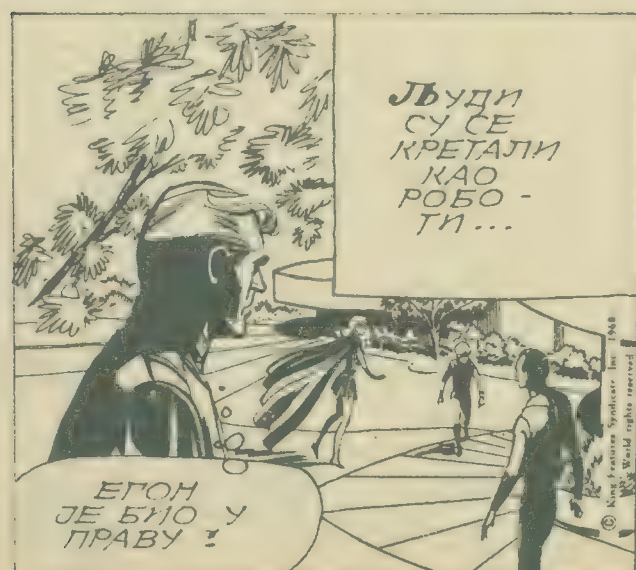

ОВДЕ НИКО НЕ МОЖЕ ДА ЖИВИ БЕЗ МОЈИХ УПУТСТАВА!
И ШТА ЋЕ СЕ ДОГОДИТИ АКО ТЕБЕ НЕМА?
3-23

СВИ ЋЕТЕ ОСТАТИ ПАРАЛИСАНИ И УСКОРО ЋЕТЕ ИСТРУЛИТИ!
РИЗИКОВАЋУ!

ЖИВОТ ЋЕ НА ТИМПАНИЈУ ЗАМРЕТИ!
ТО ЋЕМО ЈОШ ВИДЕТИ!

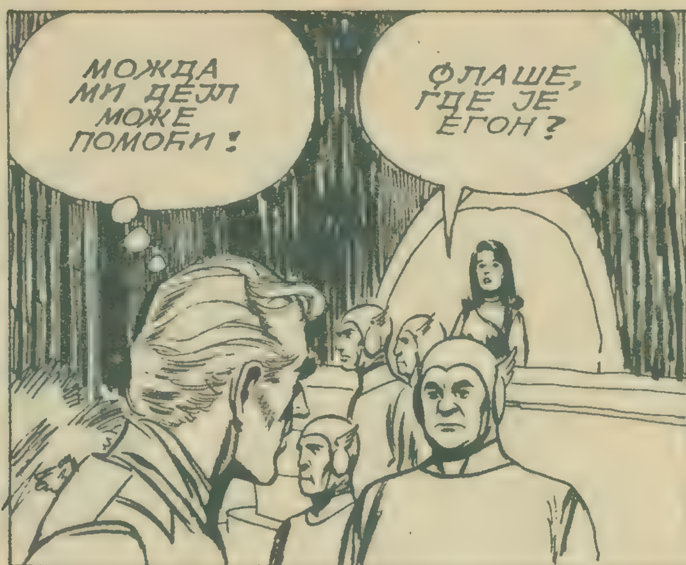

ПРИЈАТЕЉИ, СЛОБОДНИ СМО! МОЖЕМО СЕ ВРАТИТИ НА ЗЕМЉУ! КО ЈЕ ОД ВАС ПИЛОТ?

ЋУТЕ КАО ДА СУ СЕ СКАМЕНИЛИ!

ЉУДИ СУ СЕ КРЕТАЛИ КАО РОБОТИ...
ЕГОН ЈЕ БИО У ПРАВУ!

ОВДЕ НЕМА ЖИВОТА БЕЗ ЊЕГА!

МОРА ДА ПОСТОЈИ НЕКИ КОМПЈУТЕР КОЈИ ЕМИТУЈЕ ХИПНОТИЧКУ МУЗИКУ!

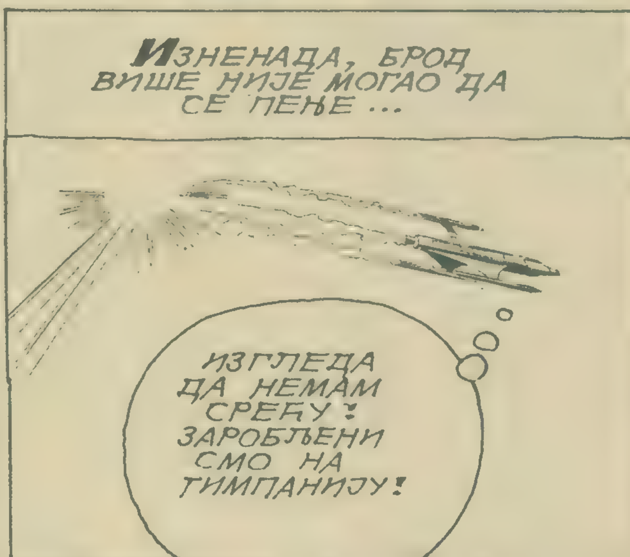

МОЖДА МИ ДЕЈЛ МОЖЕ ПОМОЋИ!
ФЛАШЕ, ГДЕ ЈЕ ЕГОН?

НЕ СТОЈИ НАМ ВИШЕ НА ПУТУ! СЛОБОДНИ СМО!
ХТЕЛА БИХ ДА ПОЂЕМ С ТОБОМ, ФЛАШЕ, АЛИ НЕ МОГУ! НЕ ЗНАМ ЗАШТО...

ИАКО ЈЕ ЕГОН ВЕЗАН, СВИ ОНИ СУ ЈОШ ПОД СНАЖНИМ УТИЦАЈЕМ ОНОГ ЛУДАКА!

МОРАЋУ САМ ДА ПРОВЕРИМ ДА СЛУЧАЈНО ЗАШТИТНИ ОМОТАЧ ОКО ТИМПАНИЈА НИЈЕ УКЛОЊЕН!

АКО ЈЕСТЕ, ОДМАХ ЋУ ПРЕБАЦИТИ ОВЕ ЈАДНИКЕ НА ЗЕМЉУ!

ИЗНЕНАДА, БРОД ВИШЕ НИЈЕ МОГАО ДА СЕ ПЕЊЕ...
ИЗГЛЕДА ДА НЕМАМ СРЕЋУ! ЗАРОБЉЕНИ СМО НА ТИМПАНИЈУ!

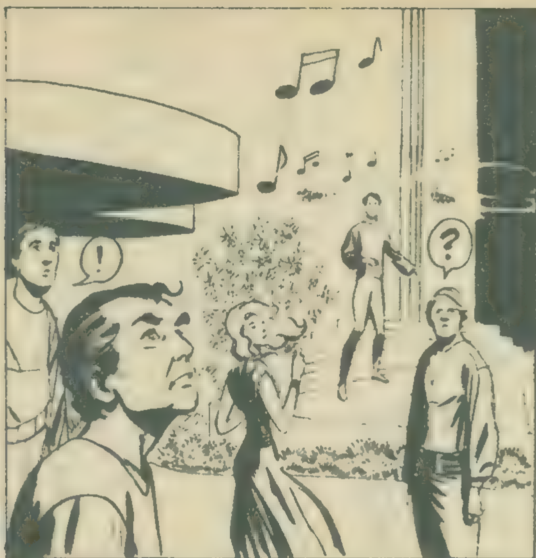

САМО ЕГОН ЗНА КАКО ДА СЕ УКЛОНИ ОМОТАЧ!

АЛИ, КАКО ДА ГА НА ТО ПРИСИЛИМ?

БИЛО ЈЕ ДОСТА ШАЛЕ!

ПУСТИО САМ ГА ДА МАЛО УЖИВА У ЛАЖНОЈ СЛОБОДИ...

...А САДА ЋУ МУ ПОКАЗАТИ КО ЈЕ ЕГОН БЛАНТ!

!
?

МОЈЕ ВЕРНЕ СЛУГЕ, ДОШЛИ СТЕ ОДМАХ НА МОЈ ПОЗИВ!

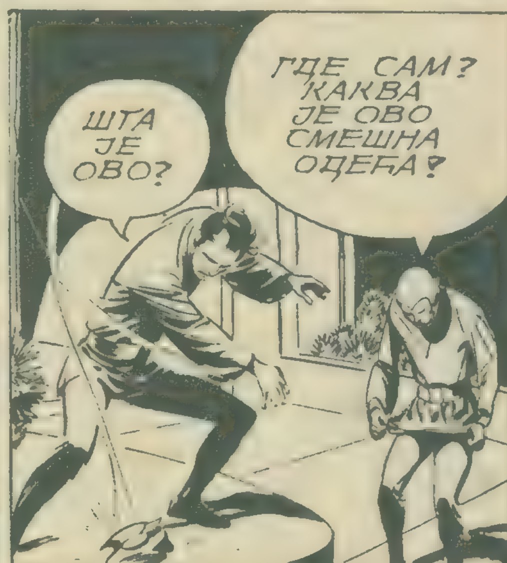

ЕГОНОВА РАДИОНИЦА!

А ОВО СУ КАПСУЛЕ ПРЕКО КОЈИХ ОН ДАЈЕ НАРЕЂЕЊА!

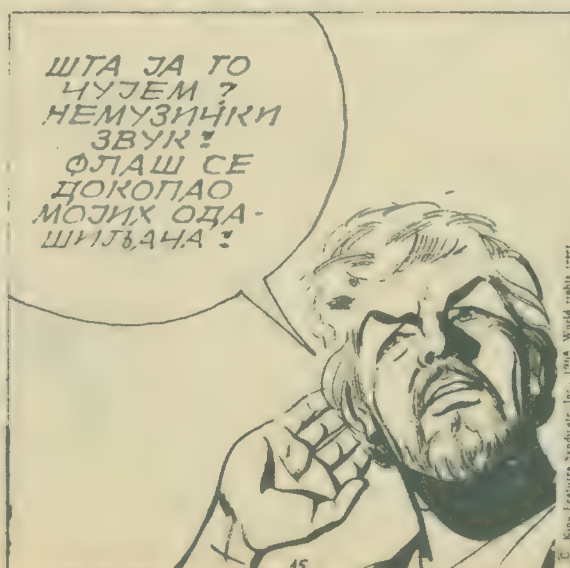

ПОМОЋУ ОВЕ СИЋУШНЕ КЛАВИЈАТУРЕ УСПЕО САМ ДА ИХ ПОКРЕНЕМ!

А САДА ДА ВИДИМ КАКАВ УТИЦАЈ ИМАЈУ ОВИ ОДАШИЉАЧИ НА ЕГОНОВЕ ЗАРОБЉЕНИКЕ?

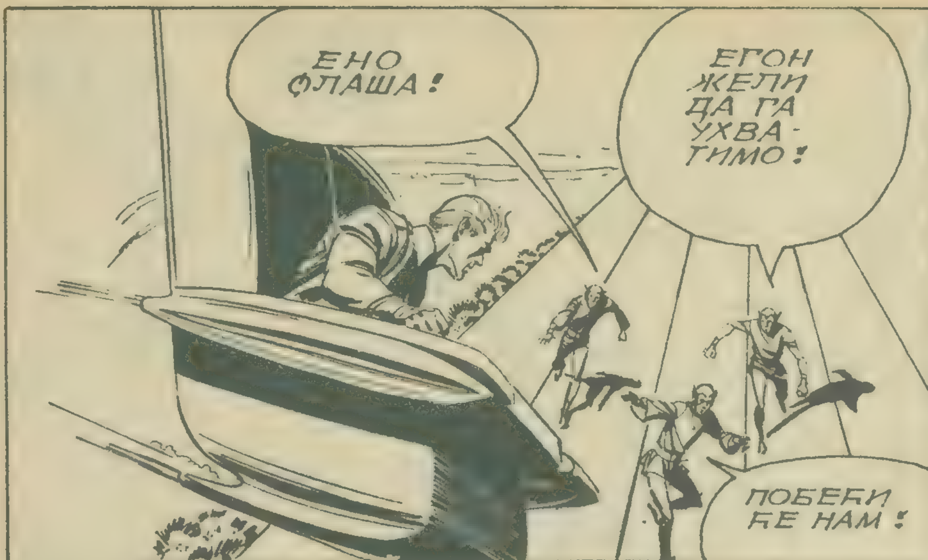

?!

ШТА ЈЕ ОВО?
ГДЕ САМ? КАКВА ЈЕ ОВО СМЕШНА ОДЕЋА?

А САДА МИ ОДМАХ ДОВЕДИТЕ ФЛАША!

ШТА ЈА ТО ЧУЈЕМ? НЕМУЗИЧКИ ЗВУК! ФЛАШ СЕ ДОКОПАО МОЈИХ ОДАШИЉАЧА!

НЕКОЛИКО ЕГОНОВИХ ЗАРОБЉЕНИКА ПРОБУДИЛО СЕ ИЗ ХИПНОТИЧКОГ СНА...
ШТА ТРАЖИМ ЈА ОВДЕ У ОВОЈ ЦИРКУСКОЈ ОДЕЋИ?

ЕНО ФЛАША!
ЕГОН ЖЕЛИ ДА ГА УХВАТИМО!
ПОБЕЋИ ЋЕ НАМ!

© King Features Syndicate, Inc., 1968. World rights reserved.

ТРАЖИО СИ МЕ ЕГОНЕ?
БИО САМ СТРПЉИВ СТОБОМ, АЛИ ВИШЕ НЕЋУ!

ХЕЈ! ТИ СИ ИЗГЛЕДА РЕШИО ДА МЕ УБИЈЕШ!
© King Features Syndicate, Inc., 1968. World rights reserved.

АЛИ, САМ НЕ МОЖЕШ НИШТА УЧИНИТИ ПРОТИВ МЕНЕ!

ХОЋЕШ ЛИ, ЕГОНЕ, ДА ОСЛОБОДИШ ТАЈ НАРОД ИЛИ ЋУ...

ДООООНГ!

ШТА САД КАЖЕШ? ПУЋИ ЋЕ ТИ БУБНЕ ОПНЕ, А?

ЗАЖАЛИЋЕШ ШТО СИ ДОЛАЗИО ОВАМО!
ДИИИНГ!
ДООООНГ!
ДИИНГ!

ДИИИНГ!

КАКАВ ДИВАН ЗВУК! СЛУШАЈ ФЛАШЕ! ДИНГ... ДОНГ... ДИНГ ДОНГ! ХА, ХА!

ОВА ЗВОЊАВА ЋЕ ТЕ НАТЕРАТИ НА ПОСЛУШНОСТ!
ДИНГ! ДИНГ!
ДОНГ!

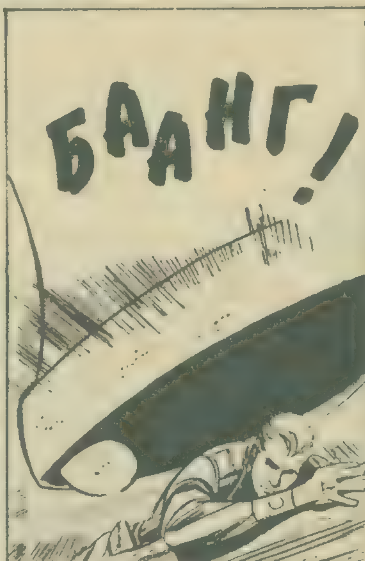

ПОЛУДЕЋУ!

ХЕЈ!?

ДИНГ! ДОНГ!
ДИНГ! ДОНГ!
ДИНГ!
ШТА ЗНАЧИ ТА ЗВОЊАВА?

ЗА ТО ВРЕМЕ У ЗВОНИКУ...
НЕМАШ ВИШЕ КУД ДА БЕЖИШ, ЕГОНЕ!

ГОТОВО ЈЕ, ЕГОНЕ!
ЗА КОГА, ФЛАШЕ?

БААНГ!

ИЗГЛЕДА ДА НЕМАШ НАМЕРУ ДА СЕ ПРЕДАШ!

БАААНГ!
АЛИ, НИ ЈА СЕ НЕ ДАМ!

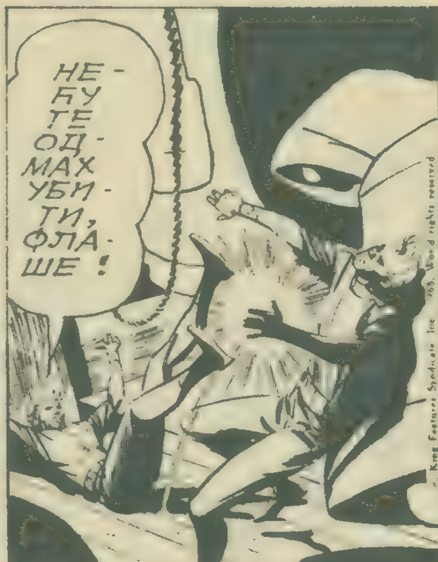

ТИМПАНИЈЕМ ЈЕ ОДЈЕКИВАЛА СТРАВИЧНА ЗВОЊАВА...
ДИНГ! ДОНГ!
ДОНГ!

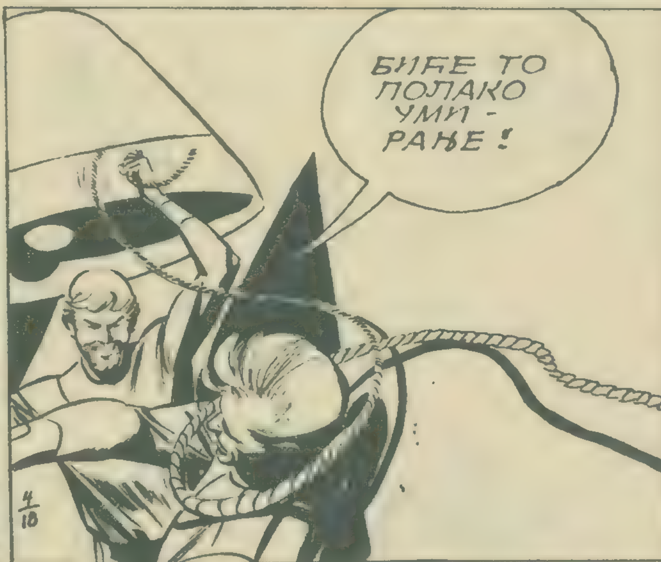

БУКА ЈЕ ОСЛОБОДИЛА ЕГОНОВЕ ЗАРОБЉЕНИКЕ ДУБОКОГ СНА ...

МЕЂУ НАМА ЈЕ И ДЕЈЛ...
ЗАР САМ ОПЕТ НА ТИМПА-НИЈУ?

РЕКЛА БИХ ДА САМ ВИДЕЛА ФЛАША! ТО СУ ОН И ЕГОН У ЗВОНИКУ!

ТВРДОГЛАВ СИ, ЕГОНЕ!
ДООНГ!

НЕ-ЋУ ТЕ ОД-МАХ УБИ-ТИ, ФЛА-ШЕ!

БИЋЕ ТО ПОЛАКО УМИ-РАЊЕ!

ОГОРЧЕНА БОРБА СЕ НАСТАВИЛА ...
ДИНГ ДООНГ
ДИИНГ

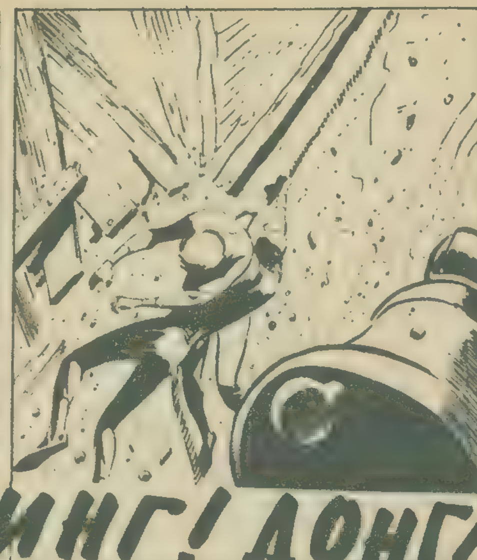

КУЛА СЕ ТРЕСЕ!

ДИНГ!
ДОНГ! ДИНГ!
ДОНГ!
ФЛАШЕ!
РРРРРРР

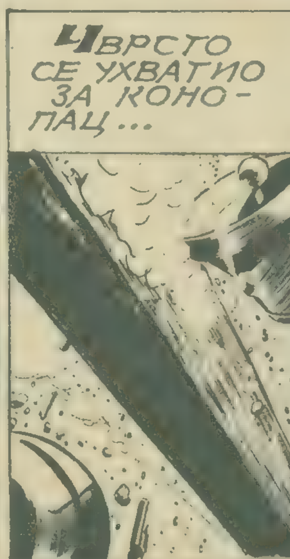

УСТАНИ, ЕГОНЕ! БЕЖИМО ОДАВДЕ!

ПОЖУРИ, АКО НЕ ЖЕЛИШ ДА БУДЕШ ЗАТРПАН!

ТРЕБАЛО БИ ДА ТЕ ОСТАВИМ ОВДЕ, АЛИ...
ХЕЈ!
БАААНГ! БИНГ!

ДОНГ!

ФЛАШ ГРЧЕВИТО ПОКУШАВА ДА СЕ ИЗВУЧЕ ИЗ КУЛЕ...

ЧВРСТО СЕ УХВАТИО ЗА КОНОПАЦ...

КРОВНА КОНСТРУКЦИЈА ЈЕ ПОПУСТИЛА!

УЖЕ ЋЕ СЕ ПРЕКИНУТИ!

НА ВРЕМЕ САМ ТО ОСЕТИО!

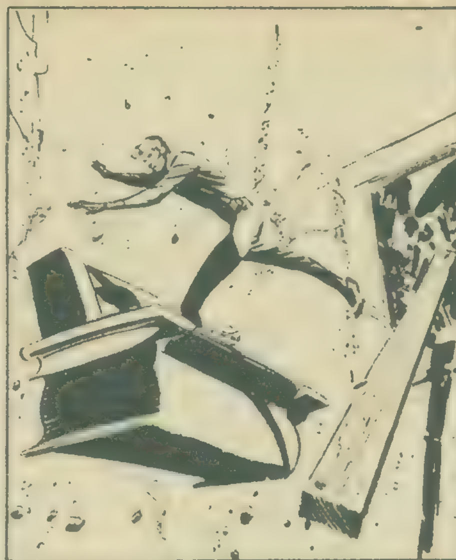

ЛЕТЕЋА СТОЛИЦА! КАКО ДА ЈЕ ДОХВАТИМ?

ОВА ГРЕДА МОЖЕ ДА МИ ПОСЛУЖИ...

...КАО МОСТ!

ИЗГЛЕДА ДА ЋУ УСПЕТИ!

ФЛАШЕ, ПОЖУРИ!

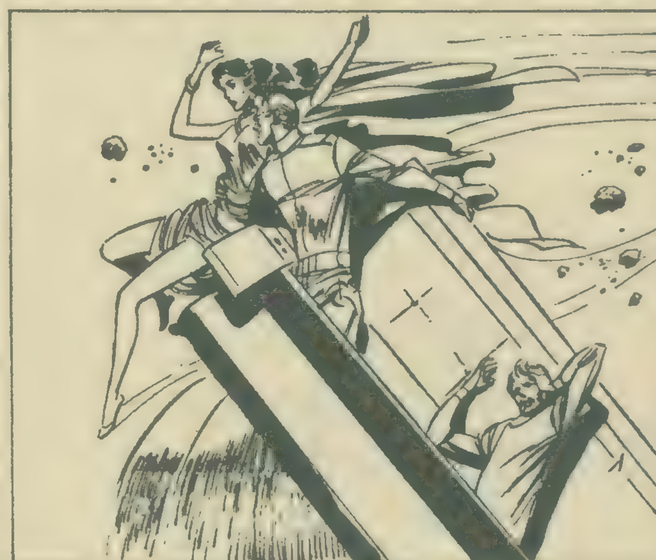

БАНГ! ДИНГ! ДОНГ!
ТРЕС!

НЕМА ВИШЕ ТВОГ ЗВОНИКА, ЕГОНЕ!
ДИНГ ДОНГ ДУУМ! ТРАС! БАНГ!

ДЕЈЛ!

ФЛАШ И ЕГОН СУ У ПОСЛЕДЊЕМ ТРЕНУТКУ ИЗБЕГЛИ СИГУРНУ СМРТ...
АЛИ, САДА ЈЕ ДЕЈЛ У ОПАСНОСТИ...

ФЛАШЕ!
УМАЛО ДА СТРАДАШ, ДЕЈЛ!

ТАКО САМ СЕ БОЈАЛА ЗА ТЕБЕ!

ЕГОНЕ, ТИ СИ НЕЗАХВАЛАН! СПАСАО САМ ТИ ЖИВОТ, А ТИ ОПЕТ ЖЕЛИШ ДА МЕ УНИШТИШ!

ЧИТАВ ТИМПАНИ ПОДРХТАВА! ТО СЕ ДОГОДИЛО УСЛЕД ВИБРАЦИЈА КОЈЕ ЈЕ ПРОУЗРОКОВАЛА ЗВОЊАВА!

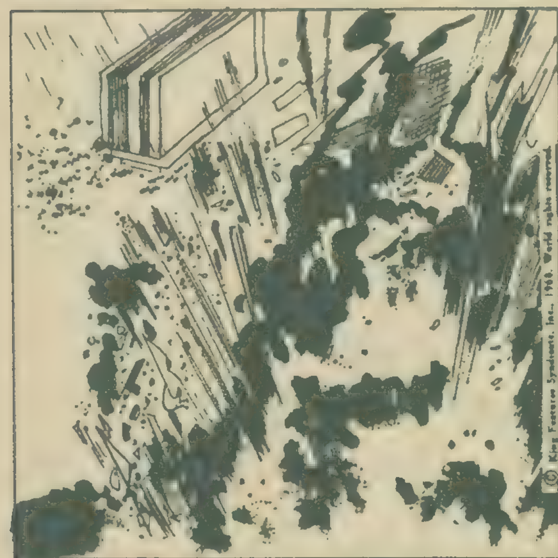

САМО КАДА СИ СЕ ТИ ОСЛОБОДИЛА ЕГОНОВИХ ЧИНИ!
ЉУБОМОРАН СИ, ФЛАШЕ! ТО МИ СЕ СВИЂА!

ПОГЛЕДАЈ!

ЕГОНОВА ПАЛАТА СЕ РУШИ!

СКЛАЊАЈТЕ СЕ СВИ!

ПАЛАТА ЈЕ ОДЛЕТЕЛА У ВАЗДУХ!

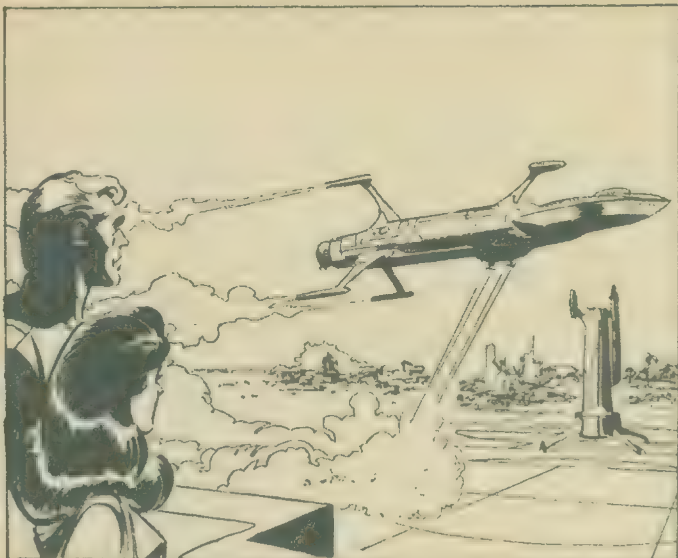

ШТА ЈЕ ИЗАЗВАЛО ЕКСПЛОЗИЈУ?
ВЕРОВАТНО БУКА!

ЕГОНОВ САВРШЕНИ СВЕТ ЈЕ ПРЕТВОРЕН У ПРАХ,
А ОН ТО НИЈЕ НИ ВИДЕО!

НАДАМ СЕ ДА ЈЕ УНИШТЕН ЗАЈЕДНО СА СВИМ ОНИМ ЕГОНОВИМ КОМПЈУТЕРИМА!
СПРЕМНИ СМО ЗА ПОЛЕТАЊЕ, ФЛАШЕ! САМО ШТА ЈЕ С ОНИМ ЗАШТИТНИМ ОМОТАЧЕМ?

СВЕМИРСКА ПАТРОЛА, ФЛАШЕ!
ЗНАЧИ ДА ЈЕ ПУТ СЛОБОДАН!

КАКО СЕ ОСЕЋАШ, ФЛАШЕ, САДА КАДА СИ СПАСАО ТОЛИКЕ ЖИВОТЕ!
ПОНОСИМ СЕ, ДЕЈЛ!

ШТЕТА ШТО ЈЕ ТИМПАНИ УНИШТЕН! БИЛО ЈЕ ЛЕПО ОВДЕ!

ГДЕ ЈЕ ЕГОН?

У РУКАМА СВЕМИРСКЕ ПОЛИЦИЈЕ!

?!

ЕГОН ЈЕ ПОБЕГАО!
ОВА КАПСУЛА ЈЕ ХИПНОТИСАЛА СТРАЖАРЕ!

ОБУКАО ЈЕ УНИФОРМУ ЈЕДНОГ ОД ЊИХ!

ТЕШКО ДА ЋЕМО ГА САДА ПРИМЕТИТИ У ТОЈ ГУЖВИ!

НЕ УЗНЕМИРАВАЈ СЕ, ФЛАШЕ! ЕГОН СЕ МОЖЕ УВУЋИ...

... САМО У ТВОЈ ИЛИ У НАШ БРОД!
УКОЛИКО ВЕЋ НИЈЕ УМАКАО?
22

КАКО?
У ЈЕДНОМ ОД ПУТНИЧКИХ СВЕМИРСКИХ БРОДОВА!

ЈЕСИ ЛИ СИГУРАН?
СВЕ ВИШЕ ВЕРУЈЕМ У ТО!

ПОЗВАЋЕМО ЗЕМЉУ И РЕЋИ ИМ ДА ПРЕТРЕСУ СВЕ ПУТНИКЕ!

САМО СЕ ВИ ВЕСЕЛИТЕ! У ПРАВОМ ТРЕНУТКУ ПРЕУЗЕЋУ УПРАВЉАЊЕ БРОДОМ!

НИКО И НЕ ПРЕТПОСТАВЉА ДА ЈЕ ОВАЈ ПОЛИЦАЈАЦ ЕГОН БЛАНТ...
ПОЛИЦИЈА МЕ ВЕЋ СИГУРНО ЧЕКА НА ЗЕМЉИ, АЛИ НЕЋЕ МЕ И ДОЧЕКАТИ!

ДРАГА, ВРАЋАМ СЕ ТЕБИ САДА ЈА...
ТИРИРИ
ООО... ЈЕ, ЈЕ... ВРАЋАМ СЕ ЗАУВЕК ЈА...

И ДОК ЕГОН СМИШЉА СТРАШНУ ОСВЕТУ...

... ПУТНИЦИ ПРОСЛАВЉАЈУ СВОЈЕ ОСЛОБОЂЕЊЕ...

ООО!

АЛИ, ЕГОНОВЕ ОСЕТЉИВЕ УШИ НЕ МОГУ ДА ПОДНЕСУ ЗЕМАЉСКУ МУЗИКУ...

... КОЈА СЕ РАЗЛИКУЈЕ ОД НЕЧУЈНИХ ТОНОВА ЊЕГОВЕ МУЗИКЕ...

ЕГОН ЈЕ ИЗНЕНАДА ПОЧЕО ДА ВИЧЕ...
ПРЕСТАНИТЕ!

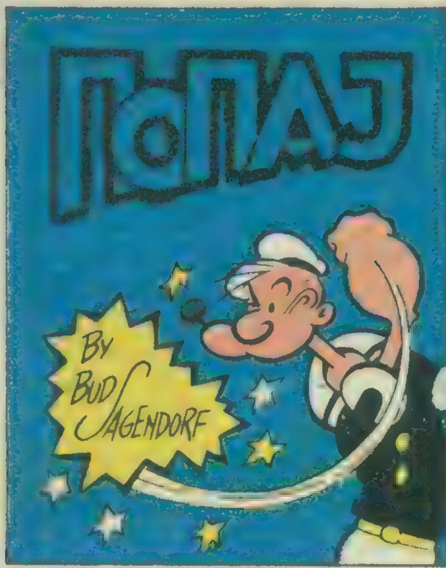

КРАЈ

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП: **МУМИЈА!**

ПОПАЈ
By
BUD SAGENDORF

КИЋО, ЗНАШ ЛИ ГДЕ СТАНУЈЕ БАЦА?
ЗНАМ! ИХ... КОЛИКО САМ ПУТА СЛАО ТАМО КОЛА ХИТНЕ ПОМОЋИ!

... И ПОЖУРИ! РУЧАК САМО ШТО НИЈЕ ГОТОВ!

БАЦА

ЗВРРР

КИЋО!

?
?
ПОСЛ'О МЕ ПОПАЈ!

?
РЕК'О МИ ЈЕ ДА ТИ ПРЕНЕСЕМ ЈЕДНУ ПОРУКУ!

ДУМ

И ЈОШ ЈЕ РЕК'О ДА НЕ ЧЕКАМ ОДГОВОР!

КАКВА ФАМИЛИЈА!

ОРУЖЈЕ ПРЕ ШЕСТ ДЕЦЕНИЈА

БУМЕРАНГ ИСПОД В

ЗАЧУЛО СЕ СИКТАВО ШИШТАЊЕ И СВИ СУ ЗНАЛИ ДА ЈЕ ТО ТОРПЕДО. БЕСПОМОЋНО СУ СТАЈАЛИ НА ПАЛУБИ, ЧЕКАЈУЋИ ДА ЗАЈЕДНО СА ПОДМОРНИЦОМ ОДЛЕТЕ У ВАЗДУХ. АЛИ, ТАДА СЕ ДОГОДИЛО ЧУДО.

Лотар фон Арнолд, командант немачке подморнице У-35, враћао се у базу 17. новембра 1917. године после успешно обављене операције. Дан је био сунчан, и посада подморнице стајала је на палуби уживајући у пријатном поветарцу.

Али, мир и шале морнара изненада је прекинуо њихов командант фон Арнолд:

— Непријатељски торпедо!

Неколико тренутака раније искусни фон Арнолд открио је другу подморницу која се налазила под водом око 30 метара далеко од У-35. Одмах је знао да то није немачка подморница и да ће вероватно бити торпедовани. И није се преварио.

ТРИ ЕКСПЛОЗИЈЕ

Недалеко од фон Арнолдове подморнице налазила се и британска подморница, која је, зарођена у дубину, чекала баш повратак У-35.

Немачку посаду обузела је паника. Више нису имали времена да зароне и беспомоћно су стајали на палуби. За неколико секунди њихова подморница ће бити разорена и сви ће одлетети у ваздух.

Зачуло се сиктаво шиштање и сви су знали да је то торпедо. Међутим, тада се догодило чудо.

Кад је био удаљен мање од три метра од немачке подморнице, британски торпедо је као летећа риба нагло искочио из воде, прелетео преко палубе и поново заронио у дубину. У-35 је била неоштећена, а нико од посаде није био ни повређен.

Али, одушевљење немачких морнара било је краткотрајно. Сада су се зачуле три подмукле експлозије и према немачкој подморници полетела су три торпеда истовремено. Сад су сви на У-35 били сигурни да им нема спаса и да им више не може помоћи никакво чудо. Али, показало се да су заиста имали много среће. Један торпедо је прошао испод подморнице и изгубио се у дубини, а два друга су пројурила поред палубе. После оваквог чудног неуспеха, британска подморница ускоро се повукла и отпловила.

Збуњена и још преплашена, посада У-35 наставила је неометано пловидбу ка бази.

Фон Арнолд је испричао стручњацима овај необичан догађај, али нико од њих није знао да му објасни зашто су торпеда изненада искочила из воде.

ТАЈНА ЗА СТРУЧЊАКЕ

Међутим, ово није био једини случај чудног понашања торпеда у поморским биткама првог светског рата.

Немачке подморнице су често, да би уштеделе торпеда за опасније циљеве, британске трговачке бродове нападале са површине воде. То је навело Енглезе да се у одбрани од таквих напада послуже варком. На трговачке бродове уградили су снажне топове, добро их замаскирали, и непријатељске подморнице су тек после напада увиделе да су,

СРЦЕ НА АТОМСКИ ПОГОН

Британска управа за атомску енергију усавршила је нуклеарни пејсмејкер — апарат који електричним импулсима поспешује рад срца — који ће помоћи хиљадама људи са срчаним обољењима. Када се угради у груди пацијента овај апарат пружа виталне ритмичке подстицаје који су потребни срцу за рад током 10 и 20 година,

што је неколико пута дуже него што пружају обични пејсмејкери са хемијским материјалом.

Енергија за рад пејсмејкера црпе се из изотопа „Плутонијум 238“ пошто потрошња енергије износи свега један посто годишње а његов степен радијације захтева минималну заштиту приликом усађивања. По међународном споразуму о стандардима безбедности извршени су строги тестови да би се утврдило да не постоји никаква опасност од радијације и да су батерије издржљиве приликом најгорих несрећних случајева — пожара, судара и сл.

Израда нових пејсмејкера усавршавана је преко 6 година и током тог периода ови уређаји подвргавани су дуготрајним испитивањима на познатим кардиолошким центрима под надзором Британског министарства здравља. Министарство је већ извршило прву наруџбину за око 100 нових нуклеарних батерија а ускоро ће наручити још 200 комада.

ИЗМЕЂУ ИСТИНЕ И ЛЕГЕНДЕ

Арабат-баба теће

СКОРО СВАКОГ ДАНА ОКРУТНИ РЕЦЕП-ПАША, ГОСПОДАР ТЕТОВСКЕ КОТЛИНЕ, ПАЛИО ЈЕ КУЋЕ И УБИЈАО ЉУДЕ. ЈЕДАН ДОГАЂАЈ У ПОРОДИЦИ САСВИМ ГА ЈЕ ИЗМЕНИО И НАТЕРАО ДА ПОДИГНЕ НЕОБИЧНО ЗДАЊЕ.

Никада Тетовска котлина или Полог, како се она, иначе, и данас зове, није имала горег и црњег господара од Рецеп-паше. Беше то човек прек, опак и злочест, тиранин коме није било равна.

Јашући на гиздавим и помамним коњима, упадали су Рецеп-паша и његове кабадахије у македонска села и из обести премлаћивали и убијали људе, жене и децу. За најмању непослушност паша је палио читава села. Нарочито је волео да гледа како горе сеоске цркве. У том призору је просто уживао.

Године су пролазиле, раја је трпела и патила, а Рецеп-паша старио ни најмање се не мењајући. Тих седамдесетих година осамнаестог века, када је он господарио Пологом, становници котлине готово да нису имали миран дан.

ПОСЛЕДЊА ФАТМИНА НАДА

Осим жене и кћерке Рецеп-паша никога више није имао, али и то му је било довољно за личну срећу. Јер, његова кћи Фатма-хамам била је лепотица каква се није могла наћи у крају, право чудо наочитости и женствености. Паша јој је испуњавао сваку жељу, она му је била велика слабост и једина особа која је на њега имала утицаја.

ВОДЕ

у ствари, саме упале у зам-ку.

Кад је 1918. године немачка подморница X-3 напала тако наоружан трговачки брод, британски капетан је наредио да се открију топови и одврати ватром. Немци су били збуњени противнападом и једини начин да се одбране био је да избаце торпедо. То су и учинили, али кад је торпедо био удаљен око 250 метара од британског брода, изненада је променио смер, окренуо се према подморници, ударио у њу и уништио је.

Стручњаци никада нису успели да објасне зашто је торпедо понекад мењао путању лета. Претпоставља се да је, у време кад су ово оружје и механизам за избацивање били још несавршени и несигурни, била довољна и најмања неисправност или пропуст у конструкцији па да торпедо постане — бумеранг.

J. P.

Држава која не може да пуца из топова

Позната минијатурна република Андора, што између Француске и Шпаније лежи, има свега један јединцати топ. Радо би их она више имала, али топови су скупи. Ипак, захваћена општим европским напорима за наоружање, република ова поручила је код Крупа велики топ најновијег система. Једног лепог дана огромни тај топ беше допремљен у малу републику. И тада се испостави да топ може да избацује гранате на даљину од 28 километара. Поставили су га на високом брегу да би сви грађани могли да га виде и диве му се. А тада решише да испале из њега. Топ беше напуњен гранатом и команда само што не беше пала када једном од промућурних грађана републике на памет паде да би израчунати требало где топовско зрно пасти може. Република Андора свега 5,36 километара у ширину има. Испалити право значило је у Француску или Шпанију пуцати. Један од грађана предложи тада да се увис пуца, али ту постојаше опасност да се зрно врати натраг на место исто и још некога убије, а можда чак велику штету у републици

начини. Ако ли би, пак, пало на француску или шпанску територију могао би још повод за општи европски рат искрснути. Због свега тога власти републике, како новине пишу, наредише двојици јединих артиљераца својих да из топа никако и никад не пуцају. (1893)

СУДБИНА НОГУ ЉУДСКИХ

Професор Женевског универзитета, извесни Емил Јунг, веома је забринут судбином наших ногу. Научник овај тврди да ће људи још током овог хиљадулетија потпуно одучити да своје ноге употребљавају и оне ће тада само као украс њихових тела служити. Јунг тврди да се људи из године у годину све више од хода одвикавају. Снага водене паре, електрицитет и бицикли делимично су нас већ одучили од ходања, а поколења будућа, која ће, вероватно, и ваздушне лађе и електричне кочије доживети, уопште се више ногама својим служити неће. Последица тога биће да ће човек своје ноге само излиш-

ним теретом сматрати, а оне ће изгубивши сваку способност за кретање, закржљати или чак нестати сасвим. Насупрот томе, руке ће тада у снази и дужини добити. Тада ће век кратконогих наступити. (1893)

Изненада, кад је напунила двадесет година, Фатма је почела да побољева и вене. Сваким даном кашаљ јој је све јаче раздирао груди. Са кашљем се појавила из груди и сукрвица. Туберкулоза! Младој Фатми није било спаса.

Реџеп-паша се није предавао. Тражио је начина како да излечи ћерку. Није могао ни замислити да је изгуби, она му је била срећа, живот, све. Врачаре, мудраци, лекари, ко све није долазио и одлазио и лечио Фатму, али безуспешно.

Паша се променио. Туговао је и самовао, гледао дете како копни и са њом копнио и он. Од силника се претворио у доброчинитеља. Рају нико више није смео ни да дирне, опраштао је дугове, подизао цркве. Простодушан народ опростио му је злодела, чак саучествовао с њим у болу. Лекари су му говорили да девојци колико-толико може да олакша муке чист и оштар ваздух. То је за њега била слаба утеха. Ипак, позвао је саветнике.

— Хоћу да подигнем кулу на којој ће моја кћи удисати најчистији ваздух у Пологу! — рекао им је. — Нађите за то најбоље место и подигните кулу за најкраће време!

После неколико дана саветници изиђоше пред Реџеп-пашу.

— Нашли смо три места, честити пашо! Мислимо да на сваком од њих ваља заклати по једну овцу и оставити је на ледини. На оној ледини на којој од те три овце најкасније почне да се шири задах треба подићи кулу!

Господар Полога је климнуо главом. Учињено је по њиховом и ускоро се знало место за подизање куле. Била је то пољана поред Тетова, подно саме Шар-планине. Звала се Харабати Серсем Али-баба.

ЈЕДИНА ЖЕНА МЕЂУ ДЕРВИШИМА

На пољани је већ био подигнут гроб са турбетом. Подигао га је пре тих година извесни Арабат-баба, слуга Серсем Али-бабе, дервиша. Али-баба је својевремено био министар код турског султана. Изненада је напустио службу и Цариград, а његов слуга Арбат-баба њега! Разишли су се: Али-баба је отишао у непознатом правцу, а Арабат-баба у Тетово. У знак захвалности, слуга је свом некадашњем господару подигао гроб и то баш на месту где је Реџеп-паша одлучио да зида својој кћери кулу.

У то време у Тетову је нашла прибежиште велика група дервиша, припадника једне муслиманске верске секте прогоњене од султана. Реџеп-паша их је прихватио као своје па је своју раније донету одлуку о подизању куле изменио.

— Тамо где будете зидали кулу, подићи ћете и манастир за дервише (текеси — текију)! — наредио је паша Арабат-баби коме је поверио надгледање радова. **— И гроб који си ти подигао свом господару остаће ту!**

Арабат-баба је био пресрећан. Радови су одмах почели. Прво је подигнута кула у коју се преселила пашина кћи, а наредних година џамија, спаваоница за путнике-намернике, чесма, војничка капија, ограда... Текија је подизана читавих десет година, али лепа Фатма није дочекала крај градње. Умрла је. На сахрани је био готово цео Полог. Људи су се слегали у Тетово, али за све није било места у дворишту текије.

Фатма је сахрањена у текијској џамији. Тамо јој се и данас налази гроб. Касније су у истој просторији поред ње сахрањивани и манастирски дервиши, њих дванаест. Десет година после смрти своје кћери умро је и Реџеп-паша. Његов гроб је преко пута кћеркиног, у посебној одаји.

По свом градитељу Арабат-баби, дервишки манастир — текија — добио је име Арабат-баба теће. Манастир је очуван и обновљен, али на улазним вратима нема више дванаест натписа Арабат-бабе. На трећем месту је био: **„Часови пролазе, време иде, не оставља данас за сутра!"**

М. Тодоровић

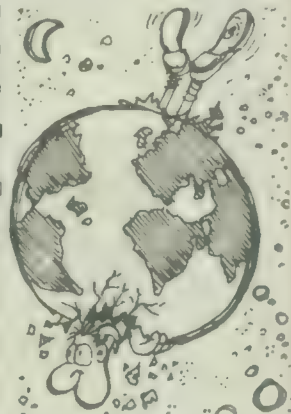

Кула спаса: лепа Фатма провела је овде последње дане.

АНЕГДОТЕ

КАКВО ПИТАЊЕ — ТАКАВ ОДГОВОР!

— Можете ли ми ви, господине професоре, одговорити куда ћу доспети ако, претпоставимо, из ове сале, по пречнику, пробушим скроз Земљу? — запитао

је једном за време предавања неки студент познатог немачког геолога Ремера.

— Могу — одговори му професор. — Доспећете право у психијатријску болницу.

33

НА ОЛИМПИЈАДИ у Минхену 1972. године забележен је највећи број такмичара. Учествовало је 7.147 спортиста, од тога 1.070 жена.

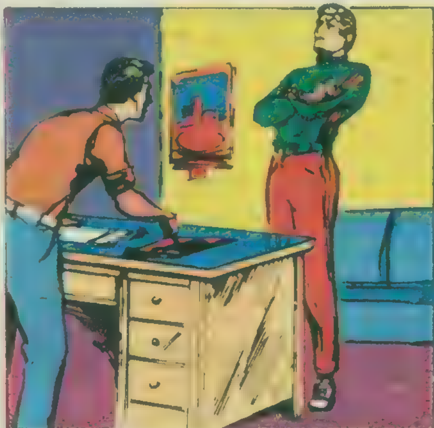

34

НА ПРВИМ олимпијским играма одржаним 776. године пре наше ере победници су у знак признања добијали венац од маслиновог лишћа, а град у којима су рођени подизао им је споменик.

35

НА ОЛИМПИЈАДИ у Риму 1960. године 300 британских спортиста одбило је да попуни медицинске упитнике који су се односили на њихов интиман живот. Разлог што су ови упитници поднети спортистима био је тај што су у то време избили скандали око неких жена атлетичарки за које се испоставило да су имале више мушких него женских хормона.

36

ЈУГОСЛОВЕНСКА пливачица Мирјана Шегрт била је једина Европљанка која је на Олимпијади у Мексику учествовала у финалу обе спринтерске трке на 100 и 200 метара краул. На 100 метара заузела је 7. место, на 200 метара 5.

Честитке за пораз

МОЈ ПРОТИВНИК ЈЕ ПОСРНУО. БИО САМ СИГУРАН ДА ЋЕ ПАСТИ И ДА ЈЕ БОРБА ОКОНЧАНА. АЛИ, ВЕЋ НА СУДИЈИНО »ЧЕТИРИ« РАТОБОРНО ЈЕ ПОДИГАО ПЕСНИЦЕ.

Павле Шовљански је био изузетан и — веома необичан боксер. Док сви који деле мегдан у рингу желе да противника оборе једним снажним ударцем и да га тако нокаутирају, Шовљански, вишеструки репрезентативац Југославије, све је желео — само не то. И успевао је: своје противнике увек је побеђивао чистим ударцима и фином техником, и бокс какав је он негсвао и волео био је заиста племенита вештина. Због тога је био омиљен и код публике и код спортских стручњака: истовремено је био и боксерски ас и шампион фер-плеја.

Само једном у својој вишегодишњој и веома богатој каријери Шовљански је био принуђен да употребљава разорне ударце, баш онакве какве није волео да задаје ни много лошијем противнику.

Само нокаут

У априлу 1951. објављено је да је Павле Шовљански позван да буде члан репрезентације Европе и да учествује у борби за Златну рукавицу са екипом САД.

Чим су се репрезентативци Европе окупили да крену на пут преко Атлантика, за капитена су једногласно изабрали — Шовљанског. Сматрали су да он од свих њих, правих мајстора бокса, најбоље познаје тајне овог спорта. Било је то велико признање за наш спорт, тим више што тада југословенски бокс још није уживао међународни углед као данас.

Тако се један од најбољих југословенских боксера свих времена нашао у јаким мечевима у Чикагу и Вашингтону, који су му остали у сећању као заиста незаборавна успомена.

Најзанимљивију и најтежу борбу имао је у Чикагу против Хернија Вилијамса, првака САД у велтер-категорији.

— Жестоко смо се тукли све три рунде — сећа се Шовљански. — Црнац је био виши од мене за читаву главу. Имао је дугачке руке, али као да је стално тражио борбу. У почетку, док се још нисам снашао, он је био бољи и два пута ме погодио у плексус тако јако и необично да сам изгубио ваздух... Једном су ми чак и ноге поклецнуле. Заиста је боље боксовао и заслужено добио прву рунду.

Али, већ друга рунда је показала да борбени Вилијамс против себе има такође великог и поштеног борца, који се не предаје до последњег звука гонга.

Шовљански је крварио из носа, амерички шампион је и даље насртао свом снагом, и наш боксер имао је само један избор ако није желео да буде поражен: морао је да иде на нокаут, да удара што јаче, у браду или плексус. С том одлуком ушао је у трећу рунду великог окршаја.

Повреда у најгорем тренутку

И та трећа рунда била је прави ураган.

— Свом силином смо полетели један на другога — прича Шовљански. **— Одмах смо ушли у „клинч" и муњевито измењали серију удараца. Учинило ми се да обојица мислимо само на то да секунде неумитно теку и да једну јединy нећемо и не смемо пропустити. У једном тренутку, извлачећи се из „клинча", Вилијамс је силовито гађао моју браду. Крајњим напором избегао сам тај ударац. Покушао сам пуним замахом да нанесем ударац, али сам погодио само раме. Мој противник се хитро заштитио. И уместо њега, снажан бол осетио сам ја. Одмах сам знао: стара повреда се повратила и то у најгорем моменту. Одбио сам његов напад десном, мало се измакао, а онда га жестоко ударио левом и то право у браду. Кроше је био брз, прецизан и врло јак.**

Противник је посрнуо, био сам сигурн да ће да падне и да је борба тим окончана, али показало се да је Вилијамс изузетно жилав и издржљив. Већ на судијино „четири" ратоборно је подигао песнице.

Од двадесетак хиљада гледалаца више нико није седео. Сви су поскакали, викали, навијали. Узбуђење у публици било је на врхунцу.

— Појурио сам опет право на њега, али он је учинио корак уназад. Стигао сам га тек у углу. Тукли смо се како је ко стигао и могао. Осећао сам да што пре треба да задам ударац који завршава борбу. Заиста сам морао, другог излаза није било. Уосталом, борио сам се за Европу, а не само за себе.

До краја меча остало је још само неколико секунди.

— У једном тренутку указала ми се његова издужена, шиљата брада, сва мокра од зноја. Опет је севнуо мој леви кроше. Погодио сам га тако тачно да му је одједном цело тело клонуло. Олабавио је руке и полако се спуштао на колена. Поглед му је био мутан и изгубљен. Судија је почео да броји, а ја сам се склонио у свој угао. Чекао сам само да устане, па да завршим битку.

Међутим, то се није догодило. Упорни Вилијамс је још једном затресао главом и покушао да устане. Није могао. У том тренутку одјекнуо је гонг — и то га је спасло.

Петнаест година борбе

И тада је дошло до највећег изненађења: судије су победу доделиле — Вилијамсу. Гледаоци су преко десет минута бучно протестовали, сматрајући да је Европљанин оштећен.

Али, кад чак ни тада није победио нокаутом, Шовљански је показао да има све особине правог, великог спортисте.

— Ни данас ми није жао што нисам победио, нарочито не нокаутом. Добио сам толико честитки и признања за своју борбу да ме је то радовало више него сама победа — каже наш шампион.

Остао је, дакле, доследан себи: нокаут за њега никада није био циљ, и то уверење задржао је заувек. И касније, као дугогодишњи тренер и учитељ младих бораца у рингу, Шовљански се трудио да им покаже да је бокс заиста — племенита вештина.

Иначе, он сам провео је на рингу пуних петнаест година. Од 1941. до 1957. имао је 297 мечева. Победио је 256 пута, 18 пута боксовао је нерешено, а доживео је само 23 пораза.

У својој каријери променио је четири категорије: перолаку, лаку, полувелтер и велтер. Био је девет пута првак Југославије и 21 пут репрезентативац. Учествовао је на Олимпијским играма у Хелсинкију 1952, био је шампион Балкана 1947, четири пута борио се на европским првенствима, од 1949. до 1955, и освојио две медаље.

Због изванредних заслуга оснивачка скупштина Боксерског савеза Југославије доделила му је још 1948. титулу заслужног мајстора бокса.

Ст. Протић

ТВРЂАВЕ НА ДИВЉЕМ ЗАПАДУ

Да би некако успоставили контролу над непрегледним пространством Дивљег запада, амерички војници су почев од 1870. године уз помоћ белих досељеника градили утврђења. На јужним територијама, у Тексасу, Аризони и Новом Мексику, утврђења су била саграђена од камена и земље и тако успешно одолевала нападима Апача, Навахоса и других племена и њиховим пламеним стрелама.

Тврђаве на северу састојале су се од неколико барака поређаних у круг, а касније су се око њих подизали зидови од балвана, који су војнике штитили од индијанских напада. Централна барака припадала је команданту утврђења и ту се налазила његова канцеларија и стан. Око ове централне, подизане су друге бараке: спаваоница за војнике, станови официра, штале, складиште оружја и намирница, амбуланта, итд. У многим тврђавама овог типа градили су се и станови за цивиле, углавном за породице ожењених војника, али и за привремени боравак избеглица чије су станове уништили Индијанци.

Иако су се градитељи трудили да војницима омогуће што удобнији живот у тврђави, живот у овим утврђењима није био најпријатнији. Војници су били изоловани од спољњег света а једина веза коју су с њим имали били су коњаници курири којима је било веома тешко да се пробију до тврђаве, тако да вести понекад нису ни стизале.

Ова дрвена утврђења тешко су одолевала снажнијим нападима Индијанаца, јер су била саграђена од дрвета, које је било веома лако запалити. Пламен би врло брзо захватио складиште муниције и често се дешавало да цела тврђава одлети у ваздух заједно са браниоцима. Зато су за одбрану бирани најхрабрији.

ТВРЂАВЕ
НА ДИВЉЕМ
ЗАПАДУ
19
12
13
14
10
15
9
20
21
21
22
23
24
24
2
47
46
30
8
45
48

1. Тврђава, 2. Улаз у тврђаву, 3. Стражарска кућица са топом, 4. Стражарске кућице, 5. Станови официра, 6. Складиште намирница и опреме, 7. Складиште муниције, 8. Штале, 9. Просторије за смештај војника, 10. Амбуланта, 11. Поручник коњице САД, 12. Копча за коју се закачиње пушка када је војник на коњу, 13. Сива фланелска кошуља која се носи испод униформе, 14. Колт 45 који носе сви припадници коњице, 15. Карабин „спрингфилд“, 16. Алка којом се карабин закачиње о опасач, 17. Шешир и рукавице припадника коњице, 18. Индијанац из племена Сијукс у ратној опреми, 19. Пожар који су изазвали Индијанци, 20. Напад Индијанаца, 21. Одред коњице штити беле досељенике од Индијанаца, 22. Досељеници беже у тврђаву, 23. Отвори који омогућавају отварање ватре из топа у разним правцима, 24. Запрежна кола, 25. Воловска запрега, 26. Досељеници улазе у тврђаву, 27. Војници приправљају запрежна кола, 28. Седиште запрежних кола, 29. Запрежна кола за војну опрему која прате одред на задатку, 30. Амбулантна кола, 31. Јарбол за заставу, 32. Бунар, 33. Појило за коње, 34. Справа за извлачење канти с водом, 35. Коњички капетан, 36. Индијански водич и тумач у служби коњице САД, 37. Трапер, 38. Индијанац продаје војницима разне украсне предмете, 39. Трапер скида товар с мазги, 40. Пастирска кола, 41. Ковач, 42. Кола команданта тврђаве, 43. Колица за робу, 44. Просторије за смештај досељеника чије су домове Индијанци уништили, 45. Кров покривен дрвеним цреповима, 46. Запаљиве стреле, 47. Палисаде направљене од балвана.

ХИТ СТРАНА

листе

СТРАНА ТОП-ЛИСТА У ДОМАЋОЈ ПРОДУКЦИЈИ

1) SUNCHINE DAY — Osibisa — ЈУГОТОН
2) YESTERDAY — The Beatles — ЈУГОТОН
3) NO REGRETS — Walker Brothers — ПГП РТБ
4) YUPI DU — Adriano Celentano — ПГП РТБ
5) RIGHT BACK WHERE WE STARTED FROM — Maxine Nightingale — РТВ ЉУБЉАНА
6) SATISFACTION — Rolling stones — ЈУГОТОН
7) SAVE YOUR KISSES FOR ME — Brotherhood of Man СТУДИО Б
8) RAIN — Status Quo — ПГП РТБ
9) HELLO, NADINE — Mungo Jerry — ПГП РТБ
10) BOHEMIAN RHAPSODY — Qeen — ЈУГОТОН

СР НЕМАЧКА

1) ROCKY — Frank Farain
2) LADY LOVE — Michael Holm
3) AMIGO — Charly Brown
4) TU ES — Gilla
5) SCHMIDCHEN SCHLEICHER — Nico Haak

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

ПОВРАТАК НА ПОЧЕТАК

RIGHT BACK WHERE WE STARTED FROM

Музика и текст:
Пјер Табс

Извођач:
Максин Најтингел

Oh, it's all right
and it's coming on
we got give right back
where we started from

Love is good
Love can be strong
We got give right back
Where we started from

You remember the day
That's sunny day
When you were take my way

I say no one can take your place
And I'll give you her
By the little things I play
I can do that smile back on your face

We got give right back
Where we started from.

МАКСИН НАЈТИНГЕЛ (MAXINE NIGHTINGALE)

Тамнопута певачица Максин Најтингел после више година наступања најзад је успела да се пробије у сам врх светских певачних звезда. Хит композиција »Right Back Where We Started From« (Повратак на почетак) била је на листама популарности у Америци, Белгији, Холандији, а недавно су је прогласили и за најслушанију у Великој Британији. Максин је рођена 2. новембра 1952. године у Лондону у породици музичара тако да је прво музично образовање стекла још у најранијем детињству. Кад је имала петнаест година почиње и професионално да се бави музиком као члан група које су свирале по локалима лондонског предграђа. Концертну репутацију стиче као солиста у оригиналној постави »Hair« (Коса) и такође, веома популарног мјузикла »Jesus Christ Superstar« (Исус Христос суперзвезда).

»То је било доба препуно узбуђења и доста заморно за мене тако да сам била принуђена да се извесно време повучем са сцене. Моје повлачење условило је и најсрећнији догађај у мом животу. Данас је моја кћерчица велика, има три године, и мислим да је музички веома обдарена. У време одсуствовања са сцене писала сам музику за многе певаче. Песма »Fool« (Лудак) у извођењу Ел Метјуса (Al Mathews-a) доживела је запажен успех. Средином прошле године потписала сам уговор са диско-кућом »UA Records« која је одлучила да изда моју плочу »Повратак на наш начин« за коју лично мислим да је веома добра — каже Максин.

Насловну нумеру овог сингла написао је Пјер Табс (Pierre Tubbs), један од најзаслужнијих за успех ове певачице која потпуно може да буде задовољна својим првим хит-синглом.

Род Стјуарт, који се недавно вратио са брачног путовања, снимио је у Глазгову самостални ТВ-шоу. За време интерпретирања композиције »Sailing« (Пловити), која је овог пролећа била велики хит, Рода прати оркестар и хор од 120 људи. Истовремено у продаји се појавила и нова ЛП плоча овог певача »A night on the Town« (Ноћ над градом).

ПОП-ЗАНИМЉИВОСТИ

После четворомесечне турнеје по Сједињеним Америчким Државама, Аустралији и Јапану у Лондон су се вратили чланови групе КВИН (Qeen). После једномесечног одмора чланови овог веома популарног састава почели су да раде на својој петој ЛП-плочи која треба да се појави већ у августу. На последњој турнеји одржаној на три континента чланове састава видело је преко пола милиона посетилаца.

Група ВОР (Wor) најзад је потписала уговор за турнеју по Енглеској. За протеклих 18 месеци турнеја је била у неколико наврата уговорена, а затим отказана. После Енглеске група ће посетити и СР Немачку, Холандију, Француску, Финску и Данску.

Уз улазницу за концерт ансамбла РОЛИНГСТОУНС посетиоци су могли да купе њихов најновији сингл »Black and Blue«, и то уз знатан попуст.

Популарна певачица Линда Луис (Linda Lewis) играла је прошлог месеца у једној ТВ-емисији заједно са Џоном Мајлсом (John Miles). У току лета Линда ће у Енглеској одржати шест концерата који ће бити нека врста генералне пробе пред велику турнеју по Европи заказану за прве јесење дана. Недавно се Линда вратила из Њу Орлијенса где је са продуцентом Аленом Тусеном завршила свој албум под називом »Not a Little Girl Anymore« (Не више мала девојчица).

ДОМАЋА ЛИСТА

1. НОЋ ТИ ДИРА КОСЕ ЦРНЕ — Мишо Ковач — SUZY
2. КАД ЈЕДНОМ ЗАЖЕЛИШ — Златко Пејаковић — ПГП РТБ
3. ГДЕ СИ БИЛА, ЛЕПА КЕЈО — Сунцокрет — РТВ ЉУБЉАНА
4. HALLO, Mr ELTON JOHN — Зденка Ковачичек — ПГП РТБ
5. ДОСТА МИ ЈЕ ЊЕНОГ ХЛАДНОГ ОСМЕХА — Мики Јевремовић — ЈУГОТОН
6. ТАМАРА — Борис Бизетић — РТВ ЉУБЉАНА
7. ЦИЦИБАН — КОД — — ЈУГОТОН
8. САТЕЛИТ — Смак — РТВ ЉУБЉАНА
9. ЛУДУЈ С НАМА — Септембар — ЈУГОТОН
10. ПЛЕЈБОЈ — Тихомир Поп Асановић — ЈУГОТОН

★ ★ ★

6) **JOSIE — Peter Maffay**
7) **DISCO-POLKA — Frank Zander**
8) **DER MACHER — Volker Lechtenbrink**
9) **LIEBE, WIE SIE DIR GEFAELLT — Roy Black**
10) **ICH LIEBE DAS LEBEN — Vicky Leandros**

ПИНК ФЛОЈД
(PINK FLOYDS)

Пинк Флојд, према оценама многих музичких стручњака најбоља група 1975. године, недавно је са успехом гостовала у Савезној Републици Немачкој. Веома популарни у овој земљи, чланови састава су у току турнеје добили златну плочу за 250.000 продатих примерака албума „Желео бих да си овде" (Wish You Were Here). На свечаности организованој у њихову част чланови групе су изјавили: „Мада до сада у својим витринама имамо доста награда и признања, сматрамо да још много можемо дати музици. Због тога и даље вредно радимо како бисмо се одужили публици".

ИСПРАВКА

У броју 1276 од 11. јуна ове године поткрала нам се грешка коју су, вероватно, и наши читаоци приметили. У рубрици нове плоче писало је: Група DOORS заједно са својим певачем Jim Morrisonom снимила је албум THE DOORS Vol. 2, што није тачно јер се група после смрти Морисона 1971. године распала. На албуму DOORS Vol. 2, који је код нас издала продуцентска кућа SUZY, налазе се њихове старе композиције.

У истој рубрици за албум Боб Дилана, »The besement tapes« написано је да је то назив групе, уместо назива албума. Молимо читаоце да наше извињење прихвате и покушају да схвате да посао око припреме једне стране листа захтева много напора и пажње која је у овом случају изостала.

НОВЕ ПЛОЧЕ НАШИХ ДИСКО-КУЋА — ДИСКОТОН

INDEXI

Још једна композиција са „Шлагера сезоне" — „Моја Хана" у интерпретацији Indexa — нашла се на малој плочи. Занимљиво је поменути да се на овој плочи налазе четири нумере, и то песма са фестивала забавне музике „Београдско пролеће", „Стани мало, злато моје" и композиције „Путови" и „Ноћни сусрети" компонована специјално за ову плочу.

АМБАСАДОРИ

Сарајевска група АМБАСАДОРИ победници Опатијског фестивала и наши представници за песму Евровизије постигли су на традиционалној смотри „Ваш шлагер сезоне" још један велики успех у својој каријери. Композиција која је тада изведена „Усне имам да га љубим" нашла се и на малој плочи.

MARVIN GAYE

Тамнопути певач изузетно доброг гласа, екс клузивац продуцентске куће „Тамла", Марвин Геј (Marvin Gaye) недавно је издао свој нови ЛП. Нумере које су се нашле на овој плочи снимљене су наживо.

АЛМА ЕКМЕЧИЋ

Млада сарајевска интерпретаторка Алма Екмечић снимила је још један сингл. Две песме „Несташне ријечи" и „Не играј се ватром", прављене су у добро познатом шлагерском маниру.

РОЛИНГСТОУНСИ

Европска турнеја састава РОЛИНГСТОУНСИ изазвала је велико интересовање свих поклоника поп-рок-музике. Овај музички догађај године пратили су многи листови и новинске агенције уз коментаре да популарни СТОУНСИ, предвођени Мик Џегером, још спадају у елиту светске поп-музике и да им за оно што прикажу публици треба одати пуно признање. Податак да су за припреме ове турнеје по Европи утрошили пет милиона долара може да послужи као илустрација извештаја у којима се тврдило да је то био спектакл виђен једном у десет година.

ШОУ СТОНЕС — Кејт Ричард седи на земљи, Рон Вуд скаче по бини, док Мик гура рукама Кејта.

Мик као „водени човек". У току концерта популарни певач проспе по себи три пуне кофе воде.

Пред крај концерта Мик као Тарзан скаче увис држећи се за уже.

У шоу спада и бацање конфета по публици и осталим члановима групе.

Док пева композицију »Fool to CRY Мик на очима има маску.

ЧИТАОЦИ ЈАВЉАЈУ...

ВЕСТИ ИЗ ЖАГУБИЦЕ

У Жагубици основана је млада група која се зове ЈУТРО. За сада има само четири члана. Упорни смо и вежбамо сваки дан. Волимо музику и за њу бисмо све дали. Највише ценимо групе: БИЈЕЛО ДУГМЕ, ТЕШКА ИНДУСТРИЈА, ФОРМУЛА 4, СМАК и ПАРНИ ВАЉАК.

Чланови групе су: Златибор Драгић (15), соло-гитара, Предраг Мијаиловић (15), бубњеви, Предраг Симић (14) соло и Брала (15), бас-гитара.

Наша адреса је:

Предраг Симић,
Партизанска бр. 34
12320 Жагубица
(хон. 50.— дин)

БЕРЗА ПЛОЧА

Продајем следеће, добро очуване, скоро нове, ЛП плоче: BAD COMPANY — Straight Shooter (50 дин); TIME — II (45 дин). STATUS QUO — Hello! (55 дин. и сингл групе SPARKS — Never Turn Your Back on Mother Earth — по цени од 10 динара (могућа и замена).

Стеван Лукић,
Ђоке
Јовановића 5,
11060 Београд

Сталан сам читалац вашег изванредног листа, за који немам ниједну једину примедбу, већ само похвалу. Приметио сам да на Хит страни објављујете рубрику „Берза плоча" па вас молим да објавите и ову моју жељу:

Купујем плоче БИТЛСА (искључиво лонг-плеј плоче). Цена по договору.

Оливер
Богдановић
Ђуре Јакшића 2
11300 Смедерево

Мењам ЛП QUATRO (Suzy Quatro) за ЛП „Како то да сваки дан" YU групе. Плоча је скоро нова.

Александар
Обрадовић,
Маријаче
Грегоран 11
11060 Београд

Желела бих да продам следеће сингл-плоче по цени од 15 динара: БИЈЕЛО ДУГМЕ — Не гледај ме тако и не љуби ме више; ROLLING-STOUNS — I don't konw Why; MUD — L'L'Lucy; MUNGO JERRY — Can't Get Over Loving You: SLADE — How does It Feel; STATUS QOU — Down, Down; ТЕШКА ИНДУСТРИЈА — Караван. Ко жели да их купи нека се јави на адресу

Богуновић
Љиљана
Бориса Кидрича 47
22000 Сремска
Митровица

ВЕЗ на ОДЕЋИ

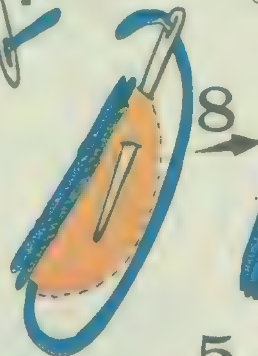
Ове године вез је веома модеран, и то не само на предметима за кућу, већ и на одећи. Ако га ставите на прошлогодишње панталоне, јакну или шортс, постићи ћете двоструки циљ: освежићете стару одећу и бити модерни.

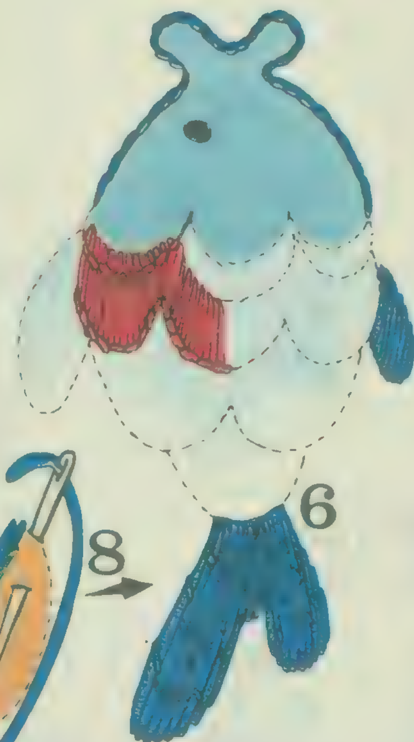
На **цртежу 1** видите на којим местима се на шортсу, јакни и качкету налазе украси. Са **цртежа број 2** прекопирајте облике цвета, а сам цвет везите ланчић-бодом **(црт. 4). цртежу број 2.** Петељку цвета везите ланчић-бодом **(црт. 4).** Ако везете на тексас платну онда везите пунијим концем (кокицом), ако пак везете на танком платну за блузе (као што је извезена риба на крагни на **цртежу број 5**), онда употребите тањи конац, такозвани мулине. Шема рибе налази се на **цртежу 6.** Главу рибе оивичите ланчић-бодом, крљушти извезите пуним бодом као што је везен и цвет, пераја обичним пуним бодом **(црт. 7.)** а реп опет пуним, обичним бодом. Пазите само да конац на неким местима ухватите попречно петљицом **(црт. 8).** Од обичног једнобојног платна исеците троугласту мараму **(црт. 9).** обрубите је, па на врху мараме, делу који се налази позади, извезите печурку према шеми и бодовима које видите на **цртежу 10.**

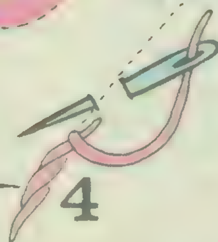

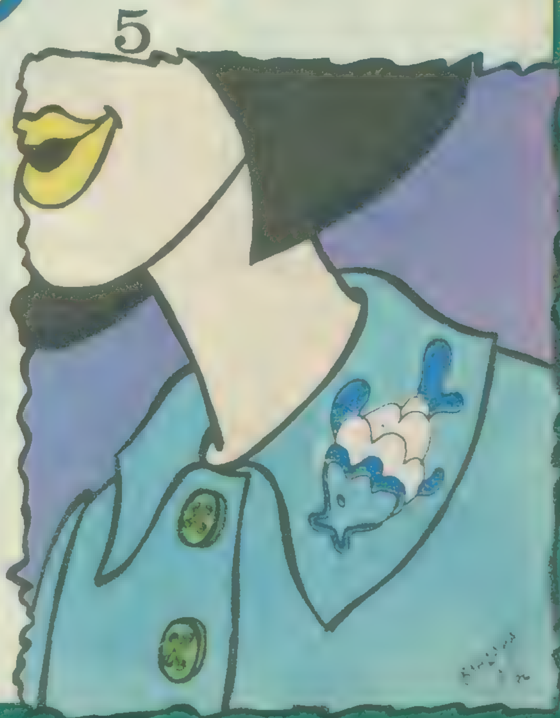

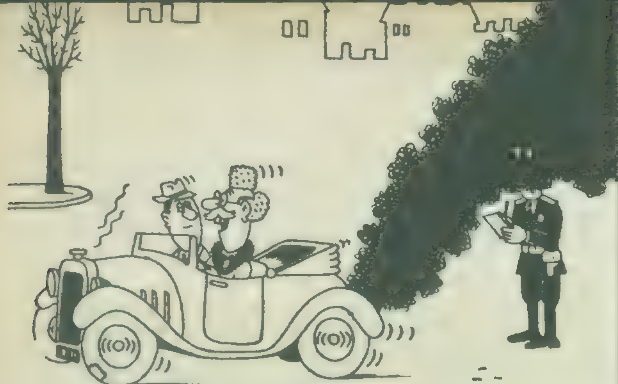

— Већ двадесет година возим овај ауто и још ниједан саобраћајац није успео да ме казни!

— Не вуци толико јако!

— Друга с десне стране је најбоље успела!

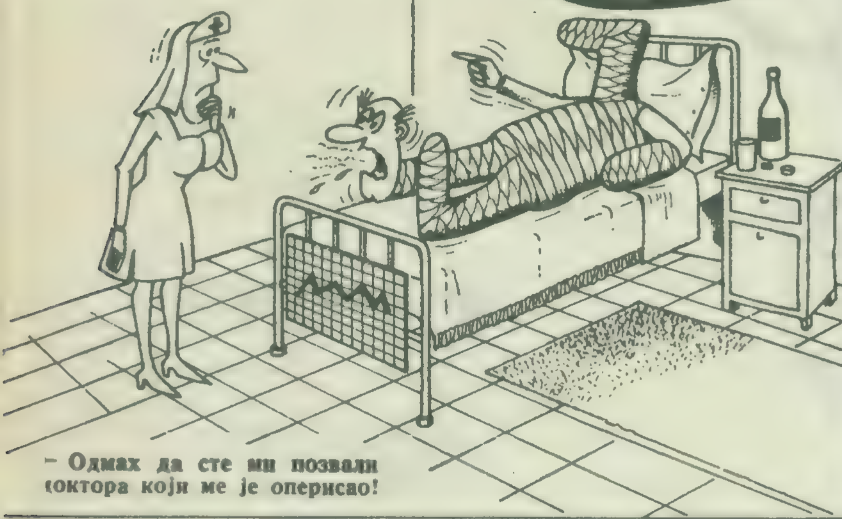

— Каква срећа да ме заболи баш у недељу!

— Ако имаш бољу идеју како да се извучемо одавде, кажи!

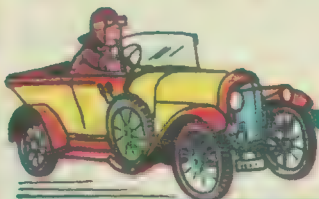
— Одмах да сте ми позвали доктора који ме је оперисао!

— Не верујем, драги, да би море могло да буде тако мирно . .

— Дођи да видиш моју нову машину која сама и пере и суши веш!

ИТАЛИЈА

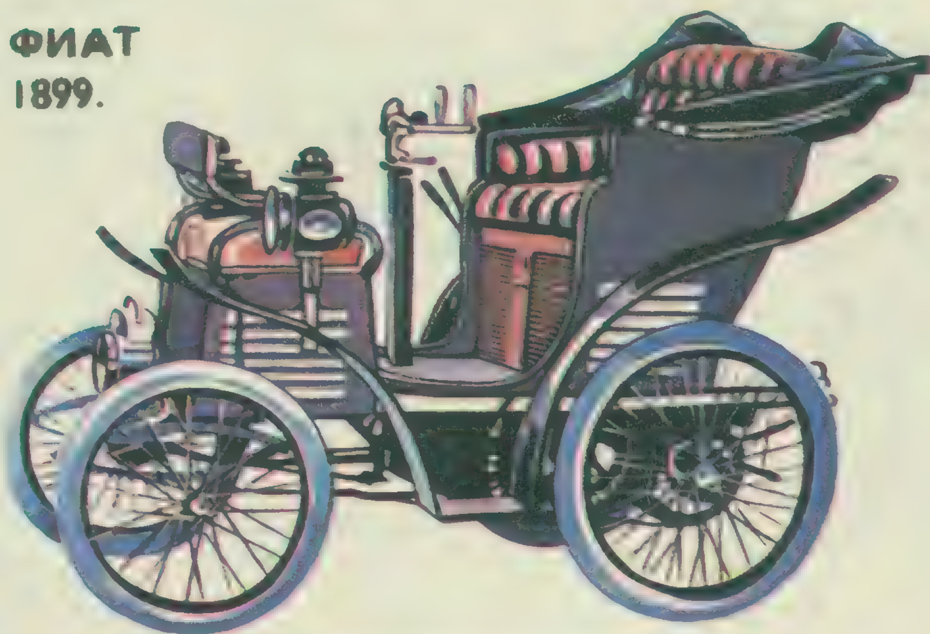
СТАРИ АУТОМОБИЛИ

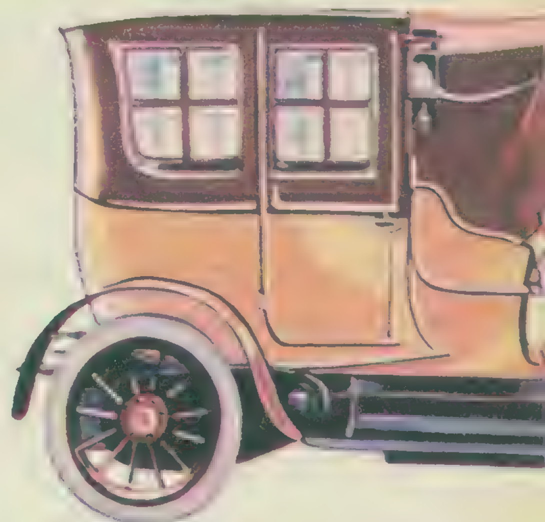
САМОХО

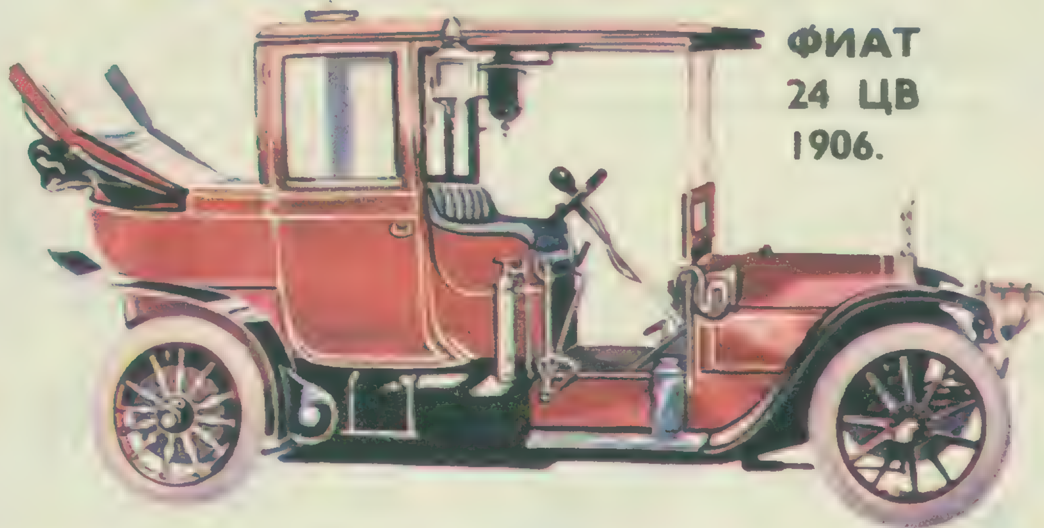
Када се аутомобил први пут појавио на улицама, кочијаши су га дочекали погрдама. Честити грађани обраћали су се властима са захтевом да се забрани кретање тој „пакленој направи", а листови писали да је „некорисна и непристојна ствар". Осим што нису имали рукавица и што је коње замењивао мотор, први аутомобили нису се много разликовали од кочија.

Аутомобил је крчио себи пут невероватном брзином. Од 1895, када је Немац ГОТЛИБ ДАЈМЛЕР конструисао мотор на бензин и успешно га испробао на једним кочијама, није прошло ни десетак година а производња „самоходног фијакера" већ је постала читава индустрија! Друмовима Немачке, Француске, Енглеске кретали су се први „дајмлери", „мерцедеси", „пежои", „рењои", „дараки", „санбими" и други бен-

ФИАТ
1899.

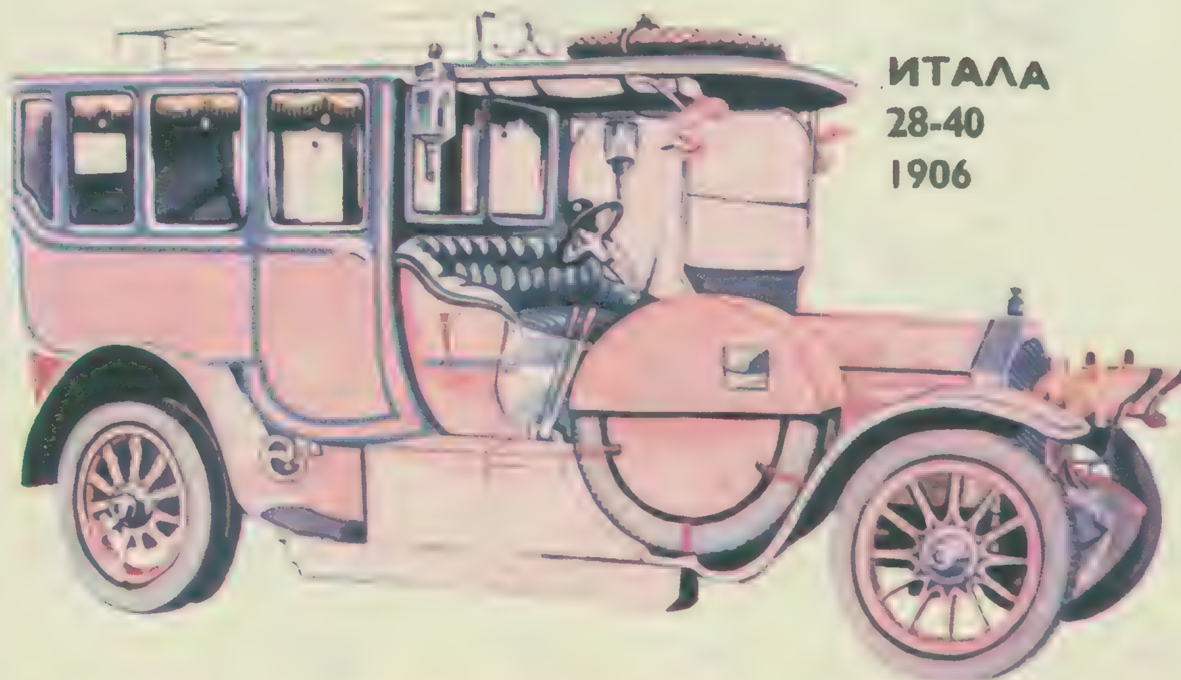

ФИАТ
24 ЦВ
1906.

ИТАЛА
28-40
1906

ОДНИ ФИЈАКЕРИ

зински четвороточкаши.

А шта се догађало у Италији? Пионири нове индустрије у тој земљи нису успели дуго да се одрже. Било због недостатка новца или конструктора, повукли су се МИАРИ ЂУСТИ, ОРИО и МАРШАН, ЋЕИРАНО... Међутим, један човек се уздигао. Био је то ЂОВАНИ АЊЕЛИ који је 1899. године у Торину основао ФИАТ и веома брзо постао најјачи произвођач аутомобила, не само у Италији него и у Европи.

Углед италијанској аутомобилској индустрији донели су касније и фирме БЈАНКИ, ИЗОТА ФРАСКИНИ, ЛАНЋА, ИТАЛА, ДИАТО, ЛЕЊАНО, СПА, АЛФА РОМЕО... Посебно место припада конструкторима међу којима ће имена ВИНЋЕНЦА ФРАСКИНИЈА, ЋЕЗАРА ИЗОТЕ и ЕТОРА БУГАТИЈА остати записана златним словима. Изота и Фраскини су, на пример, 1910. године конструисали спајдер са кочницама на добош за предње точкове! Какав је то био напредак у односу на остале аутомобиле може се схватити тек ако се зна да је само једанаест година раније ФИАТ произвео свој први аутомобил и да се он кретао максималном брзином од свега 40 километара на час.

Многи који су хтели да се баве производњом аутомобила, и поред великог талента нису успели да се снађу у том послу. Познати фабриканти бицикла из Милана ПРИНЕТИ и СТУКИ конструисали су око 1899. године лепа кола са мотором Де Дион. Извесно време петљали су се око још неких модела, а онда су дигли руке од свега. И два младића из Луке, МИНУТОЛО и МИЛО, заслужила су бољу судбину. Њихов аутомобил МИНУТОЛО-МИЛО са четири вертикална цилиндра од 2413 кубика, иако изврстан, брзо је пао у заборав! БРАЋА МАРШАН су 1904. године у Пјаћенци направила аутомобил од 12 коњских снага, добар и елегантан, али нису успела да освоје тржиште па је њихова фирма БРАЋА МАРШАН 1907. године обуставила рад.

Од 1910. године ФИАТ је појам аутомобилске индустрије и више га нико није могао претећи нарочито откако је те године прешао са ланчане на карданску трансмисију. Његов модел НУЛА био је утук на америчке аутомобиле. Овим аутомобилом ФИАТ је, у ствари, почео серијску производњу и тиме се уврстио у ред аутомобилских гиганата, а НУЛА потрошњом од 13 литара бензина на 100 километара стекла славу најјевтинијих кола на свету.

БЈАНКИ 20-30
1905.

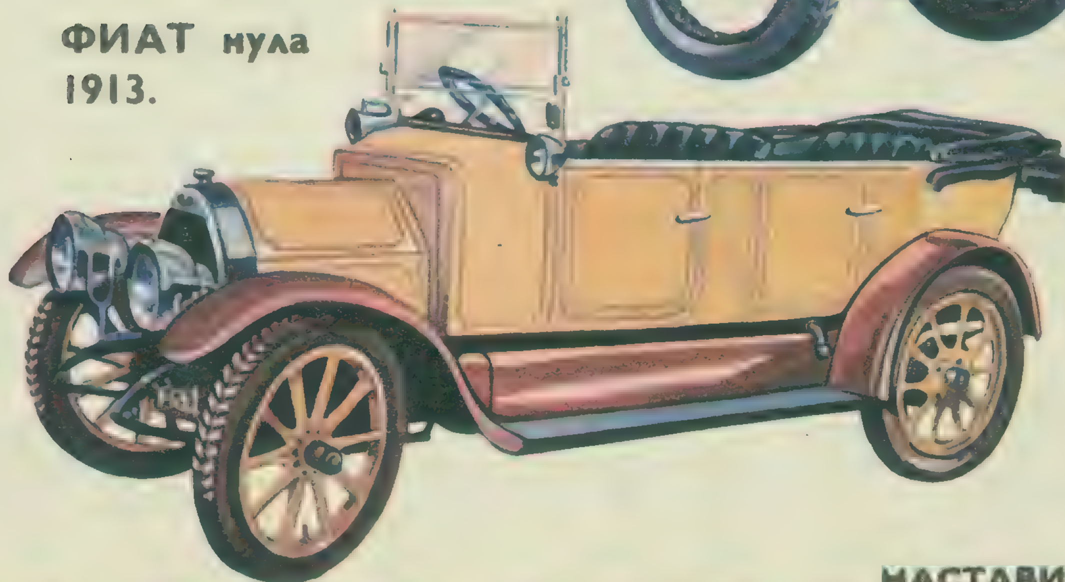
ЛАНЋА
1909.

ЦИСТ
25-35
1913.

АЛФА
1909.

ФИАТ нула
1913.

НАСТАВИЋЕ СЕ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

САВЕТНИК

ДОКТОРЕ, ЗАР ЗАИСТА НЕМА РЕШЕЊА? ЈЕСМО ЛИ СВИ ОСУЂЕНИ НА СМРТ У ТОЈ ОДВРАТНОЈ ЖИВОЈ СТВАРИ?

РАТКО ЈАНКОВИЋ

Можда му је било и боље у овој усамљеној побочној собици Института. Огромно, нарасло становништво Земље користило је сваку могућност да искористи простор. Цветне ливаде и усамљене плаже могле су се видети само на давним сликама. Људи су, прво, бежали са грађевинама у висину — одрекли су се простора, онда је почело са стварањем подземних грађевина — одрекли су се и светлости. Касније су моћне машине свемирских бродова носиле грозничаве истраживаче у свемир јер су се људи спремали и на последњи уступак своме опстанку — да напусте и постојбину. Све је уложено у то, јер другог излаза није било. Земља више није могла да исхрани и пружи уточиште човечанству.

Саветник је био укључен у општу трку за спасењем. Компјутери су обављали неограничен број технички операција али нису давали идеје. Ту је још био неопходан човек. Због тога су према Саветнику имали нарочити однос. Он је био интелигентнији и искуснији од свих, једноставно геније.

Љубав

Из Центра за висинска истраживања пребачен је у Институт за бактериолошку анализу. Центар је премештен 95 метара под земљу. Он је одбио да се премести из неког само њему знаног разлога.

Објаснио је: не подноси вештачко осветљење. У Центру то нису схватили јер он није могао да види. Протумачили су то као тврдоглавост. Али, био им је сувише драгоцен да га изгубе. Додељен је Институту смештеном у малој једноспратној кући — једној од последњих...

— Потребна нам је ваша помоћ — обратио му се шеф лабораторије пошто је укључио систем за контакт. Дошли смо до неких зачуђујућих резултата у последњој серији препарата. Ваше брилијантно познавање ствари омогућиће нам да...

Није га слушао. Кад год су од њега тражили помоћ њему се гадило. Досадила су му бесрамна улагивања. Касније би га заборавили. Слава је куцала на туђа врата. Ипак, помагао им је. То је била једина разонода коју је имао. То и преживкавање старих успомена које су га убијале покретима, речима и бојама.

Изненада је почео да га мучи топли глас девојке у лабораторији. Будила је у њему давна сећања, доводила га до очаја. Јагњило се оно што је себи коначно и неопозиво забранио — љубав.

Шеф лабораторије је као ђаче изрецитовао пред њим свој проблем. У таквим тренуцима шеф није био ни сенка надменог научника који пред другима глуми спаситеља човечанства. Он је тражио објашњење од пионира васионских истраживања, изванредног познаваоца неколико специјализованих грана науке, уосталом, од сто педесетогодишњег искуства које је само захваљујући науци одржавано у изванредној психофизичкој кондицији. Сходно томе се и понашао.

— Хвала вам, докторе! — усkликнуо је шеф лабораторије. — Ваша помоћ, тога сте и сами свесни, од непроцењивог је значаја за све нас. Остављам вас да не реметим ваш драгоцени мир.

— Ха! Искри љубазношћу — мислио је Саветник. — Топи се од скромности и покорности. „Да не реметим ваш драгоцени мир". Сигурно ће сада седети скрштених руку и чекати на моје решење. Или неће! Бар да ми искључе све слушне уређаје да не чујем. Можда је заборавио? Није, тај неспретњаковић их је намерно оставио да ми се подсмева, да провоцира, да слушам како се удвара. Лукав је он. Зашто су неки глупаци тако животињски лукави?

Кроз танке зидове собе пробијао се весели смех.

— Па можда вечерас? Вече ће бити дивно, могли би смо некуд на вечеру. Шта кажеш на то? — говорио је шеф лабораторије.

— Не знам... Планирала сам да дуже останем у Институту. Знаш и сам, ови препарати... Пратио си њихов развој за последња двадесет и четири часа. Сада се виде голим оком — микроскоп није потребан. Покушала сам да нађем одговор компјутером. Одговор је негативан. Ове врсте препарата нема у његовој меморији.

— Немој за то да бринеш. Дао сам Саветнику све податке. Сачекаћемо да промисли и — проблем је решен.

— Па, добро, дођи по мене негде око осам. Хоћеш ли и жену повести?

— Неће. Знаш каква је она. Увек све поквари.

Насилник — беснео је Саветник. — Није му довољно да га на леп начин одбије. Морала је. Просто је натерао. Зар још и данас има таквих људи? Похотни, прљави гад. Препарати нека расту, нека се размножавају, нека топе стакло. Виђао сам их на планети Диас. Тамо смо открили како се уништавају... Ми смо схватили шта значи непозната планета, пазили смо да клице не донесемо на Земљу. Зашто су их ови глупави астронаути донели? Шепуре се пред камерама. Нешто, као, раде. Ето им сада. Плаћа се цех неозбиљности и неискуству, као што сам га и ја платио. Али, оно су била друга, витешка времена астронаутике. А сада...

Лабораторија се купала у првим јутарњим зрацима. Сунце је пробијало кроз уске прозоре и у суморни амбијент Института уносило мало краткотрајне ведрине. Први службеници су већ стизали доносећи са собом мирисе сна.

Опет се зачуо његов промукли, храпави глас. И она се умешала.

Волео бих само на тренутак да је видим, да додирнем та дивна уста из којих се расипа раскошни звонки смех — мислио је Саветник.

Замор га је лагано обузимао. Отупелост се увлачила у сваку пору мозга, парализала ток мисли. Заправо, о проблему који му је синоћ постављен, није размишљао дуго. Знао је ток ствари много пре но што их је дрхтавим гласом изнео шеф лабораторије.

Молба

— Препарати су порасли — чуо је њен глас кроз зидове. — Стакло се потпуно растворило.

— Не знам шта је, али мислим да ћемо то утврдити на време — рекао је са ауторитетом шеф лабораторије. — Немој да се узбуђујеш. Прекини рад док не консултујем Саветника. Можда је нешто смислио. До тада ништа не дирај, буди добра девојчица и изиђи. Не улази у собу док се не вратим. Јасно?

— Како ти кажеш.

Наређује са ауторитетом, изиграва бригу за њено здравље — мислио је Саветник. — О, када би знала какав је то себичан, незахвалан створ.

Чуо је убрзане кораке и тихо отварање врата.

— Добро јутро, докторе. Надам се да нисте превише уморни. Ако сте много размишљали о препаратима сигурно сте премореки. Биће кратак. Ситуација је критична. Од једва видљивих спора под микроскопом, те биљке су почеле нагло да расту, нагризају стакло, киселина на њих не делује, ниједан познати отров их не уништава. Молим вас, ако сте дошли до неких закључака да покушамо, јер сви смо у опасности. Чак сигурно не знамо јесу ли то биљке или животиње.

Са задовољством је слушао тихе, уплашене треперење његовог гласа. Знао је да му се крв леди у жилама, да му срце преплашено туче.

Боље би било да си радио целе ноћи. Ти си се забављао. Овако ти нема спаса — ликовао је Саветник. Шефове речи су пролазиле мимо њега као хук, он их није слушао, тражио је у њима страх и — налазио га је.

— Зар заиста не можете предложити никакво решење? Нико у лабораторији још не зна каква је опасност. Још збијају шале. Молим вас, размислите још мало. Доћи ћу касније.

Препарати су расли огромном брзином. Изгледали су као бела пихтијаста пена. Неколико лабораната покушало је да затвори врата ексикатора који су потпуно испунили. Нестали су уз гласне крике обавијени бичевима беле пене. Шеф лабораторије издао је јасну и прецизну наредбу: „Нико не сме напуштати зграду или давати било какве информације док се решење не нађе. Забрањено је свако приближавање сали са ексикатором!"

Радници Института су почели да схватају озбиљност ситуације. Ходали су на врховима прстију, храбрећи један другога, надајући се да ће све изненадно и брзо проћи као што је и дошло.

Саветник је утонуо у мисли не дајући знаке живота. Све је било предузето, уздали су се само још у њега. Кипећи млазеви пене потпуно су испунили просторију са ексикатором. Метални сто, касете, челични сефови нестали су у ускомешаној маси.

— Докторе, зар заиста нема решења? Јесмо ли сви осуђени на смрт у тој одвратној живој ствари?

Он је био нем и непомичан. То је његов начин одбране. Није ни покушавао да мисли да укључени систем за контакт не би гласно репродуковао.

Бојиш се! Смрт није тако лепа, зар не? Више волиш да се натураш некој неискусној сарадници. Готово је, нема те више, ти си мртав човек! — мислио је када се за шефом лабораторије затворише врата.

Једино што је бринуло Саветника била је потпуна тишина око њега. Није више чуо девојчин звонки смех, нестало је веселог чаврљања иза зида. Престали су и да се брину о њему, нико га није расхлађивао, разговарао са њим, онако како су годинама чинили.

По жагору иза металних врата схватио је шта се догодило. Пена се пробила из сале са ексикатором. Притајени жагор је прерастао у грају, чули су се крици и запомагање.

Умрите ви који не заслужујете живот! Природно, узимаш ли данак глупости, кажњаваш ли незнање смрћу? Пена надире. Још неколико минута и мени ће дефинитивно доћи крај. Доктор наука, астронаут, истраживач — тричарије! А сада... Је ли то што ми се дешава љубав? Глупост, ја немам права на то... Све је то велика комедија... Не, не сме и она да умре. Пена не сме да угуши баршун њеног гласа. Када би само дошла да јој кажем, она би живела...

Освета

— Можда Саветник има неко решење, он нам је последња шанса. Јавила сам шта се догађа. Све излазе су блокирали, не пуштају никога из зграде. Боје се опште заразе...

— Нећемо га оставити. Ако се пробијемо и Саветник ће са нама. Мало је наде да ће издржати али пробаћемо — рекао је шеф лабораторије.

Потребан сам ти, зар не? Преко мене хоћеш славу. Крај је, пријатељу. С тобом је готово. Заувек — мислио је Саветник.

Врата његове собице су се уз тресак отворила.

— Спасите нас, докторе! Млади смо још да умремо! — слушао је тонове њеног гласа.

— Можда има наде, али само за вас. Остали не заслужују! Хоћу да их чујем како умиру заједно са шефом — репродуковао је систем за контакт Саветникове мисли.

Пена се ваљала ходницима, зидови су се рушили лишени ослонца. — Нећу да умре! — викала је девојка.

— Зар га толико волиш, девојчице?

— Више од себе, докторе?

— Преварио те је. Он мора нестати — то је моја пресуда! Ти си му само пролазни флерт а дала би живот за њега. Зашто?

— Али ви нас не познајете, ви сте тек одскора овде. Страшно грешите. Он је мој брат!

Саветник је занемео. Сувише дуго га је мрзео да би у једном тренутку престао.

— Свеједно, он заслужује смрт. Сада ни вама нећу ништа рећи.

Зидови су се претећи нагињали. Врата се отворише. Блед, разбарушене косе, на њима је био шеф лабораторије.

— Шта радиш ту? — питао је сестру.

— Убијам Саветника — рече девојка.

Сталоженим, рутинираним покретима затворила је довод хранљивих материја, откачила електроде за контакт и довод звука и мозак бившег доктора наука и астронаута, који је годинама чуван у животу урођен у посуду са хранљивом течношћу, баци у шиштећи млаз беле пене која је надирала кроз врата.

ЈЕДНА АЛИ ВРЕДНА

Рад и наука — нема на земљи ничег што би било изнад тих двеју сила

(М. Горки)

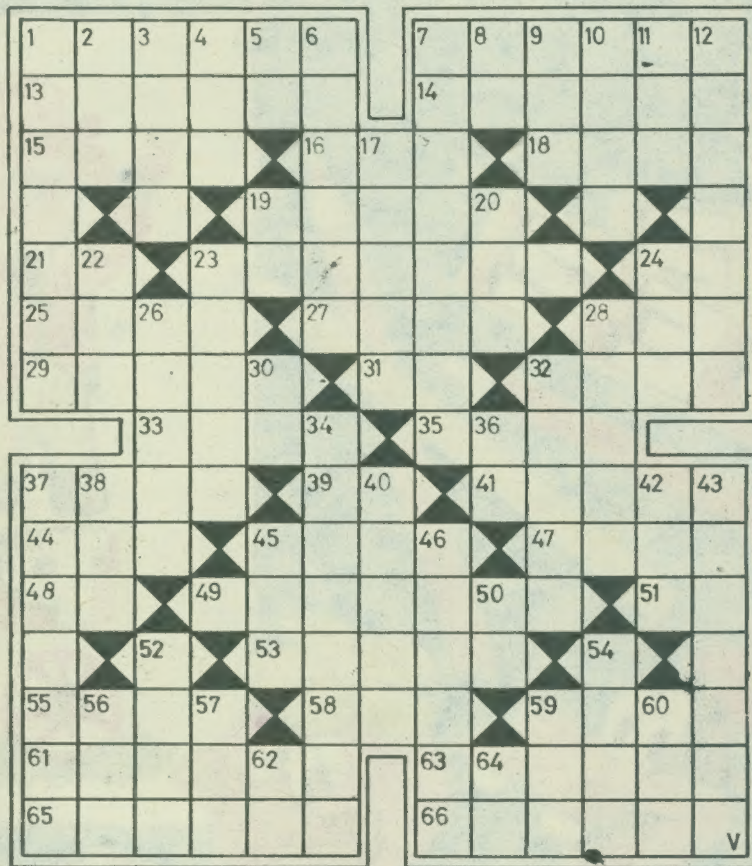
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) Један од градова који су по легенди изгорели у катастрофалном пожару, 7) врста дрвета, 13) минерал пронађен на Авали, 14) грађевински инструмент, 15) тулипани, 16) узвик негодовања, 18) старогрчки бог рата, 19) позната марка фото-апарата, 21) он (нем.), 23) период у уметности, 24) показна заменица, 25) украс на народној ношњи, 27) наше женско име, 28) шанац, 29) музичко сазвучје, 31) два слова, 32) ноћна птица, 33) место становања, 35) шпански фудбалски клуб, 37) део стопала, 39) иницијали нашег композитора, 41) земљиште поред мора, 44) свеза, 45) страно мушко име, 47) име нашег књижевника Жупанчича, 48) египатски бог Сунца (Амон), 49) део прибора за превијање, 51) два иста сугласника, 53) лечилиште у Боки Которској, 55) прерађен памук, 58) отац (слов.), 59) муслимански свештеник, 61) град у Мароку, 63) име Де Бержерака, 65) апарат, 66) средство за чишћење обуће.

УСПРАВНО:

1) Папирната марамица, 2) показна заменица, 3) шпански сликар надреалиста (Салвадор), 4) шпански узвик, 5) лична заменица, 6) козачки поглавица, 7) алпинист, 8) упитна речца, 9) грубо сукно, 10) земља (лат.), 11) аждаје, 12) школско предавање, 17) једна планета, 19) скраћеница за слично, 20) лука на Црвеном мору, 22) ограничени временски интервал, 23) улазница, 24) товљење, 26) чврсти делови тела, 28) врста посластице, 30) потврдна реч, 32) скуп, 34) велики водопад у Северној Америци, 36) два самогласника, 37) преградни зид, 38) име џез-певачице Фицџералд, 40) летовалиште у Истри, 42) пољска ваздухопловна компанија, 43) врста руде, 45) наш књижевни критичар (Финци), 46) скуп географских карата, 50) два слова, 52) положај, 54) носач, 56) стара турска титула, 57) речно острво, 59) староримска богиња беса, 60) име глумице Жирардо, 62) апострофирани везник.

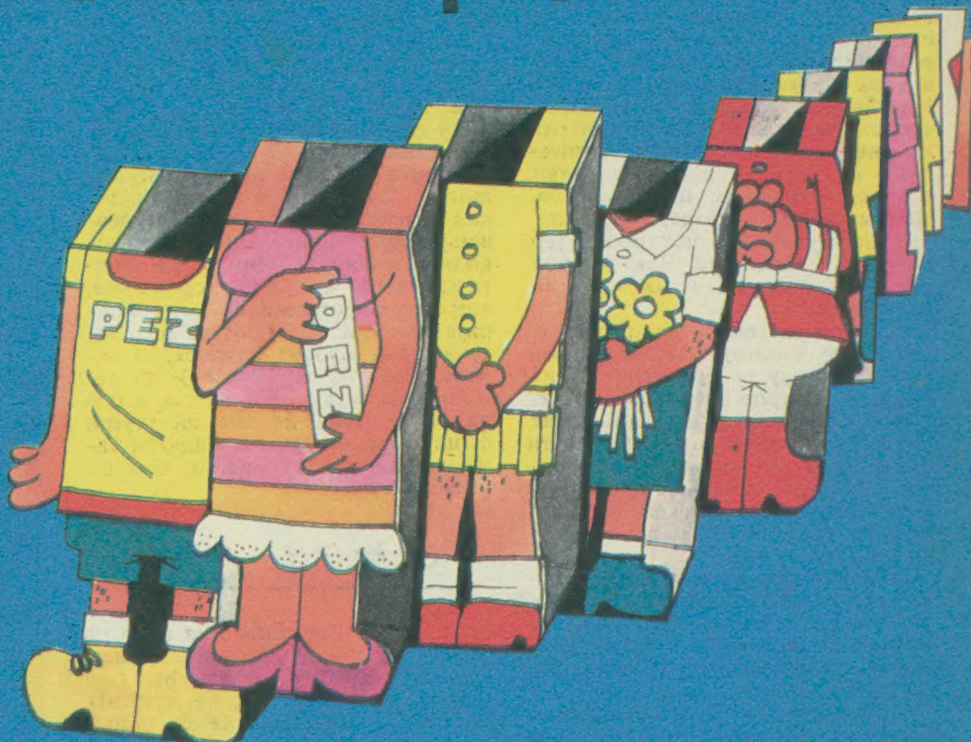
РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) Кинин, 6) варан, 11) Амазон, 13) пагода, 14) пена, 15) ика, 17) алас, 18) Ела, 19) ушара, 21) Ант, 22) та, 23) кран, 24) ТГ, 26) аа, а, 27) Иран, 28) рода, в, 30) Нерон, 32) палента, 34) зов, 35) Кали, 36) ео, 37) ок, 38) трка, 39) ОКК, 40) аперкат, 42) Трсат, с, 44) знак, 45) крти, и, 46) их, 48) сч, 49) коњи, 50) вт, 51) Рус, 53) ивице, 55) пра, 56) Исак, 58) АМК, 59) елан, 60) јарост, 62) Ардени, 64) арета, 65) конак.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА" Македонска 29, 11000 Београд. Директор НИП „ПОЛИТИКА" Вукоје Булатовић. Главни и одговорни уредник „ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА" Живорад Стојановић. Уредници: Крунко Виторовић, телефон 324-191/525. Нурџихана Ђозић, телефон 324-483. Технички уредник Владимир Горбунов, телефон 326-620. Секретаријат: телефон 324-191/523. Претплата за нашу земљу: годишња 220,00 дин, полугодишња 110,00 дин, тромесечно 55,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 440,00 дин, полугодишња 220,00 дин, тромесечна 110,00 дин. Уплате на текући рачун број 60801-601-822. Годишња претплата у страној валути: ДМ 64.—, Долар 25.—, Фф. 110.—, Шфр. 66.—, Шкр. 108.—. Девизне уплате из иностранства слати преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански фах 124. Телефони: 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/II, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-2973-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

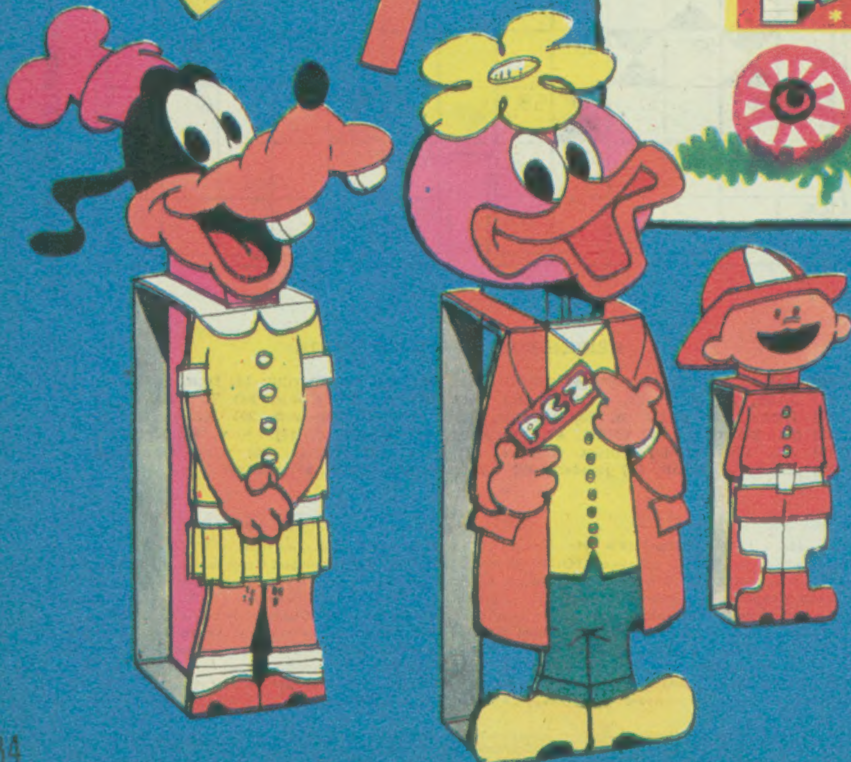
ДЕЦО, PEZ ВАМ ПОКЛАЊА 20 PEZ ХАЉИНИЦА!

Обуците ваше PEZ фигурице и играјте се још лепше!
Како ћете их добити? Једноставно.
Направите допадљиву слику са вашим бојицама и са неколико PEZ омота PEZ бомбона.
Слично као што је на слици.
Досетите се нечег лепог

ПАЖЊА!

На задњу страну цртежа читљиво напишите своје презиме и име и адресу, и све заједно пошаљите на адресу ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, 11000 БЕОГРАД, Македонска 29 (PEZ хаљинице).
За неколико дана добићете поштом 20 PEZ хаљиница. И то бесплатно!

ЖЕЛИМО ВАМ ПРИЈАТНУ ЗАБАВУ!

Kolinska

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

Драги Забавничe,

РАЗЛИКА ПОСТОЈИ

Уопште ми није јасно како неко може да разликује Кинезе од Јапанаца. Знаш ли ти то?

Сретен Родић,
ученик, Срб

Разлика између Кинеза и Јапанаца је прилично приметна. Она се најјасније примећује на лицу. Код Кинеза лице је дугуљасто, по тону жуте боје те подсећа на пергамент. Образи им никад нису румени, а брада је ретка. Нос је правилнији него у Јапанца. Лице Јапанца, међутим, има јаке и истакнуте кости, јабучице су испупчене, лице широко и кратко, подсећа на квадрат. Нос је спљоштен и брада и бркови густи.

Постоји очигледна разлика и у кретању. Ход Кинеза је еластичан и лак док је код Јапанца тежак, јер се он целим стопалом ослања на земљу.

БРАК ИЗ КОРИСТОЉУБЉА

Реци ми да ли су заиста у старом Египту блиски сродници ступали у брак?

Есад Вабић,
Бањалука

У старом Египту девојке, или боље рећи девојчице, удавале су се са навршених дванаест или тринаест година а дечаци су се женили са петнаест или шеснаест. Фараони су у брак ступали чак и млађи.

Обичајно право старих Египћана одређивало је жену за наследника и имања и звања тако да се брат често женио својом сестром и то обично сестром од тетке, ујака или стрица. Међутим, фараон се морао женити својом рођеном сестром да би постао владар. Тако је и остало забележено да су у време римске владавине Египтом, у Арсинојином граду две трећине становништва чинили браћа ожењена сестрама.

ПАТУЉАСТИ НАРОД

Какав су то народ Пигмеји и гдје живе?

Небојша Зорић,
Бијело Поље

Пигмеји (назив за такозване народе патуљке) живе у средњој Африци, затим на Андоманима, Филипинима и неким другим острвима у Океанији. То су народи на врло ниском ступњу цивилизације. Живе номадским животом, а баве се ловом где им стрела и лук представљају главно оружје (стрела је обично премазана неком отровном супстанцом). Висина мушкарца је најчешће испод 150 цм, док су жене још ниже. Ноге и руке су им сразмерно дуже него у црнаца. Тело је мало и здепасто, а боја коже личи на пожутело лишће. Очи су им смеђе, коса кратка, црна и спирално увијена а лице доста широко.

ПРВИ КОЛОСЕЦИ КОД НАС

Знаш ли када је изграђена прва железничка пруга у нашој земљи?

Радмила Човић,
Чајетина

Железничка пруга од Врачева Гаја до Јаме у Банату, саграђена 1854. године ,прва је пруга у нашој земљи. Исте године почели су радови на изградњи пруге Зидани Мост — Сисак и Загреб — Карловац.

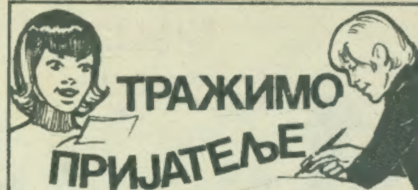
ЛЕТЕЋИ СПАВАЧИ

На који начин ласте могу тако дуго да лете? Од неких сам чула да оне у току лета спавају. Да ли је то истина?

Слободанка Лукић,
Београд

Европска дугорепа ласта, како су то још пре неколико деценија утврдили зоолози, може да спава у ваздуху. Она тако спава само за време лета. Тај „сан на крилима" омогућавају струје топлог ваздуха које носе птицу, тако да она не мора да маше крилима да би се одржала у ваздуху. Но, ласта није и једина птица која спава у лету. Познато је да тако могу да спавају и албатроси.

Хоћу да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије. Имам 18 година и волим музику и спорт. Сакупљам постере. Александр Литвинов, пр. Гагарина 195/45, Харков — 80, СССР

Имам 14 година и желим да се дописујем са другарицама и друговима из целе наше земље. Навијам за „Војводину", волим спорт и музику. Моја омиљена група је „Бијело дугме". Есад Хусагић, Гагаринова 24/11, 21.000 Нови Сад

Желим се дописивати са девојкама мог узраста. Имам 20 година и волим све што воле млади. Тренутно сам на одслужењу војног рока. Бранко Стефановић, ВП 4868/1, 77002 Бихаћ

Имам 14 година и желим се дописивати са друговима и другарицама широм наше земље. Хоби ми је сакупљање поштанских марака и разгледница. Марина Метиковић, ОШ „Братство-јединство", 44233 Маја

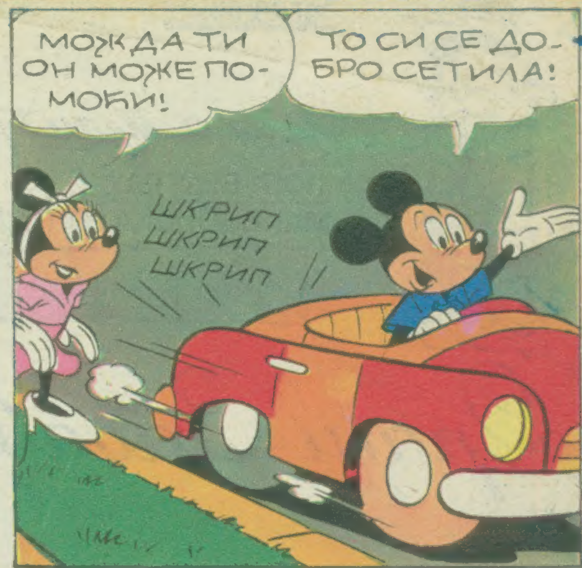
Редован сам читалац Забавника и жељела бих се дописивати са младима из цијеле Југославије. Хоби ми је сакупљање разгледница. Хана Трчало, Браће Трбоња 14, 79000 Мостар

Желела бих да се дописујем са другарицама и друговима широм наше земље. Имам 13 година. Волим забавну и поп-музику. Од домаћих певача највише волим Здравка Чолића а од страних Дејвида Кесидија. Сакупљам значке, салвете и плоче разних страних и домаћих група. Навијам за „Црвену звезду". Моја адреса је: Љиљана Стојковић, Душанова 42, 18000 Ниш

WALT DISNEY
МИКИ

НЕШТО МИ ЗАРИБАЛО У КОЛИМА ПА ШКРИПЕ!

ПА ШИЉА СЕ УПРАВО ЗАПОСЛИО У ЈЕДНОЈ АУТО-МЕХАНИЧАРСКОЈ РАДИОНИЦИ!

МОЖДА ТИ ОН МОЖЕ ПОМОЋИ!
ТО СИ СЕ ДОБРО СЕТИЛА!
ШКРИП ШКРИП ШКРИП

ЗДРАВО, МИКИ! МОГУ Л' НЕШТО ДА УЧИНИМ ЗА ТЕБЕ?
ЗДРАВО, ШИЉО!
ШКРИП ШКРИП

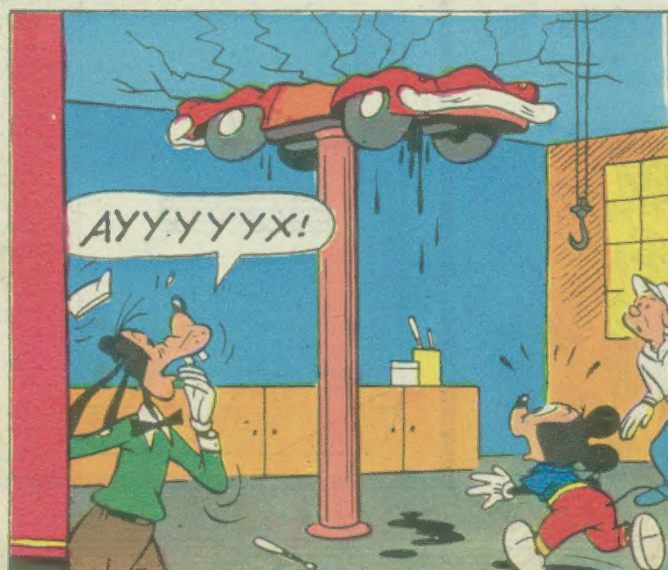

МОЖЕШ ЛИ ДА МИ ПОДМАЖЕШ КОЛА?
НЕГО!

ЈА... ТЕК ШТО САМ СЕ ЗАПОСЛИО! ТИ СИ МИ ПРВА МУШТЕРИЈА...

И ОВО ЋЕ МИ БИТИ ПРВО ПОДМАЗИВАЊЕ... ХА! АЛ' ЈЕДНОМ СЕ МОРА ПОЧЕТИ!

НЕ БРИНИ, МИКИ! ЈАВИЋУ ТИ ЧИМ...
КЕ
ТО
ВИ

КРРР

АУУУУУХ!

ПА... ЈА ТЕБИ МОГУ ПОМОЋИ ДА ИЗАБЕРЕШ **НОВА** КОЛА... А ТИ МЕНИ ДА НАЂЕШ НОВ ПОС'О!
81/36